

ఇటీవల...

అదీ ! (మినీకథ)	11	ఎ. కె. రావ్
ఓటున్న బాబుల్లారా! (మినీ)	14	'సింహం'
అహం (మినీ)	16	గోపీచంద్
దబ్బు టు ది పవర్ ఆఫ్ దబ్బు (సీరియల్)	17	యందమూరి వీరేంద్రనాథ్
తలవండు	33	ఉప్పల నరసింహం
ఒకే రక్తం	49	ఎం. వి. వి. సత్యనారాయణ
కుడి ఎడమల దగా....దగా!	59	పూనూరు గంగాధరరెడ్డి
కృష్ణావతారం	66	జ్యోతి
మగమనసు	81	కొత్తూరి వాణీచలవతిరావు
అవ్యక్తం	90	గంగుల నరసింహారెడ్డి
మా ప్రేమతి. ఆవిడ బొచ్చుకుక్క	100	'కళ్యాణదేవి'
సౌభాగ్యకాండ (సీరియల్)	113	కౌసల్యదేవి రామశాస్త్రి
కొత్త పుస్తకంకో కొంతసేపు	123	యామిజాల పద్మనాభస్వామి
ఇదీ కథే	125	ఎం. సుదర్శనరావు

ఈ నెల సవలానుబంధం

కరి మింగిన వెలగపండు

రచన

సౌ భా గ్య

జ్యోతి, పి. సి. నెం. 1824, హైదరాబాద్-2

ముద్రణ : శ్రీదేవి

జలుబు లక్షణాలలో మిమ్మల్ని చికాకు పెడుతూన్నది ఏది?

తలనొప్పి/ వంటి నొప్పి

జలుబుతో వచ్చే జ్వరం మరియు ఘ్నా

ముక్కు దిబ్బడ వెయ్యడం

గొంతు నొప్పి

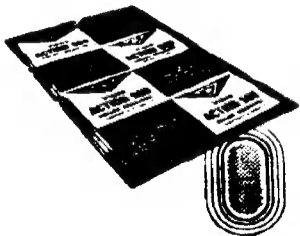
జలుబూ, రోపావల్ల వచ్చే అస్వస్థతలన్నిటి కోసం ఓసుకోండి

డబుల్ పవర్ విక్స్ ఏక్స్-500

జలుబు వల్లందంటే ఒకటి కాదు పది దిశలు, మీరిక నిరస పడిపోతారు. డబుల్ పవర్ విక్స్ ఏక్స్-500 ఒక్క మాత్రలో, ప్రభావం గల, జలుబునుంచి ఉపశమనం యిచ్చే పదార్థాలన్నీ కలిసి వున్నాయి. మీకు వచ్చిన జలుబునుంచి ఉపశమనం యిస్తూనే, మీరిక మునపటిలాగే చురుకుగా వుండగలుగుతారు.

డబుల్ పవర్ విక్స్ ఏక్స్-500 లోగల అద్వితీయమైన 4-రకాల చర్య. రోపా, జలుబూ, దాని లక్షణాలన్నిటినుండి సత్వరంగా, ప్రభావపూరితమైన ఉపశమనాన్నిస్తుంది.

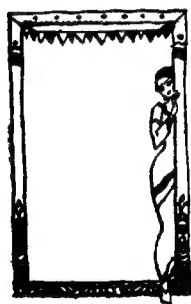
1. జలుబువల్ల వచ్చే తలనొప్పి, వంటి నొప్పి నుంచి ఉపశమనం.
2. ముక్కు దిబ్బడ వెయ్యడంనుంచి ఉపశమనం.
3. గొంతు గడగడ లాడటం, గొంతు నొప్పి నుంచి ఉపశమనం.
4. జలుబువల్ల వచ్చే జ్వరమూ మరియు ఘ్నాని అనుభవంలో పెడుతుంది.

డబుల్ పవర్ విక్స్ ఏక్స్-500 జలుబునుంచి ఉపశమనం యిస్తూనే మిమ్మల్ని చురుకుగా ఉంచుతుంది.

అల్లిపూట

మెగాసె...

వినాయకునికి చవితి వెళ్ళిపోయింది....

ఈ వండగకి ముందు ప్రభుత్వ వండగ ఇస్పాద్ వనిచేయడం!

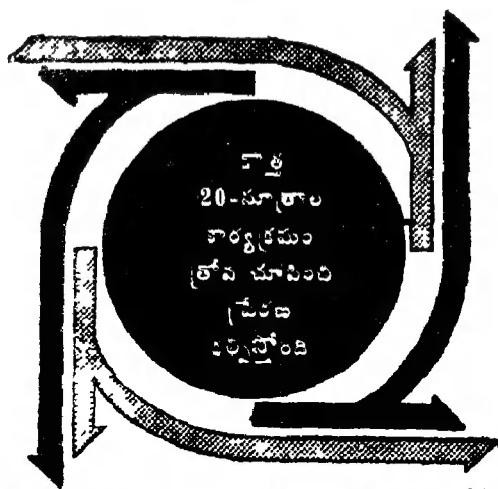
కొన్ని కోట్ల రూపాయల భారత ఆర్థిక రూపం ఇస్పాద్ లా వైకి వెళ్ళింది-
ప్రయోజనం కొద్దిగానైనా ఆగంబించింది.... ఇస్పాద్, బాంబే ఆఫ్షోర్ నిర్మాణ
ప్రమాదం మన ఆర్థిక స్థితిని తెలియజేసున్నాయి....!

వత్రికా రంగంలో అనితర సాధ్యంగా సాహసాన్ని ప్రతిభనీ చూపించిన
డా॥ ఆర్.బి.శౌరికి మెగాసె అవార్డ్ లభించడం వత్రికా ప్రపంచ ధైర్య సాహసాలకే
నచ్చానం.... మానవ మహారణ్యంలో జరిగే అమానుషాలని ఎత్తి చూపాలంటే వత్రికా
స్వాతంత్ర్యానికి అడ్డు వుండకూడదు- 'బీహార్ ప్రెస్ బిల్' కిలాగ! ఆరాచకానికి వ్యతి
రేకంగా స్వేచ్ఛకోరే ప్రతివారూ గౌరవించదగ్గ లక్ష్యం శ్రీ శౌరిది.

త్వరలోనే మిసి కథలూ, కొత్త సీరియల్ ఆరంభమయి మీకు నంపుప్రె
సిస్టాయని ఆశీస్సున్నాం- మీకు నచ్చి, మీరు మెచ్చుకునేలాగ దీపావళి ప్రత్యేక సంచిక
తయారు చేస్తున్నాం....

డా. వల్లభభట్టాచార్యులు.

స్వాతంత్ర్యం మనకు అవకాశాన్ని యిచ్చింది

“యాదిత్య చారి భోజం విజ్ఞాపించి ‘ప్రతి ఆశ్చర్యం దాదా అరికవే ఇద్దు!’ గిలుని

కార్యక్రమాన్ని బృహత్తర అవిద్యుత్త సహకం తోచి
చక్కని అమరీబట్టు తోపుంహారా జరిగింది వివిధ
విభాగాల్లో అమలం పడవైన పరితాప-అన్యాయచేందుకు
విమో రంగాల్లో ప్రత్యేక కృషి అరవితో అ రంగాలు
యిదే స్పష్టంగా చెప్పిస్తోంది.”

“ఈ కార్యక్రమం మితో ప్రతి ఆశ్చర్యం గాన
మీరును మరల వివిధ ప్రాంతాల్లో విజృంభించుకు
మనదైన జాతికేవలం ఉద్ధృతమవుతుంది ఈ కార్యక్రమాన్ని
విజయవంతం చే స్వయంభో మరు కుల్యాన్ని పూర్వమున
మీరే అరికవేలవిధి. వెనుకొనుకున్నాను.”

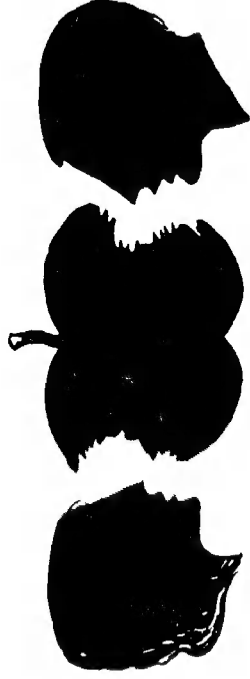
విజయవంతంగా అమలు జరపటానికి
ప్రతి వాదని నవరూపం అవసరం

—డా. ప. మంగళ
శ్రీమత ఇందిరా గాంధీ

36వ స్వాతంత్ర్య వందత్వరం—9వ అసీయా శ్రీవల వందత్వరం

SNP 1 82 118

ఏరు దాటాలంటే ఈత కావాలి.
 కారు నడపాలంటే డ్రోరు కావాలి.
 మరీ ప్రేమించాలంటే ప్రేమిస్తో తెలియాలి.
 అది తెలియాలంటే

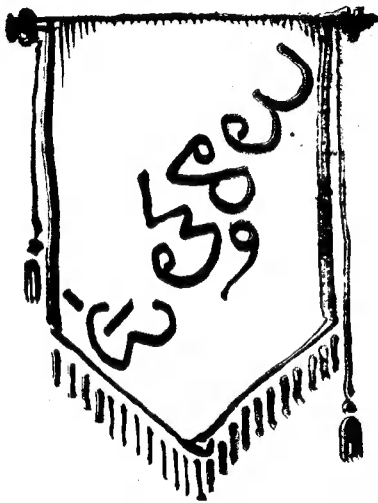

“అనుభవం కావాలి”

చదవండి.

నవంబరు 82 సంచిక నుండి ప్రారంభం,

శ్రీ వి. మోహన్ కుమార్ నీరియల్.

నాకు నచ్చే ఏకైక మానవత్రిక జ్యోతి. ముఖచిత్రం చాలా బాగుంది. యండమూరి వీరేంద్రనాథ్ గారి “డబ్బు ది పవర్ ఆఫ్ డబ్బు” చాలాజోరుగా సాగుతోంది. గత ఎంతో, ప్రచురిస్తున్న మీకు నా హృదయపూర్వక ధ్యేయవాదాలు,
బొందలపాటి శ్రీనివాస్,
రావివారిపాలెం,

నెహ్రూజరు 52 జ్యోతి మానవత్రిక చదివాము. నెలయేరులా గలగల పారు తున్న సీరియల్స్ జలపాతంలో పాఠకులు మనసారామునకలుపెట్టున్నారు. గతయిత గాంధీని కటకటాలవధ్యకు వంపుతారో వెళ్ళి పీటల మీద కూర్చోపెట్టతారో పూహించలేకున్నాం. ఇల్లాలి సోమమేయింటికి సోభాగ్యమని మహిళలందరికీ చాచివెపుతుంది ‘సోభాగ్యంత’ సీరి

జ్యోతి

యిల్. ఇంత మంచి సీరియల్స్ వెన మి(మా) ప్రతిభతో వెలుగుతున్న మా జ్యోతికి థాంక్స్.

కె. ప్రేమలత,
వెండేకల్.

నెహ్రూజరు మాసంలో “వెలుగురేఖ” చాల చక్కగా రాళారు. ‘జ్యోతి’ వత్రికతో చాల చక్కని కథలు అందిస్తున్నారు. ఇక ముందుకూడ ఇలాగే అందిస్తారని ఆశిస్తున్నాము. చీర్ల సీతాదేవి గారికి మాయొక్క మృదయపూర్వక నమస్కారములు. ప్రేమ-వెళ్ళి నవల చాలా బాగుంది. ఎల్లవుడు ఇలాంటి నవలలే అందిస్తారని ఎడిటర్ గారిని కోరుచున్నాము.

జి. వర్మప్రభు,
చిక్కడవల్లి.

అర్రా,

నేను జ్యోతి చందాదారుడ్ని. 1982 జనవరి సంచికనుంచీ, ఆగస్టు సంచిక వరకూ 8 సంచికలూ న కాలంలో క్షేమంగా అందించిన పోస్టల్ డిపార్టుమెంటు, నిన్న నా ఎడ్రస్టును కలిగి వున్న కాగితాన్ని మాత్రం అందించింది! తపాలాశాఖ వరాన్నుకుక్కులా! సిగ్గు పడకుండా చిరకాలం జీవించండి మీ వస్తువులను కూడా మీలాంటి పుణ్యాత్ముడు ఎత్తుకెళ్ళాలని ప్రార్థనూ,

ఎ. కమేశ్వరరావు,
విద్యానగర్-524 418.

సాంస్కృతిక విజ్ఞాన విశేషాలు

శ్రీ జి. కృష్ణకి నన్నానం

మంటలు వక్షపత్రిక మారు జగిత్యాలలో
ఇటీవల ఇండియన్ ఎక్స్ ప్రెస్ ప్రత్యేక-
వితేఖరి, పండితుడు, హాస్యచతురుడు,
సునిశిత విమర్శకుడు శ్రీ కృష్ణని నన్నా
నించారు సాంస్కృతిక సద్భావం వ్యక్తం
చేస్తూ. జ్యోతి శుభాకాంక్షలు చెబుతోంది
శ్రీ జి కె కి

చెన్నపురి ఆంధ్ర మహాసభ మద్రాసు

1982 దసరా సందర్భంగా మేము
“ఎకాంకిక నాటక పోటీలు” నిర్వహించ
బోతున్నాము

వివరాంకు, అప్రిలేషన్ కు

నెక్రటరీ, చెన్నపురి ఆంధ్రమహాసభ
వి పి హార్ కాంప్లెక్స్, మద్రాసు-81.

నివేన అప్రిలేషన్ చేగవలసిన తేదీ
సెప్టెంబరు 10,

“మంటలు” వక్షపత్రిక ప్రధాన వారికొసిన సందర్భ లో ప్రముఖ జరి స్టై

శ్రీ కృష్ణకు ల... వర్తమాన ముద్రిత శ్రీ వెంకటేశ్వరరావు

నన్నానిస్తున్న దృశ్య

జ్యోతి

నాగనీక అక్ష్మగణ నభలో ఎడమనండి కుడికి వరుసగా ఆచార్య బి. రామకృష్ణ, ఆవిష్కరిస్తున్న సాంస్కృతికశాఖామంత్రి శ్రీ బి. రామకృష్ణారావు, శ్రీ పొత్తూరి వెంకటేశ్వరరావు (ఆంధ్రప్రభ వారపత్రిక సంపాదకులు), రచయిత డా॥ ముదిగొండ శివప్రసాద్

విస్ఫోటం

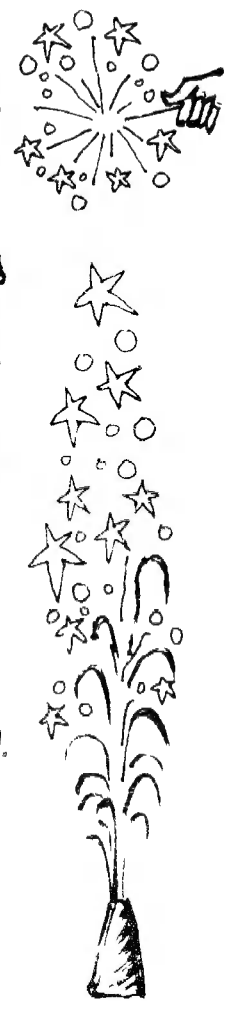
'విస్ఫోటం' సాహితీ సమాఖ్య, భర్గపూరు వారు తమ రెండవ ప్రయత్నంగా వెలువర్చటోయే మిసికిడా సంకలనానికి సామాజిక నమస్కరణ అవగాహనతో అరరావునకు మించని మిసికిధలు కావాలి. ఎన్నెకయిన మిసికిధకు 10 రూపాయలు పంపించవల్సి వుంటుంది. మీ మిసికిధలు-త్రివాద్ 'సుంకర, 4L/14, యూనిట్-16, నింపూరా, భరగపూర్-21804 కు ఆంగ్లంలో చిరునామా వ్రాస్తూ మిసికిధలు అక్టోబరు నెలారంబరలోగా పంపాలి

ఎ జి ఆఫీసు తెలుగు సాహితీ సమితి-రంజని

1982-83 సంవత్సరానికి కార్క నిర్వాహకులు - ఆధ్యక్షుడుగా తె. తె. మీసన్, ఉపాధ్యక్షుడుగా డి. పి. రావు, కార్యదర్శిగా తె. రామచంద్రయ్య నహాయ కార్యదర్శిగా పి. ఆదినారాయణ రావు, కోశాధికారిగా సి. సుందరయ్య, సభ్యులుగా యస్. రామచంద్రరావు, రాజేశ్వరరావు, జె. కమలమారి, సి. పి. యస్. విజయకుమార్, యస్. గాలాజీ బాబుర్, పి. శివశక్తికుమార్, మరియు తె. విశ్వంధర్ ఎన్నెకయ్య

దినావళి వచ్చేస్తుంది!

కనుక
జువ్వల దేవాలయపు
సంకల్ప మిక్కడమయ్య
చకిరని కథలతో
ప్రత్యేకంగా
శ్రీబల ముఖానికి
పనిపాలకే వచ్చేస్తుంది!
మిత్రులకు
మనం
వచ్చే కల సంకల్పం
మీరును చూడ
మీరు కథల పాట
ఫంటాసీ,
ఎవరినో కనుగొనండి.
ఎదురుచూడండి.

! అ దీ !

మి నీ క థ

ఎ. కె. రావ్

“డాక్టర్ గారిల్లిదేనా!”
“ఇదికాదు. ఇది పీడర్ గారిల్లి”
అదిగో ఆ కొబ్బరి చెట్టున్నది డాక్టర్ గారిల్లి”

“అదేలే. మొ న్న డా క్ట ర్ గా రు కోరితో....”

“కోరితో కాదు, నాంవల్లితో”

“అదేలే. నాంవల్లితో కలిసినప్పుడు వాళ్ళు నల్లకుంటకు యిల్లు మారామన్నారే అందుకనీ....”

“నల్లకుంట యిదికాదు. అదే”

“అదేలే. ఇది విజయనగర్ కదా. తెల్సా.”

“ఇది విజయనగర్ కాదు. విద్యా నగర్”

“అదేలే. ఈవిజయి....”

“విజయి-కాదు... విద్యా....”

“అదేలే ఈ విజ్ఞానగర్లోనేగా మన ప్రసాదుండేది”

“కాదు ఇక్కడ మన వెంకటరావుంటాడు. ప్రసాదుండేది చిక్కడవల్లిలో.”

“అదేలే మొన్న వెంకటరావు ఒక బేగోల-పెళ్ళికి నేను రాలేదని”

“మొన్న పెళ్ళి చేసుకుంది వెంకటరావుగాదు. ప్రభాకరావు వెంకటరావుకి పెళ్ళయి నాలుగేళ్ళయింది.”

“అదేలే. మొన్నాదివారం వాళ్ళిద్దరూ కలిసొచ్చారుగా ఇంటికి”

“మొన్నొచ్చింది వాళ్ళు కాదు సుధా కరు వాళ్ళ బావమరిది న ర న య్య గారును.”

“అదేలే, మన కూకట్ వల్లి స్థలం లో ఇల్లెప్పుడు కడున్నామని అడిగారు”

“కూకట్ వల్లిలో స్థల మెక్కడిది?”

“మన స్థలం వుంది పతేనగర్ లో”

“అదేలే. అల్లుడగారూ.”

“అల్లుడుగారేమిటి.... నేను సుజాతని....”

నరె.... నరె ... వెధవగొరవ-నను చెప్పి దావనీ”

స్వా తంత్ర్యం

వనంతం వచ్చిందంటూ
గొంతు పగిలేలా కూస్తుంది
ఒక సిగ్గివపు చెట్టు కొమ్మన
నిలిచి కోయిల-
వినివిని వినిగెత్తిన నేను
స్వాతంత్ర్యం వచ్చిందంటూ
చరాలు చిట్టలా అరిచాను
ఎంగిలెరుగని పొట్టబట్టుకొని-

జి. మాధవి

కెమ్మ శిల్పం

నెను ఓకివి కొన్నది 1976లో
అనుకుంటాను! అప్పట్లో
మూడున్నరవెయ్యిశంట్ల
ఆశువధరకి ఓకివి సెల్లు
దారక తోడు!

మట్టి చానల్, హైఫీసాండ్లు
వెనీ-సాచిడ్ సెట్లు - యింకా
వివేహో హంసల్లో బిశాల్
సెట్టును పెడునుంటి పడు
వేల రూపాయల దాకా అమ్మారు

ఇప్పుడు రెండున్నరవెయ్యిశంట్ల
ఓకివి సెల్లు దారుకుతున్నాయి!
నలుపు బెలుపు ఓకివి ధర
బాగా పెడిపోయింది!
మొదట్లో మామూలు ఓకివి
సెట్టును చిదారువేలు పోసి
కొన్నప్పుడు కలర్ ఓకివి
శికిడు ఏ పన్నెండో పద
మూడో వుంటుందనుకునేవోళ్లు

ప్రస్తుతం మన ప్రభుత్వం
కలర్ ఓకివిని ప్రవేశపెడు
బాంధి! అప్పట్లో బాగో
ఓకివి విడిభాగాలు విడో
ల్పండి దిగుమతి చేసు
కుంటున్నాం - యిప్పుడు
కూడా!!

ఐనా కలర్ టీవి తయారు
చేసే సంస్థకి సెల్సును
వెచ్చు రూపాయల లాభం
వుంటే చాలునని కేల్సు
దిట్టంచేసి సెల్సు ధర
పడున్నరవెచ్చు దాటగూడ
దని నిర్ణయించింది మన
ప్రభుత్వం!!

చూశావా? ప్రభుత్వం
ప్రజలకి ఎంత మంచి
చేసిందో!

పడువేల ఐదువందలతో ఈ
కలర్ టీవి శాని యంత్రా
రంగు రంగుల బావ్వులు
చూసుకోవచ్చు!!

ఔనూ! ఇప్పుడు కలర్
టీవి ధర నిర్ణయించినట్లే
అప్పట్లో మామూలు టీవి
ధరని ప్రభుత్వం ఎదుకు
నిరయించలేదు? మధ్య
తరగతి వాళ్లందరూ తలా
ఈ టీవి ని శానుకుని
వుండే వాళ్లుగదా!!

చివరి

ఓటున్న బాబుల్లారా !

మి నీ క థ

వర్షాకాలం వచ్చినంత నీవకగానూ
ముస్సవల్ ఎలక్షన్లోర్పాయి.

ధర్మనాయుడిగారికి భీమరాజు,
అర్జునరావు అని ఇద్దరు తమ్ముళ్లున్నారు.

వర్షాకాలం రావడానికి ముస్సవల్
ఎలక్షన్లు రావడానికిగల సంబంధం
రెండూ చీదరగా వుండడం

మరయితే .

ముస్సవల్ ఎలక్షన్లు రావడానికి
ధర్మనాయుడిగారికి ఇద్దరు తమ్ముళ్లుండ
డానికి గల సంబంధం ఏమిటి?

లేలేం... ఉం... బోలెడంత వుండ.

ధర్మనాయుడిగారు అధికార పార్టీ
తరపున తన వార్డులో పోటీ చేస్తున్నారు.

తమ పలుకుబడి ను పయోగించి
తమ్ముడు భీమరాజుకు ప్రతిపక్షం తగ
పుండే వార్డులో నీటిప్పించారు

మూడోవాడు అర్జునరావు ఉమ్మడి
పార్టీ తరపున అదే వార్డులో పోటీ చేస్తు
న్నారు.

ఏళ్ళలో ఎవరు నెగ్గిన వదలి వాళ్ళ

కుటుంబంలోనే వుంటుంది.

ఓహ్....ఎం ఆలోచన?

ధర్మనాయుడిగారి తెలివికి జోహార్లు.

వీళ్ళ ముగ్గురే గాకుండా ఒకళ్ళిద్దరు
నీతగాయలు కూడా ఆవార్డులో పోటీ
పడి మైక్కుల్లో అరుచుకుంటున్నారు.

ఇంకా అక్కడ అక్కడ భీమరాజు,
అర్జునరావు ప్రచారం చేసుకుంటున్నారు
గానీ ధర్మనాయుడి గారు మాత్రం
కిమ్మనకుండా నిమ్మకునీరెత్తినట్లు కూర్చు
న్నారు.

ఆయనకి తెలుసు తనని గెలిపించేదే
మిదో.

ఈ మైక్కులు, ఈ కేకలుగాదు తనని
గెలిపించేవి లక్షీకటాక్షం.

తన దగ్గరున్న లక్షీ ఓటరుని కటా
క్షిస్తే ఓటరు తనని కటాక్షిస్తాడు.

ఇది ఆయనకి అనుభవం నేర్పిన
పాపం

ఎలక్షన్లు రేవనగా పోతున్న
ముగ్గురు నలుగురు లీడర్లుని విలిపించేరు

‘నింహం’

వాళ్ళ బేతుల్లో పుష్కలంగా డబ్బు పెట్టేరు ఓటుకి పదిహేనురూపాయలైతే ఫరవాలేదన్నారు. ఇంకా కావాలిసోనే తననొచ్చి అడగమన్నారు.

ప్రచారమే చెయ్యని ధర్మనాయకుగారు బంపర్ మజారిడితో గెలిచారు.

తమ వలుకుబడితో రైర్మన్ కూడా అయ్యారు.

తమ పేటలో మురికివాడల లీడర్లు వచ్చారు తమ వాడలో కుళాయిలు వేయించమని అడగడానికి

వేయించను పొమ్మన్నారు ధర్మా నాయకుగారు.

“ఎందుకు వేయించరు? మేం ఓట్లే నేనెగదా మీరు గెలిచింది!” అన్నారు లీడర్లు.

“మీరు నా మీద ప్రేమతో నాకు ఓట్లెయ్యోడు నా డబ్బు తిన్నారు. నాకు ఓట్లేనేరు. ఆక్కడితో ఆవి చెల్లు నేను మీకు చెయ్యవలసిన అవసరంలేదు. నా డబ్బు తిరని వాళ్ళకే నేను సేవ చేస్తాను.” అన్నారు ధర్మనాయకుగారు ఇంతకీ శ్రీవారి డబ్బు తినకుండా సేవచేసిన ఉత్తమ మానవులున్నారా అని!

లేకేం... ఉన్నారు.

కంట్రాక్టర్లు!!

గమనిక : “ఒకే రకం” రచయిత శ్రీ ఎం. వి. వి. నర్సయ్యారాయణగారి పేరు 49 వ పేజీలో ముద్రణ జరగనందుకు చింతిస్తున్నాము -నం.

అహం

ఒక కవి ఒక నభలో ఈవిధంగా పుపన్యసిస్తూ వున్నాడు—

“మీరు కనిపెట్టారో లేదోకానీ, నేను తిక్కన కంటే గొప్పవాణ్ణి. నా కవిత్వంలో తిక్కన కవిత్వంతో వున్న గుణాలకంటే గొప్ప గుణాలున్నవి. ఇంతవరకూ భారత దేశంలో వుద్దిన వాళ్ళలో తిక్కన కంటే గొప్పకవిని నేనే....”

ఒక నభికుడు చివాలున లేచి—“తిక్కనకంటే మీరు గొప్ప కవులనుకొవటానికి దృష్టాంతరం ఏమిటి?”

“దృష్టాంతరమా!....దృష్టాంతరమా,” అని నట్లుకొట్టటం మొదలు పెట్టాడు కవి.

ఇంకొక నభికుడు లేచి ఈ విధంగా జవాబు చెప్పాడు “దృష్టాంతరాలకేం! కావలసినన్నీ వున్నాయ్. తిక్కన కవిత్వం రాశాడు: వీరూ కవిత్వం రాశాడు. తిక్కనా వుట్టాడు: వీరూ వుట్టారు, వీనిని బట్టి తిక్కనకు వీరికి చాలా పోలికలున్నవని విశదం అవుతూ వుంది. ఇక తిక్కన కంటే ఈయన గొప్పవాడెలా గంటారా! తిక్కన చచ్చాడు, ఈయన చావలేదు”

కవి తెల్లమొహం వేశాడు.

గౌరవించు

యందుమీరి
వేరెందున

నీతియవ

నీతి
నీతి

(జరిగిన కథ)

(ఇంటిదాగ్గో రామ్మోహనరావు తెలుసుకున్నాడు బ్యాంకుల జాతీయకరణ. ప్లాను మార్చి మళ్ళీ టాటా వాలాకి షేర్లు అమ్మమన్నాడు గాంధీ లక్ష్మిని. అంతే- విమానం వచ్చి-లక్ష్మిని టాటావాలాని కలిసేలా చేసింది. షేర్ల అమ్మకం అయింది-రామ్మోహనరావుకి సంతోషమే కలిగిందీ వార్తతో. కానీ హారికకి లక్ష్మి మీద అనుమానం వచ్చింది. తండ్రికి తెల్లని విషయం గ్రహించింది. ఇటు అంజిరెడ్డి అనే వా పొర మహా మనీషి గాంధీకి దగ్గరయ్యాడు-కొన్ని రహస్యాలతోటి. రాజ కీయంలోనూ, కర్మాగారంలోనూ, పునఃస్పృష్టి మొదలయ్యే సూచన-రామ్మోహన రావుకి, గాంధీకి మధ్య చిత్రమైన రహస్య కోణంలో అంజిరెడ్డి సాయం...)

—ఇక చదవండి—

24

లక్ష్మిలో ఏదో మార్పు వచ్చిందని తెలుస్తూనేవుంది. అయితే అది ఎందు వల్లో కారణం తెలియలేదు గాంధీకి.

రాష్ట్రంలో పరిస్థితులు నెమ్మదిగా విషమిస్తున్నాయి. ఇంకా తొందరగా అవి ఉద్రిక్తస్థితిని చేరుకొనేవేగానీ, మధ్యలో ఒక పదిహేనురోజులపాటు రామ్మోహన రావు ఆరోగ్యపరీక్ష చేయించుకోవటానికి స్విట్జర్లాండు వెళ్ళి రావటంవల్ల కొద్దిగా మందకొడిగాసాగినాయ్. లక్ష్మి ఇప్పుడు గాంధీతోపాటు వుండటంతో. అడవిలో ఫ్యాక్టరీలో వుంటూంది. దీనికి కారణం తెలుసుకోవాలంటే కొన్నాళ్ళు వెనక్కి-వెళ్ళాలి...

....శివకైలాష్ బ్యాంక్ మూతపడటంతో లక్ష్మి డైరెక్టర్ షిప్ పోయి, ఖాళీగా వుంది. "నాకేం లోచటంలేదు. ఏం చెయ్యను?" అని అడిగింది గాంధీని.

"మన పేపర్ మిల్లులో పనిచెయ్యి."

"నాకు అకౌంట్యుగానీ, ఇంజనీరింగుగానీ రావే."

"అకౌంట్యు-ఇంజనీరింగు-అదన్నీ ఎందుకు? జనరల్ మేనేజర్ గాచెయ్యి."

"నేను జనరల్ మేనేజరా" అని అరిచినంత పనిచేసింది లక్ష్మి. గాంధీనవ్వేశాడు.

"ఏ పనీ రాని బంతువుల్ని అండుకే పెద్దపెద్ద పొడివస్తూ వేసుకుంటారు. ఎగ్జిక్యూ టివ్ అంటే ఏపనీ రానివాడన్నమాట. కేవలనిర్ణయాలతీసుకొని, దాన్ని అమలుజరిప టాన్ని క్రిందివాళ్ళ మీదకీ, అవి తప్పుడు నిర్ణయాలైతే ప్రైవేట్ మీదకీ తోసెయ్య గల వాడే ఎగ్జిక్యూటివ్."

లక్ష్మి మొహం ఉక్రోశంతో ఎర్రబడింది. "నేనలాటి పస్టేమీ చెయ్యను. నువ్వే చూస్తావుగా" అంది.

① డాక్టర్లు...

ఆమె మాటలు నిజమే అయ్యాయి. ఉద్యోగం ఆర్డరు పట్టుకొని ఆమె అడవిలో ఫ్యాక్టరీకి వెళ్ళిపోయింది. గాంధీ ఇప్పుడు పట్నంలో రాజకీయాలపై ఎడవిలో నాయకులనే మృగాలలో కొత్త పరిచయాలు ఏర్పరుచుకుంటున్నాడు.

ఫ్యాక్టరీ చేరుకోగానే లక్ష్మీపనిలో పడింది. ఆమె దృష్టి అంతా 'ఉత్పత్తి' మీదే ఉంది. లక్ష్మీ రాకతో విద్యార్థిపని సగం ఆరిపోయి పడ్డట్టుంది. టెక్నికల్ సైడు మరింత చచ్చిపోయింది. జీతం తీసుకుంటూ పనిచేసే ఒక ఉద్యోగిని లక్ష్మీ ప్రవర్తించసాగింది. రాగానే ముందు ఆమె చేసిన పని ఎమిటంటే యూనియన్ రీడర్స్ తో మీటింగు ఏర్పర్చి కార్మికుల శుభా, దైద్య సదుపాయం మొదలైన వాటి గురించి చర్చలు జరపటం. అడవిలో మరలయే దావానలంలా వాటిస్తూంది. బయటించి పచ్చిన ఉద్యోగస్తులూ, కార్మికులూ ఆ అడవిలో పగలు ఎండలకి, రాత్రిపూట చలికి తట్టుకోలేకపోతున్నారు.

లక్ష్మీ రాకతో ఆ ఆదారితో ఒక కొత్త శోభ పచ్చినట్టు అయింది. ఆ ఇరవై రెండేళ్ళ అమ్మాయి అలా ఉల్లాసంగా తిరుగుతూ పనులు నిర్వహిస్తున్నావుంటే చూడ ముచ్చటగా ఉండేది. టేబిల్ లైట్ కాంతిలో రాత్రి ఒంటిగంట వరకూ కాగితాలు ముందు వేసుకొని ఏవైనా తతో ఆమె పని చేసేది.

మొదట్లో చురుకైనగా చూసినవాళ్ళూ, పెద్దల ప్రాపకంతో ఎవరో అమ్మాయి

జనరల్ మానేజర్ గా వస్తుందని తెలిసి 'తోక' అడిద్దామనుకున్నవారూ చాలా తొందర్లో తమ అభిప్రాయం మార్చుకోవలసి వచ్చింది.

ప్రొడక్షన్ పెరగసాగింది. ఇలాగే కొనసాగితే, మొదటి సంవత్సరమే 'బోనస్' కూడా పొచ్చుగా వుంటుందన్న నమ్మకం కార్మికులకి కలిగింది. లక్షికి రోజుకి ఇరవై నాలుగు గంటలు సరిపోవటంతో. కానీ గమనించి చూస్తే ఆమె కల్పించుకొన్న ఆ పనుల వెనక ఆస్పష్టమైన బాధని కప్పిపుచ్చుకోవాలన్న తపన కనపడుతుంది. ఈ ప్రపంచంలో బాగా కష్టపడే ప్రతివ్యక్తి వెనుకా ఒక బాధాతప్త మైన నీహారిక వుంటుంది.

ఆమె ఫ్యాక్టరీలో చేరిన కొన్ని రోజులకి ఒకనాడు హనుమంతరావువచ్చాడు. అన్నని చూసి ఆమె స తోషించింది. మనసులో ఏ మారుమూల పౌరలోనో స్త్రీకి షమాగుణాన్ని అమరుస్తాడు కావోలు దేముడు. అందులోనూ ఆమె ఆ చిట్టడివిలో మరీ ఒంటరితనం ఫీలవుతుంది. హనుమంతరావు రామ్మోహనరావు తాలూకు మనిషి అని తెలుసు. ప్రతిదీ ఆయనకి చేరవేస్తున్నాడని తెలుసు. అయినా ఆ షణం అతడిని చెల్లెలుగా ఆహ్వానించింది. ఎవరిమీదో తలయని కనిసి అతడిమీద అభిమానంగా చూపెట్టింది. అక్కడే ఆమె తప్పటడుగు వేసింది.

రాత్రి పదింటికి తన ఆఫీసురూమ్ లోకి ప్రవేశించిన అన్నయ్యని చూసి, అలసట నిండిన కళ్ళలో చిరునవ్వు నింపుకొని ఆహ్వానించింది.

"ఎంచుకమ్మా మరీ ఇంత కష్టపడటం" అని అడిగాడు హనుమంతరావు వచ్చి ఎదుటి సీట్లో కూర్చుంటూ.

"వాళ్ళు మనకి జీతం ఇస్తున్నప్పుడు దానికి సరిపడా పని చెయ్యాలికదా" అంది లక్షి.

"ఇంత చిన్నవయసులో నువ్వు ఇంత పెద్ద బాధ్యత నిర్వహిస్తున్నావంటే నాకెంతో ఆనందంగా వుంది."

లక్షి మాట్లాడలేదు, అతడేదో తిరిగి అనవోతూవుంటే టాపిక్ మారుస్తూ ఆమె అంది. "నువ్వు పదిన్నీ తీసుకొని ఇక్కడికి వచ్చేయ్యకూడదా అన్నయ్యా. ఏదో ఒక ఉద్యోగం ఇక్కడే చూడొచ్చు!" అయినా మాటల్లో-నువ్వు రామ్మోహనరావు దగ్గర పని చేస్తున్న విషయం మాకు తెలుసు-అవి లీలగా స్మరించింది. అతను దాన్ని గుర్తించినట్టే "వద్దలే అమ్మా గాంధీ దగ్గర పనిచెయ్యటం నాకు ఇష్టంలేదు" అన్నాడు మొహం తిప్పకుని.

"ఎం! తనకేమయింది?"

"సర్ల-ఆ సంగతి వదిలిపెట్టు. ఇంకేమైనా విశేషాలు చెప్పు."

"ఏముంటాయి విశేషాలు?"

"ఈ ఫ్యాక్టరీ ప్రారంభించి ఎంత కాలం అయింది?"

② డాక్టర్లు...

“ఆరేడు నెలలవ్వొస్తుంది.”

“నువ్వు చేరి ఎన్ని నెలలు అయిందన్నావ్?”

లక్ష్మి నవ్వింది. “నేనేమీ ఆనలేదే” అని ఆగి “...రెండో నెల అనుకుంటా” అంది.

“ఎంతొస్తుంది బీతం?”

ఆమెకి చెప్పటం ఇష్టం లేక “అలాంటి లెక్క ఏమీ లేదు.” అని అబద్ధం చెప్పింది.

“నీకు చెప్పేటంతటి వాడిని కాదనుకో. అయినా ఎప్పుడు ఎలా మారతారో మనుషులు. ఒక అప్పాయింట్ మెంట్ ఆర్డర్ తీసుకోకూడదూ గాంధీ దగర?”

“అలాటి అవసరమేమీ పడదు-గాంధీ మీద నాకు నమ్మకం వుంది.”

“సరే నీ ఇష్టం” అంటూ అతడు లేచాడు. ఇంతలో రెండో పిప్లు మానేజరు వచ్చి ఏదో చెప్పాడు. లక్ష్మి అతడితోపాటూ హడావుడిగా ఫ్యాక్షరీవైపు బయల్దేరింది.

వాళ్ళిద్దరూ దూరంగా వున్న ఫ్యాక్షరీ బిల్డింగు చేరుకునేవరకూ హనుమంత రావు కదలకుండా అలానే కిటికీ దగ్గర నిలబడి చూసేడు. వాళ్ళు చాలా దూరం వెళ్ళారని నిశ్చయించుకోగానే చువ్వలా వెనుదిరిగాడు.

ఆమె చేబియ, గోడకున్న అర్మేరా వెతకసాగేడు. రామ్మోహనరావు అత

డిని దేనికోసం వెతకమని చెప్పాడో అది దొరికే సరికి పదినిముపాలు పట్టింది.

ఒక చిన్న నోట్ బుక్ అది.

లక్ష్మి చేతివ్రాతతో వ్రాసుకున్నది.

ఎన్రైజ్ డ్యూటీ వారి కోసం, ఇన్ కంటాక్స్ వారి కోసం వ్రాయబడ్డ పుస్తకాలు ఫ్యాక్టరీ అకౌంట్స్ డిపార్టుమెంటులో ఉంటాయి. అసలు జరుగుతున్నది ఏమిటో యజమానులకీ, జనరల్ మానేజర్లకీ తెలుస్తుంది. ఇది సర్వత్రా వున్నదే. హనుమంతరావు తనతోపాటూ తీసుకెళ్ళింది అలాటి “అసలు” ప్రొడక్షన్ అంకెలున్న పుస్తకం.

లక్ష్మికి విషయం మరునటి రోజు మధ్యాహ్నంగానీ తెలియలేదు. ప్రొద్దున్నే బస్ స్టాండ్ కి వెళ్తుంటే “రేపు వెళ్దాగానై అన్నయ్యా-రేపైతే చారు వెళ్తుంది. అందులో పంపుతాను” అంది మామూలుగా.

“నాకీ కార్తూ అవీ ఎందుకు” అని హనుమంతరావు ఇన్ లో వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ మధ్యాహ్నం ప్రొడక్షన్ మానేజర్ వచ్చి క్రితం రోజు తాలూకు అంకెల షిటు ఇచ్చి వెళ్ళిపోయాక, వాటిని నోట్ చేసుకుందామంటే పుస్తకం కనబడలేదు.

కంగారుతో ఆమె ఒళ్ళంతా చెమటపట్టింది. పుస్తకాలన్నీటినీ చెల్లా చెదురు చేస్తూ గబగబా వెతికింది. అది చాలా ముఖ్యమైన పుస్తకమనీ, ఎవరిచేతిలోపడినా ప్రమాదమనీ ఆమెకు తెలుసు. ఎక్కడో జార్ రూమ్ లోనో, వంటింటి అటకమీదో దాచవలసిన పుస్తకం అది. కొంచెం నిర్లక్ష్యంగా ఆఫీసులోనే పెట్టెసింపి. ఇప్పుడీ విషయం గాంధీకి తెలుస్తే ఎలా?

ఆమె విద్యార్థిని అర్జెంటుగా రమ్మనీ రబరు పంపింది. జరిగిందంతావిని అతడూ కంగారుపడ్డాడు. అతడికి ఇలాటి విషయాలు పెద్దగా తెలీదు. మిషన్ లాగా పని చెయ్యమంటే చేస్తాడంటే.

“ఎలా పోయివుంటుంది-నిన్నగానీ ఎవరైనా మీరు లేనప్పుడు చచ్చారా” అని అడిగాడు. అప్పుడు శ్లాపకం పెచ్చింది ఆమెకి హనుమంతరావు సంగతి. ఆ విషయం గుర్తురాగానే అంతా అర్థమైపోయింది. హాము అని తెలిసీ అతడిని చేరదీసిన తనని గాంధీ క్షమించాడు. అయినా ఇక్కడ అతడు క్షమిస్తాడా లేదా అని ఆలోచిస్తూ కూర్చుంటే కొంపలంటుకుంటాయి.

ఆమె ఫోన్ దగ్గరకు లాక్కొని గాంధీతో మాట్లాడటం ప్రారంభించింది.

* * *

“ఇంకో పది రోజుల్లో విద్యార్థినాయకులు స్ట్రైకు ప్రకటిస్తున్నారు. రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా ఒకే రోజున ఇది ప్రారంభం అవుతుంది. స్ట్రైకు ప్రారంభం అయిన పది రోజులకి దాని ఉధృతం చూసుకుని, అఫీషియల్ గా రామ్మోహనరావు పేపరు

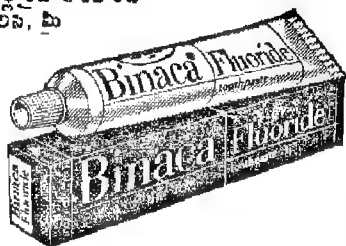
జీవితవాల్లో అత పళ్ళిక మీవి!

బినాకా ఫ్లోరైడ్ తో పళ్ళను జీవితాంతం సంరక్షించుకోండి.

బినాకా ఫ్లోరైడ్ తో అత్యంత ప్రభావం గల ఫ్లోరైడ్ కాంపౌండ్ ఉంది. అది పళ్ళయొక్క ఎనామెల్ తో కలిసి, మీ పళ్ళను మరింత గట్టిగా చేస్తుంది.

జీవితాంతం, పళ్ళు పెప్పి పళ్ళు కాకుండా నిరోధించడానికి చూ సంరక్షణ అవసరం. ఎప్పుడూ బినాకా ఫ్లోరైడ్ తో బ్రష్ చేయండి. దీన్ని మీరంత ఎక్కువ కాలం వాడతే, అంత ఎక్కువ కాలం మీ పళ్ళు జన జీవాలతో ఉంటాయి.

గట్టి పళ్ళకోసం, పెప్పి పళ్ళు రాకుండా నిరోధించడంకోసం.

బినాకా ఫ్లోరైడ్

అల్త్రాగ్లీజ్ చెందిన భారతదేశపు, ప్రభావంగల మొట్టమొదటి ఫ్లోరైడ్ టూత్ పేస్ట్.

ULKA-BF-2-81-TEL

ధర తగ్గిస్తున్నట్టు ప్రకటిస్తాడు. గెలుపు అతడిది కాకముందే మనం మన మిల్లుల్ని ముందు అనుకున్నట్టు మూసెయ్యాలి. అతడి ధరకి ఎలాగూ ఉత్పత్తి చెయ్యలేం కాబట్టి, చేతులు కాలకముందే ఈ పని చెయ్యాలి” అన్నాడు అంజిరెడ్డి. గాంధీ ఆఫీసులో కూర్చుని వున్నారని ఇద్దరూ.

పుస్తకాలు కావాలని పిల్లలు చేసే స్ట్రైకువల్ల-శాగితం ఉత్పత్తి మరింత పడిపోయి, పుస్తకాలధర పెరిగి, మరింత ఆలస్యం అవుతుంది. ఈ విషయం రాజకీయ నాయకునికి, మేధావి చర్గానికీ, స్ట్రైకు చేయిస్తున్నవారికీ తెలుసు. పోతే చేసేపాళ్ళకే తెలిదు! గాంధీకి ఈ విషయం తలుచుకొంటే నవ్వు బాధా రెండూ కలుగుతున్నాయి. అయినా ఇప్పుడు చెయ్యగలిగింది ఏమీలేదు.

అంజిరెడ్డి తిరిగి ఏదో చెప్పబోతూ వుంటే ఫోన్ మ్రోగింది. గాంధీ మామూలుగా ఎత్తుకొని మాట్లాడటం ప్రారంభించినా, అరనిముషం గడిచేసరికి అతడి మొహంలో మార్పు కొట్టొచ్చినట్టు కనబడింది. “మైగాడ్. ఎప్పుడు ఇదిజరిగింది?” అన్నాడు. అంజిరెడ్డి ఈ మాటలు అర్థంకాక కుటూహలంగా చూడసాగాడు. గాంధీ అట్నుంచి చెప్పుందంతా విని “ఎప్పుడు బయలుదేరారు హనుమంతరావు?” అని అడిగాడు. వచ్చిన జవాబు విన్నాక ఫోన్ పెట్టేశాడు. అతడి మొహం తెల్లగాపారి పోయింది. మాటిమాటికీ పెదవి కొరుక్కొనాగాడు.

“ఎం జరిగింది” అని అంజిరెడ్డి అడిగాడు.

గాంధీ తనకి వచ్చిన కబురు చెప్పాడు. విషయం అంతావిని, అంజిరెడ్డి కూడా ఒక షణం రామ్మోహనరావు ఎత్తుకి ఆశ్చర్యపోయాడు. కానీ అది ఒక షణం మాత్రమే. వెంటనే తేరుకొని “హనుమంతరావు ఆ పుస్తకాన్ని రామ్మోహన రావుకి అందజేసేడటనా” అని అడిగాడు.

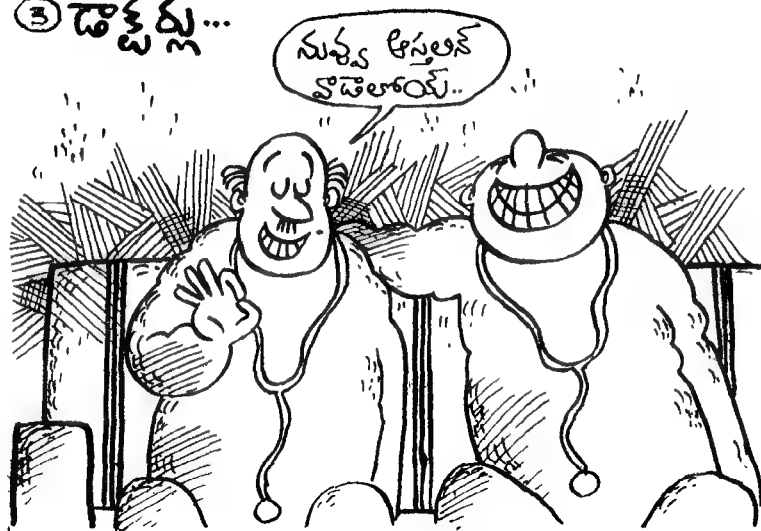
“ఈపాటికి ఈ పూళ్ళో దీగివుంటాడు. దైరక్కుగా రామ్మోహనరావు దగ్గరికి వెళ్లాడో లెకపోతే ఇంటికి వెళ్లి అక్కణ్ణుంచి వెళ్లాడో” అన్నాడు గాంధీ. అతడి మొహంలో ఆందోళన కొట్టొచ్చినట్టు కనపడ్డాంది.

అంజిరెడ్డి ఒక నిర్ణయానికి వచ్చినట్టు “సరే-ఆవిషయం నాకు పదిలిపెట్టు. పుస్తకం సంపాదించిపెట్టే చాఫ్యత నాదీ” అన్నాడు.

గాంధీ ఆశ్చర్యంగా “ఎలా” అని అడిగాడు. అంజిరెడ్డి నవ్వి, కుర్చీలోంచి లేచి గాంధీ కూర్చున్నదగ్గరికి వస్తూ “బిజినెస్ అంటే కేవలం డబ్బు లావాదేవీలు చూసుకోవటంకాదు. మనచుట్టూ బలగాన్నిచూడా పెంపొందించుకోవాలి. మనం ఏం చెయ్యమంటే దాన్ని-ఎదురుప్రశ్నలు వెయ్యకుండా చేసే మనుష్యుల్ని సమకూర్చుకోవాలి.”

“ఆ పుస్తకం సంపాదించటంతో సమస్య తీరిపోదు. పస్తూ పస్తూ బన్ లో హనుమంతరావు ఆ పుస్తకం చదివేవుంటాడు. ఆ పుస్తకం తిరిగి మనని చేరు

③ డాక్టర్లు...

కున్నా, రామ్మోహనరావు ఈ విషయాలన్నీ తెలుసుకుంటే ప్రమాదం. హనుమంత రావు తెలివితక్కువవాడేమీకాదు.

—అవును. హనుమంతరావు తెలివితక్కువవాడేమీ కాదు. అతడు బస్ దిగి సరాసరి ఇంటికి వచ్చేసేడు. వస్తూనే టేబులోంచి హాకెట్ డేవరికార్డర్ తీసేడు.

ఇలాంటి డేవ్ ఫుఫయోగిస్తాడని లక్ష్మిగానీ గాంధీగానీ పూహించలేదు. ఈ డేవ్ ఉచ్చింది రామ్మోహనరావు.

గదితలుపులు వేసుకొని, ఆ డేవుపక్కనే ఇంకొక డేవ్ పెట్టుకొని దాదాపు పావుగంటసేపు ఒకదానిలోనుంచి మరొకదానిలోకి ఎక్కిస్తూ-మధ్యలో తనూ మూట్టాడాడు.

దాదాపు ఇది పూర్తయిపోతుంటే బైట తలుపుచప్పడు వినిపించింది. వెళ్లి తలుపు తీశాడు. ఎవరో తెలియని అగంతకులు ఇద్దరు బైట నిలబడివున్నారు.

“హనుమంతరావుగారు మీరేనా?”

“అవును.”

“మిమ్మల్ని తీసుకుని ఒకసారి రమ్మన్నాడు టాటావాలా”

అతడికి టాటావాలా కొద్దిగా తెలుసు. “ఇప్పుడేవస్తాను” అని లోపలికి వెళ్లి బట్టలు మార్చుకొని వచ్చి కార్టో కూర్చున్నాడు.

అతరువాత అతడేమయ్యాడో ఎవరికీ తెలీదు. మన మధ్య తిరిగే మనుష్యులు సడెన్ గా డిస్సెపియర్ అయిపోవటం ఈ సమాజంలో కొత్తకాదు.

ప్రియంపదమాత్రం చాలా కాలంవరకూ బొట్టు పెట్టుకుంటూనే వుంది.

○ ○ ○ ○ ○

రామ్మోహనరావుపైకి అలా చూమాలుగా కనబడ్డాడుకానీ చాలా లోతైన వాడు. బిజినెస్ ప్రారంభించిన కొత్తలో వుంటుంది ఆవేశం. తరువాత రాటుదేటం ప్రారంభం అవుతుంది. మొహంమీద చిరునవ్వు ఎప్పుడూ అతుక్కునేవుంటుంది. ప్రధానమంత్రితోనూ ఇన్ కంటాక్స్ గుమస్తాతోనూ ఒకే మర్యాదతో మాట్లాడగలగటం అలవాటు అవుతుంది. మనసులోతు ఎవరికీ తెలీదు.

చివరికి కూతురికి కూడా.

చూతున్న అడవిలో ఫ్యాక్షరీకి తీసుకెళ్ళటంలో రామ్మోహనరావు ఉద్దేశ్యం బ్రహ్మదేవుడు కూడా పసిగట్టలేడు. ఒకసారి గాంధీ ప్రసక్తి వచ్చినప్పుడు ఆ అమ్మాయి కళ్ళలో తళక్కున మెరిసిన మెరుపు ఆయన సునిశితమైన దృష్టిని దాటి పోలేదు. తనకొచ్చిన అనుమానాన్ని బలపర్చుకోవటం కోసం ప్రారంభోత్సవానికి తీసుకెళ్ళాడు. అక్కడికి లక్ష్మి వస్తుందని ఆయనకు ఎందుకో అనిపించింది. కానీ ఆయన అనుకున్నట్టు కాక గాంధీ కనిపించటం, ఉపన్యాసంలో మాట్లాడటం-ఒక గొప్పషావు. గాంధీ మాట్లాడుతున్నంతసేపూ ఆయన తన కూతుర్నే గమనిస్తున్నాడు గెడ్డం క్రింద చెయ్యిపెట్టుకొని తదేకంగా వింటున్న హారికని చూస్తే ఆయన కేబో అర్థమైంది.

ఇలాటివి లక్ష చూసేదాయన.

ఆయన ట్రాప్ లో హారిక చాలా సులభంగా పడిపోయింది. రాత్రి పదకొం డింటికి ఆయన నిద్రపోతూ వున్నాడనుకొని-పక్కా కాబేటికి ఫోన్ చేసి, గాంధీతో, "నేనూ-హారికని! గంటసేపట్టుంచీ మీ కోసం ప్రయత్నం చేస్తున్నాను" అని ఆ అమ్మాయి చెబున్నప్పుడు రామ్మోహనరావు వక్కగదిలో నుంచి అంతా విన్నాడు ఆయన మొహం ఎర్రగా నిప్పులా మారిపోయింది. అయితే అది ఒక క్షణం మాత్రమే. తరువాత చూమాలుగానే నిద్రపోయాడు. దెన్నన్ను దెన్నన్నే నిద్ర నిద్ర.

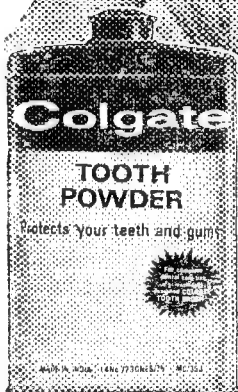
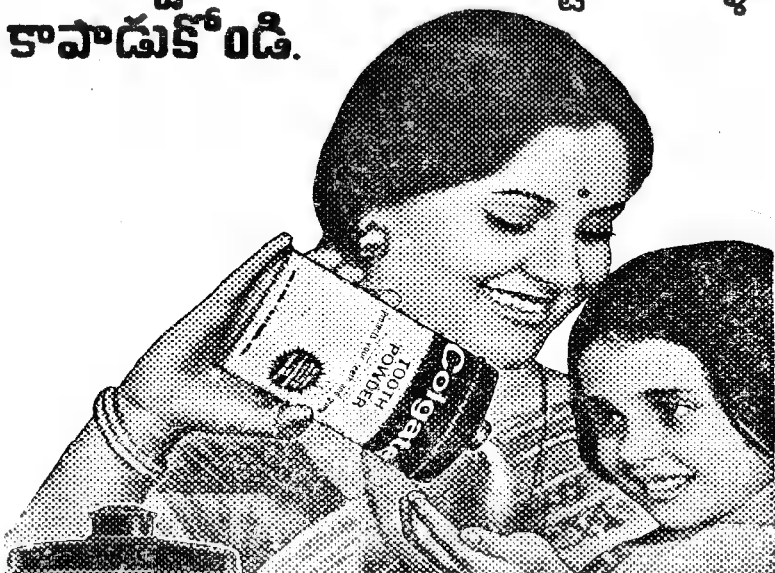
ఆయన పూరురాగానే చేసిన మొదటిపని రెలిఫోన్ బిల్లులు తెప్పించి చూడటం.

తన ఇంటి నుంచి వరంగల్ అవతల నున్న అడవిలో పేపరు మిల్లుకి ఏవైనా ఫోన్లు (టంకీకార్స్) వెళ్ళాయా అని చూసాడు. హారిక కొన్ని రోజుల క్రితం సాయంత్రం గాంధీతో చేసి లక్ష్మిని హనుమంతరావు గుర్తుపట్టాడని చెప్పిన ఫోన్ కాలి దొరికింది. అంటే తను అనుకున్న దానికన్నా వీరిద్దరి పరిచ

“కర్మశంగా, గరుకుగాడండే
పళ్ళపాడులు మీ పళ్ళకు,
చిగుళ్ళకు
హానికలిగించవచ్చు...”

**కాలేట్ టూత్ పౌడర్ తో మీ చిగుళ్ళను,
చెడుశ్వాసను కూడా అరికట్టండి పళ్ళను
కాపాడుకోండి.**

కోలేట్ టూత్ పౌడర్ ఎంతో మెత్తగా ఉండే తెల్లని పౌడర్. అది అతి మృదువుగా మీ చిగుళ్ళను తోముతుంది. అంతేగాకుండా దానిలో ఉండే సున్నితమైన మెరుగునిచ్చే పదార్థం మీ పళ్ళ మీది పాచిపొరలను తొలగిస్తుంది. మీ పళ్ళను శుభ్రపరచి తెల్లగా చేస్తుంది. కోలేట్ తోని మృదులమైన మెరుగునిచ్చే చర్య పళ్ళ సందులలోనికి చొచ్చుకుపోయి చెడు వాసనను దంతక్షయకారకములైన నూత్న క్రిములను తొలగిస్తుంది. మీ పంటుబానికి కోలేట్ టూత్ పౌడర్ తో అధునాతనమైన టెట్రా దంతరక్షణ సమకూర్చుంది. దానియొక్క చల్లన, పిచ్చర్ మెంట్ దుచిని వారంలా మెచ్చుకుంటారు.

జ.ద. 30 II

యమూ పెరిగిందన్నమాట. గాంధీ నెగ్గటానికి ఇన్ డై రెక్టుగా తన కూతురే సాయ పడుందన్నమాట.

తనే చాలా తెలివిగా గాంధీ ఇంట్లో గాంధీమనిషినే గూఢాచారిగా నియమిస్తే, గాంధీ అంతకన్నా తెలివిగా తన కూతురే తన ఇంట్లో ఫ్రాండ్ చేసేడవ్వ మాట.

ఆయన ఆవేశంతో వూగిపోయాడు. ఇప్పుడు సమస్య గాంధీ గెలుపుకాదు. గాంధీతోపాటే జోలెపట్టుకుని తన కూతురు ప్రేమపేరిట ఇదల్లోంచి బయటపడ కుండా దీన్ని మొదట్లోనే చెయ్యాలి.

బ్రహ్మరథమైన ఫ్రాన్ వేసి ఆయన హనుమంతరావుని లక్ష్మీదగ్గిరికిపంపేడు. పుస్తకం కేవలం మిషమూత్రమే. లక్ష్మితో ఎలా మాట్లాడాలో రామ్మోహనరావు అతడికి చెప్పాడు. చీవేకూడా ఇచ్చాడు.

అతడు వచ్చాడని తెలిసి, రామ్మోహనరావు స్వయంగా అతడి ఇంటికి వెళ్ళాడు.

ప్రియంవద తలుపు చాటునుంచి “ఇప్పుడే ఎవరో వచ్చి కార్లో తీసుకెళ్ళారండీ” అంటే నమ్రతగా, ఒకవైపు స్థనంకనపడేలా నిల్చుని. ఆయన దానికంత ప్రాముఖ్యత ఇవ్వలేదు. హనుమంతరావు తన మనిషి అని గాంధీకి తెలిసిపోయిన తర్వాత ఇక అతడితో అవసరంలేదు ఆయనకి. చదరంగంలో రాజులు పోరాడు కోవటానికి ముందు బంట్లని చంపుకొంటారు.

బల్లమీద వున్న దేవుని కోటుజేబులో పెట్టుకుని ఆయన వెనుదిరిగాడు.

○ ○ ○ ○ ○

“ఇదిగో ఇదేనా మీ పుస్తకం” బల్లమీదకు విసిరేస్తూ అన్నాడు అంజిరెడ్డి గాంధీ మొహం విప్పిరింది. “ఇదే” అన్నాడు దాన్ని అందుకుంటూ.

“దీన్నికా అతడు తన యజమానికి అందివ్వలేదు.”

“ఎలా దొరికింది ఇదీ.”

“అతడి దగ్గరే”

“కానీ అతడీ పుస్తకాన్ని చదివి వుంటాడు.”

“చదివినా అతడింకేమీ మాట్లాడలేదు.”

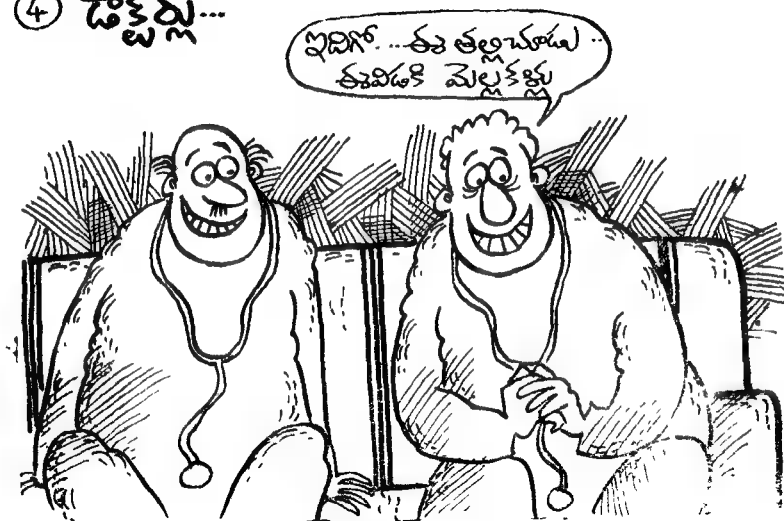
“అంచే”

“జీవితంమీద విరక్తి చెంది అతడు సన్యాసుల్లో కలిసిపోయాడట.”

గాంధీ నమ్మకత్యం కాని విషయం వింటున్నట్టు కుర్చీలోంచి ఒక్కడు టున లేచి “నిజమా” అని అడిగాడు.

“ఏమో మరి. కొందరలా అంటున్నారు. కొందరేమో రామ్మోహనరావు తాలూకు డబ్బు అయిదారు పక్షులు పట్టుకొని పరారయ్యారని అంటున్నారు. ఏదీ నిజమో ఎవరికీ తెలీదు. అలిసిన నిజం మాత్రం హనుమంతరావు కనబడటంలేదని” అంటూ, గాంధీ తనవైపు సూటిగా చూసేసరికి చివర వున్న నవ్వేడు.

4 డాక్టర్లు...

గాంధీ డాక్టర్లు కంపించసాగాయి. పెదవులు వణికాయి. “హనుమంతరావు అతడు... అతడు చచ్చిపోయాడా” అన్నాడు.

“కొన్ని విషయాలు : నం పైకి బిక్కాడుకోకపోవటం మాంచిది. ఎవరికి వాళ్ళు అర్థం చేసుకోవాలి”

గాంధీ డాక్టర్లు పక్క-ట్టిలా “నో” అని అరిచాడు. అతడి కంఠం ఆ గది గోడలమధ్య ప్రతిధ్వనించింది. రవి కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగియి. “మన అవసరాలకోసం ఒక డాక్టర్ని బలి చేసుకోవటం అన్యాయం.” అన్నాడు రుద్దమైగ కంఠంతో.

అంతరిక్షి కదలేదు. కసిసం ఓదార్చలేదు. శాపిగా సిగార్ తీసుకొని వెలిగించాడు. “మన అవసరమైన దానికన్నా ఎక్కువ అమాయకత్వం నటిస్తున్నావని నా వుద్దేశ్యం” అన్నాడు. విస్తుపోవటం గాంధీ పంతులికి.

“నిజం చెప్పు. హనుమంతరావు నోరు శాశ్వతంగా మూయబడుతుందని నీకు తెలిదా? ఆ హనుమంతునితో అతడినుంచి రహస్యాన్ని దాచటం ఎలా? ఇవన్నీ మనం చర్చించుకోలేదు. కానీ నేను “ఆ విషయం నాకు వదిలిపెట్టు. ఆ పుస్తకం సంపాదించి పెద్ద దాద్యత నది అని నేను అన్నప్పుడు నువ్వు మౌనంగా వుండిపోయావు. అందు నేను చెయ్యవోయే పనికి నువ్వు అంగీకరించావన్నవాట. కొద్దిగా

అలోచిస్తే నెను చెయ్యబోయేది నీకు తెలిసివుండేది. కానీ అలోచించటానికి నీ మనసు వప్పుకోలేదు. “నాకేమీ తెలియదు” అన్న ఆత్మపంచనతో నీ తప్పుని నువ్వు కప్పిపుచ్చుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తున్నావు... ఇప్పుడు నేను నిన్ను తప్పు వొప్పు కొమ్మనివమీ అనటంలేదు. జరిగిందంతా వానికి తెలుసు-కానీ తెలియనట్టు పూరుకుందాం బిజినెస్ లో పెద్ద మనుష్యులు చేసేది అదే!”

“బిజినెస్...బిజినెస్...బిజినెస్-ది హెర్ విల్ దిస్”

“ఏన్ని స్మశాన వైరాగ్యం అంటావు. ప్రతివాడికీ అప్పుడప్పుడు కలుగుతుంది.”

నీళ్ళు నిండిన కళ్ళు పైకెత్తి గాంధీ అతడిని నిస్సహాయంగా చూసేడు. హుంతురావ్ వరణాన్ని అతడింకా జీర్ణించుకోలేదు.

“మీరు...మీరు నన్ను ఎందుకు అర్థం చేసుకోరు? నేను చట్టానికి లోబడి ఉంటాననీ చట్ట విరుద్ధంగా ఏపనీ చేయననీ ప్రమాణం చేసాను. అలాటిది అన్నిటికన్నా పెద్ద సేరమైన “హత్య” కారణమవుతూదిని నేరారు.”

అంజిరెడ్డి నవ్వేడు “నువ్వు హత్య చెయ్యలేదు-చట్టం నిన్ను ఏమీ చెయ్యలేదు” అన్నాడు.

“మీరన్నట్టు అది అర్థపంచన. నిజంగా నాను కొద్దిగా అలోచించివుంటే ఇది తెలిసి వుండేదినాకు”

“అలిసి ఏం చేసివుండేవాడివి. ఆ పుస్తకం రామ్మోహనరావుకి అందచేయబడే వరకూ వూరుకొనెవాడివా?”

గాంధీ మౌనంగాలేదు.

“ఈ సమాజంలో చట్టవిరుద్ధంగా డబ్బు సంపాదించటం అన్న ప్రశ్నే లేదు. గాంధీ. నువ్వు ఎంత అమాయకత్వంతో పందెంకట్టావో నాకు అర్థం కావటం లేదు. నీ పంపెన్ని “చట్టానికి దొంగిల్కుంటా” అని మార్పు. చట్టవిరుద్ధం అన్నది వ్యాపార లక్షణాల్లో ఒకటి. అది నువ్వు చెప్తున్నా ఉన్నావు.”

“ఎలా”

“ప్రభుత్వాధికారులకి అందవంనా ఎందుకాల ఆకాంటు పుస్తకాలు తయారుచేయటం చట్ట విరుద్ధంకాదా!”

“అవి కంపెనీవి కంపెనీ ఆర్జ్యుచారం “A COMPANY IS AN ARTIFICIAL PERSON”

“ఇది రెండో ఆత్మపంచన. కంపెనీవేరూ నువ్వువేరూ అయినప్పుడు ఎందుకు ఆ చిన్న నోట్ పుస్తకంకోసం అంత కంగారుపడ్డావు? ఆ పుస్తకం బయట పడితే టై రెక్టరు విద్యార్థిని అరెస్టుచేస్తారు. ఒకరల్ మానేజరు లక్ష్మిని జైల్లో పెడ్తారు. అలా జరుగుతూవుంటే చూస్తూ వూరుచు పటం న్యాయవిరుద్ధంకాదా. డబ్బు సంపాదనా, తప్పుచెయ్యటం అనే రెండూ ఎప్పుడూ మిళితమయ్యేవుంటాయి. నిన్ను

అల్లరి - చిత్తలు - చుర్రాటి మేల్కొనవలలు

ప్రసాద్ రసకలు

(విజయ నీలియత్తు)

విజయనగర పతనం-1	13.00
విజయనగర పతనం-2	12.00
పాటపాఠం	13.00
సామ్రాట్ శ్రీరంగరావు	10.00
లక్ష్మణదేవి (అల్లనీవి రసక ఆంధ్రభాషా నీలియత్తు)	15.00
ఆర్య-బోధక	13.50
అప్పాజీ	12.00
యమగంధ	13.50
రాజ్యం	10.00

* అత్తాబుక్ పాపుల్లడం వారుకుతారు. చారిత్రక పాత్ర కాలిక పుస్తకాల విజయనగర
కాలాన తస్మిన్ M.O. సంవత్సరములో ముద్రిత ముద్రితము 1 P.ల సంపుటాము!

రమణ్యుని పల్లెకొప్ప

విజయనగర
విజయనగర-520 002

సమ్మకొన్న విద్యార్థిని నిన్ను ప్రేమించిన లక్ష్మిని రక్షించటం కోసం, ఆమాత్రం చేయక తప్పదు.

గాంధీ చివరకు తలెత్తి “ప్రేమించిన లక్ష్మి? ఏం మాట్లాడుతున్నారు మీరు” అని అడిగాడు కావంగా.

“ఈ విషయం నీకు తెలీదనుకోవటం....ఇది మూడో ఆత్మ వంచన!”

○ ○ ○ ○ ○

ఎయిర్ కండిషనర్ చప్పుడు తప్పు అగది నిశబ్దంగా వుండి, గది తలుపు లోపల వైపు గదియవేసుకొని, తను తీసుకొచ్చిన టేపుని రికార్డర్ లో పెట్టి స్విచ్ వేసాడు రామ్మోహనరావు. లక్ష్మి హాసమంతరావులమధ్య సంభాషణ ఇలా వినిపించింది.

“నువ్వు వదిల్చి తీసుకుని ఇక్కడికి వచ్చేయ కూడదా అన్నయ్యా. ఏదో ఒక ఫుల్ టైం ఇక్కడే చూడొచ్చు.”

“మీ ఆయనగారా? వద్దలే అయ్యా”

“ఏం? తనకేమయింది?”

“సరే దానికేం గానీ-విసుంటున్నాను గాంసీ!

ఏదైనా విశేషం వుందా?”

లక్ష్మి గొంతు- “ఏముంటాయి విశేషాలు.”

“ఎంతకాలమయింది మీ పెళ్ళయి?”

“ఆరేడు నెలలవ్యాప్తంనీ.”

“మరి ఏ విశేషమూ లేదంటావే?”

లక్ష్మి నవ్వు “నేనేమీ అన్నేదే!”

“ఎవ్వో నెల?”

“అలాంటి లెఖ్ఖ ఏమీలేదు.”

“నీకు చెప్పేటంతటివాడిని కాదనుకో. అయినా ఎప్పుడు ఎలా మారతారో మనుష్యులు. మెళ్ళో సూత్రం లేకపోలే పోన్లే. కనీసం రిక్విస్టర్ ఆఫీసులోనన్నా సంతకాలు పెట్టుకోండి.”

“అలాంటి అవసరమేమీపడదు. గాంధీమీద నాకు నమ్మకం వుంది.”

“సరే నీ ఇష్టం.”

టేప్ అయిపోయింది. రామ్మోహనరావు దాన్ని ఆపుచేసి, కాసేట్ తీసి కోటు చేబులో పెట్టుకున్నాడు. అతడి మొహం సంతృప్తితో వెలుగుతుంది.

(ఇంకా వుంది)

జ్యోతి భాగ్యలక్ష్మి కథల పోటీలో కన్నాలేషన్ బహుమతి పొందిన కథ

తెలంగాణాలో దొరలు ఎలా వుంటారని ప్రజల్ని అడిగితే...

...ఆరడుగుల విగ్రహం, భారీ శరీరం, పిడికెడు పిడికెడు మీసాలు, బంగారు కళ్ళద్దాలు, ఉల్లిపొర ధోవతి, సిల్కు-లాల్సీ, బంగారపురంగు గడియారం, బంగారు ఉంగరాలు...కాళ్ళకు పాంకోళ్ళు, క్రూరమైనచూపులు, బూతు

మయమైన నోరు ... అని సమాధానమొస్తుంది.

అప్పుం అలాంటి దొరవారే ఉప్పరి పల్లె దొరివారు.

దొరకు తెక్క లేనన్ని ఎకరాల భూములున్నాయి. ఇప్పటికీ పున్నాయా? అంటే పున్నాయి మరి!

మానవుడు కొత్తగా వ్యవసాయం

ఉప్పల నరసింహం

చేసున్న రోజుల్లో, ఆ తరువాతా పశువులను సంఘదగా భావించేవారట. వెంకట్రామారెడ్డి ఇప్పటికీ పశువులను సంపదగానే భావిస్తాడు. ఆయనకు నాలుకు దొడ్ల నిండా పశువులున్నాయి. అవి మూమూలు పశువుల్లా బక్కపల్చగా దొక్కలు ఎండి, ఎముకలు తేలినవికావు. దొరలాగే అవికూడా ప్రత్యేకంగా కనిపిస్తాయి!

వెంకట్రామారెడ్డికి ట్రాక్టర్ వుంది. ఇరవై పది కు నాగళ్ళు వున్నాయి. సాగు చేసే భూమికన్నా సాగుచేయని భూమి ఎక్కువగా వుంది. ఆ భూమిని పశువుల మేతకు వదిలిస్తాడు.

డిరి మధ్యలో శ్రీరాములవారి గుడి ప్రక్కన వున్న భవనం దొరది. ఈ భవనం నిజాం హయాంలో కట్టింది. దాదాపు అరవైకరంలో వున్న భవనం ముస్లిం, హిందూ వాస్తు శిల్ప రీత్యా కట్టినది. విశాలమైన కాంపౌండ్-కాంపౌండ్లో వివిధ రకాల పూలచెట్లు, పళ్ళచెట్లు వున్నాయి.

ఆ భవనాన్ని ఆనుకునే మరో చిన్న ఆందమైన ఇల్లు వుంది. అదే కచ్చీరు.

ఆ కచ్చీరులోనే వెంకట్రామారెడ్డి ఉదయంరెండుగంటలు, సాయంత్రంరెండు గంటలు కూర్చుని ప్యవహారాలు చూస్తూ వుంటాడు.

ఉదయం—

కచ్చేర్లో దిండుమీద టర్కీ టవల్ వేసివున్న కుర్చీలో కూర్చుని ఎదురుగా వున్న బల్లపై బంతువు ఆచ్చిన అనాటి

పేపరు చదువుతూ వున్నాడు వెంకట్రామారెడ్డి,

దొరకు అభిముఖంగా మూడు కుర్చీలు వేసివున్నాయి. ఓ కుర్చీలో దొరగారి బంతువు కూర్చుని గది నలుమూలలా పరికిస్తూ వున్నాడు.

వెంకట్రామారెడ్డి కూర్చున్న కుర్చీ ప్రక్కన కర్రబీరువావుంది. అందులో ప్రామిసిసి నోట్లు, పాతకాగితాలు వున్నాయి. గోడలకు పాతపటాలు, మ్యాపులు వ్రేలాడుతూ వున్నాయి.

రెడ్డి కూర్చున్న ఎదురుగోడకు యూదగిరి లక్ష్మీనరసింహస్వామిపటం వుంది. దాని ప్రక్కకు ప్రత్యేక శ్రద్ధతో ఫ్రేమ్ కట్టించిన వెంకట్రామారెడ్డి తండ్రి ఫోటో వుంది.

గోడవారకు రెండు బెంచీలున్నాయి. రెండు కుర్చీలున్నాయి. గదిమూలన నాలుగుకాళ్ళ 'పెద్దపేట' వుంది. దానిపై మరికొన్ని కాగితాల కట్టలు ఎర్రగుడ్డలతో చుట్టివున్నాయి.

క్రింద గచ్చు శుభ్రంగా వుంది.

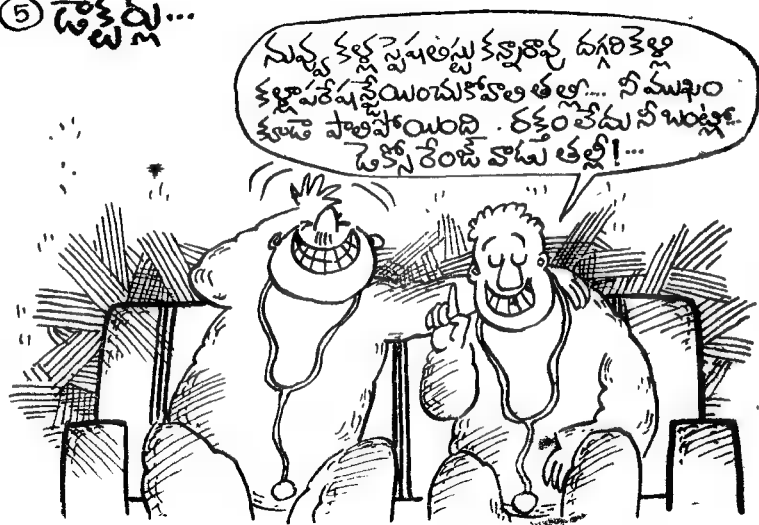
కచ్చీరు గేటురూపల కావలి ముత్యాలు బరెసె కర్ర పట్టుకుని ద్వారపాలకుడిలా నిలుచున్నాడు.

మెట్లపద్ద చెట్టుప్రక్క కుమ్మరి నర్సిమ్మదొరను కలుద్దామని చేతులుకట్టుకుని నిలుచున్నాడు. దొర ఏదో చదువుతున్నాడని ఏమిచెప్పకుండా అలాగే నిలుచున్నాడు.

దొరవారు నర్సిమ్మను నిర్లక్ష్యంగా చూపు చూస్తాడు.

ఓదొరచూడగానే నిర్సిమ్మ రెండ.

5 డాక్టర్లు...

చేతులు జోడించి “చందంపచేలా” అన్నాడు.

వెంకట్రామరెడ్డి తలకొద్దిగా కదిపి తిరిగి పేపరు చదవసాగాడు.

ఇంతలో మీసాల మల్లయ్య చేతిలో నిలువెత్తు వెలిలకర్రను పట్టుకునిపచ్చి మెట్లపద్ద నిల్చున్నాడు.

కండలుదెరిసిన మల్లయ్య శరీరానికి వేసుకున్న నుతక కమీజు బిగుతుగా వుండి. భావతి పైకి ఎగకట్టి బొడ్డుపద్ద చెంగుదోపాడు. పెద్దపెద్ద మీసాలను సవరించుకుంటూ, మెడలోని తాయత్తును వదులు చేసుకుంటూ నిల్చున్నాడు.

వెంకట్రామరెడ్డి మల్లయ్యను చూసి పేపరుమూసి బల్లమీద పెట్టి “ఎమాయెరా బొడ్డుగాల్ల బొడ్డుగాల్లనే ఊరు

అడింకొచ్చినవ్?” అని కంఠకంతతో గాడు.

దొరగారి బంధువు పేపరు తీసుకుని చూడసాగాడు.

మీసాల మల్లయ్య నీళ్ళుమింగుతూ, జంతుగా “వంలేదు పచేలా...” అన్నాడు ఏదో అపజయాన్ని అంగీకరిస్తున్నట్టుగా.

“మరేం పనిమీదొచ్చినవరా?” కారి న్యంతో కూడిన ప్రశ్న.

సమాధానంలేదు.

“కాలుపకాడికి పోయొచ్చినావా?”

“పోయిన”

“ఎంతవరకొచ్చింది పని?”

“కమ్మరోని బొందదాక అయింది పచేలా...”

“పని జరుగుతుందా? ఏమైన ఎట మటం అయితుందా?... కూలోళ్ళు, జీత గాళ్ళు సక్కగ పని చేస్తుండాలేదా?...”

“...కూలోళ్ళు, జీతగాళ్ళు పనిచేస్తున్నారే గని....” అని తల గోక్కున్నాడు. వెంకట్రామారెడ్డి కుర్చిమీద మడిచిపెట్టుకున్న ఎడమకాలును క్రిందికి తీసి “అ....ఏమయిందీరా?”

దొరగారి బంధువు పేపర్లలోంచి మీసాల మల్లయ్యను ఓసారిచూసి తిరిగి చదువుకోసాగాడు.

దొర తీక్షణంగా మల్లయ్యనే చూస్తూ వున్నాడు.

“...తెనుగు రాములు గాడు తన పొలం కేలి కాలువ తీయనీయనని పని రూకాయించిండు...” అని మీసాల మల్లయ్య నేలమాపులు చూస్తూ నిలుచు న్నాడు.

చెట్టు ప్రక్కన వుండి కుమ్మరి నర్సిమ్మ వింటూ వున్నాడు.

దొరవారు నోగులు చిట్టించి

“రూకాయించిండు?...” ఏదో కొత్త విషయం విన్నట్టుగా ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

“అవును పదేలా” మల్లయ్య దొరను సూటిగా చూస్తూ చెప్పాడు.

దొరవారి కను కొలుకుల్లో ఎర్రద సం పొడసూపింది.

“ఏంమాట్లాడుతున్నవరా? -హాష్తోనే (తెలివి వుండి) మాట్లాడుతున్నవా?” అగ్రహంతో, రౌద్రంగా చూస్తూ అడిగాడు.

“గమేల (ఇనుపతట్ట)డు మన్ను గూడ తీయనీయనని రాములుగడ్డపారకు అడ్డం నిలబడ్డడు పదేలా” హీనస్వరంతో చెప్పాడు.

“అ....”

“జీతగాళ్ళు వాన్ని కేర్ జెయ్యకుంట తొవ్వుతావుంటే సరైనపోయి గొడ్డలి తీసుకొని వచ్చిండు పదేలా-“ఎవడన్న గడ్డపార నాభూమిల దిగేస్తే వాని తల నరుకుతా” నని నిలబడ్డడు - దాంతోటి జీతగాళ్ళు, కూలోళ్ళు భయపడ్డారు.... ఎవ్వడూ తొవ్వనీకి ముందుకు రాలే పదేలా.....”

“అ....”

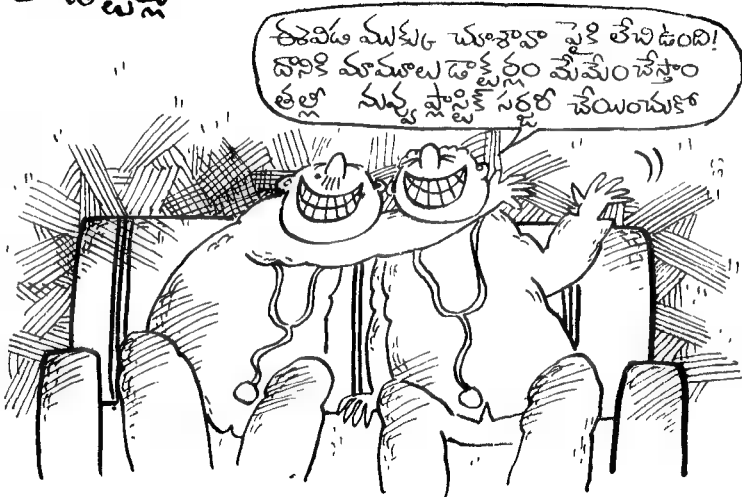
“మీపదేలు ఒక్కని పొలంకు చెరు వులకేలి కాలువదీసి నీళ్ళు పెట్టుకుంతం దుకు అందరి పొలాల నుంచి జాగా (స్థలం) ఇయ్యాలే? పొలం పాడుజేసుకొ వాలే?...ఎవర్నడిగి మీ పదేలు కాలువ తీపిస్తున్నాడు? చెరువుల నీళ్ళు ఒక్కడు పారపెట్టుకుంతందుకు ఏమి అధికారం ఉండి? చెరువు కింద పొలాలన్ని ఎండి పోవాలన్నా... అని ఇంకా చాల చాల మాటలన్నాడు పదేలా.....”

తెలుగు రాములు అన్నవి, అననివి అన్నీ కలిపి దొరకు చెప్పతున్నాడు మల్లయ్య.

దొరవారు “ఘా....” అని మీసాలు పైకి తిప్పుతూ వింటూ ఉన్నాడు.

“పదేలు చెప్పినా మీకు సిగ్గులేదురా కాలువ తీయనీకి...మండి పొలాల నుంచి కాలువ తీస్తే ఎంత పొలం నష్టమైతదో తెలువదామీకు? బువ్వ తింటలేరా? గడ్డి

6 డాక్టర్లు...

ఈవిడ ముక్క చూశావా పైకి తేలిఉంది!
దొంగి మామూల డాక్టర్లం మేమేం చేస్తాం
అల్లా నువ్వు ప్లాస్టిక్ సర్జరీ చేయరాదు?

తింటున్నారూ?...ఒకరు పెంటిసినుమంటే
తింటారా?...అని ఇంకేమెమో తిట్టిండు
పటేలా..." అని చెప్పి ముగించి
చూయాడు.

"మరి మీరేం పీకిండురా?" పండ్లు
విగపట్టి ఆడిగాడు దొరవారు.

మీసాల మల్లయ్య ఆప్రశ్నకు ఇంగు
లిన్నాడు. వెంటనే ఎమి స మాధానం
చెప్పాలో తోచలేదు. పోనంగా ఉండి
పోయాడు.

"ఆడిదాని లెక్క, చేతులు కట్టుకుని
ఉరుకొచ్చినావ్?..." అవహేళనగా,
ఈనడింపుగా అన్నాడు వెంకట్రామారెడ్డి.

"ఎమి జెయ్యలో తోయలేదు
పటేలా...వాడు ఎప్పుడు మనజోలికి
రానోదాయే...ఈ సంగతి మీ చెవుల

ఎళిపోదామని వచ్చిన-యిప్పుడు మీరు
ఏంజెయ్యమంటే అడిజేస్తే....." అని
వినయంగా నివేదించుకున్నాడు మీసాల
మల్లయ్య.

మల్లయ్య మాట పూర్తికాకముందే
దొరవారు

"చేతులు లేనోళ్ళదగ్గర్కిపోండి....
నీయమ్మ చాతాని మొఖాలల్ల మండి
....." అని బూతులు తిట్టాడు.

మీసాల మల్లయ్య మనసు మూలలకు
దెబ్బతగిలింది. అయినా చేసేది ఏమీలేక
నిశ్చలంగా అక్కడే నిల్చున్నాడు.

దొరవారు కొద్దిసేపు ఆలోచించి,
దీర్ఘంగా శ్వాస వదిలి

"ఆడు ఏడున్నదురా యిప్పుడు?"
అని అడిగాడు.

“రాముడుగాడా పచేలా?”

“అ...రాములుగాడేనోయ్...”

“యింటికొచ్చినట్టుండి పచేలా?”

“అరే కావతోడ...” దొరవారి కేకకు గది దద్దరిల్లింది.

“అయ్యో...”

అంటూ కావలి ముత్యాలు పరుగు పరుగున గేటువద్దనుంచి వచ్చి మెట్లవద్ద మల్లయ్య ప్రక్కన నిల్చున్నాడు.

“ఆ తెనుగురాములుగాన్ని ఏగున్నా పట్టుకరా ఫో...” అని ఆజ్ఞాపించాడు.

“మంచిదయ్యో...” అంటూ కదల వోయాడు ముత్యాలు.

“అటుపోయి, ఇటు రా వా లే ... ఉరుకు.”

“అట్లనే...” అని కావలి ముత్యాలు నిజంగానే పరుగు అంచుకున్నాడు.

మీసాలమల్లయ్య కొంత ప్రక్కకు జరిగి కర్రపేద గడ్డంజునించి ఆలోచిస్తూ నిలుచున్నాడు.

చెట్టు ప్రక్కనుంచి కుమ్మరినర్సిమ్మ కొంత ముందుకు జరిగి, తలమీది రుమాలు సంకలో పెట్టుకుని, చేతులు కట్టుకుని దీనంగా చూస్తూ నిల్చున్నాడు.

దొరవారు నర్సిమ్మను చూడగానే,

“నీ కథ ఏందిరా?...” కనుబొమ్మలు ఎగరేస్తూ అడిగాడు.

ఎలా చెప్పాలో తెలియక, తికమక పడుతూ నీళ్ళు మింగుతూ నిల్చున్నాడు నర్సిమ్మ.

“చెప్పవేందిరా?” అని గదిరిచ్చాడు.

నర్సిమ్మ గజ్జన వొణికాక,

“పొలంకేలి జీ త గా శ్చు కాలువ తీసిండు పచేలా...” పూడుకుపోయిన

గొంతుతో చెప్పాడు.

“అయితే ఏమంటున్నవరా?” నిర్లక్ష్యంగా చూస్తూ అన్నాడు దొరవారు.

“...ఏంటేడు పచేలా - పంటపొలంల కేలి తీసిండు...”

“ఎంతరా అద్దగజంతోదేగద కాలువ...”

“మన్ను అది ఇచీ ఏళి చాలపొలమే నష్టమైందీ నీ బాంచను...”

“ఏంగాడు ఫో-నువ్వు మల్తొచ్చి కలుపు ఫో...”

నర్సిమ్మ ఏదో చెప్పవోయాడు.

“నువ్ నాకింక ఏమి చెప్పొద్దు, నువ్ మల్ల కలుపు ఫో...”

అని వెంకట్రామారెడ్డి కుర్చీలోంచి లేచి పెరట్లోకి వెళ్ళాడు.

వెంకట్రామారెడ్డి తిరిగి కచ్చీర్లోకి వచ్చేసరికి కుమ్మరి నర్సిమ్మ అడుగులో అడుగేసుకుంటూ, తల నిమురుకుంటూ గేటు ఛాటుతున్నాడు.

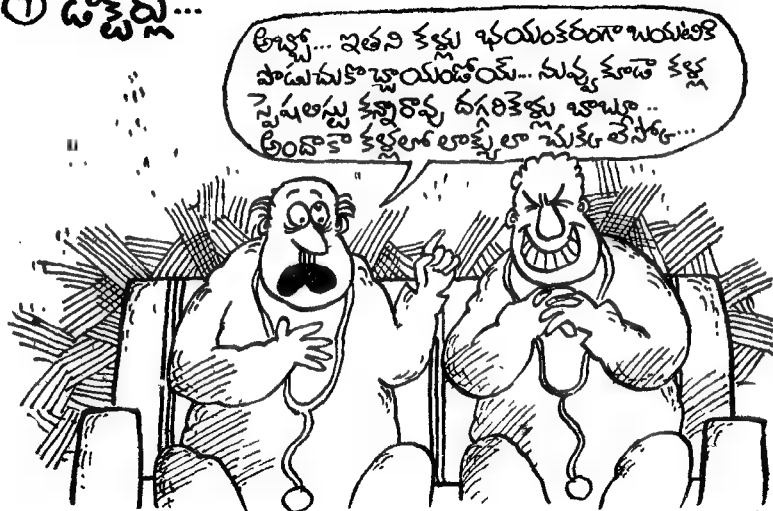
మీసాలమల్లయ్యపోతున్న నర్సిమ్మను చూస్తూ వున్నాడు.

దొరవారు తిరిగి తన కుర్చీలో కూర్చుని కాలువ అవసరాన్ని గురించి వచ్చిన బంధువుకు వివరించి చెప్ప తున్నాడు.

ఆయన ఊ...కొడుతూ వింటూ ఉన్నాడు.

కావలి ముత్యాలు, తెనుగురాములు ఇంటికి చేరే సరికి రాములు పెద్దపీటమీద కూర్చుని జనుమును ఎడమ పాదంక్రింద ఆదిమిపట్టి తాడు పేనుతున్నాడు. పని చేయడానికి వీలుగా ధోవతీని తొడల

⑦ డాక్టర్లు...

డాక్టర్ లాకున్నాడు. చేతికి వెండివండె
కడెం వుండి. సైనుగుడ్డ బనియను వేసు
కున్నాడు. ఆ బనియను జేబులో జెక
ముక తోలునందివుండి.

చిన్న కళ్ళను మరింత చిన్నగచేసి
చేసి రాములు వస్తున్న ముత్యాలును
చూసాడు. పొట్టిగావున్న మీసాలమీద
ఈగవాలితే మీసాలను మోకాలికి రుద్దుకు
న్నాడు. ఈగ ఎగిరిపోయింది.

పెద్దపీటక్రింద నగ్నంగా కూర్చుని
రొద్దెముక్కంటూవుండి రాములు చిన్న
కూతురు-నడిపికొడుకు గడపపై
కూర్చునింటూ వున్నాడు - దగ్గరలో
కుక్క రొద్దెనే చూస్తూ కూర్చుండి.
ఇంటిలోపల పొయ్యివద్ద రాములు భార్య
పాపమ్మ రొద్దెలుచేస్తూవుండి. ఆపెంకు
టింట్లో రొద్దె చేస్తున్న చప్పడు ప్రతి

ధ్వనిస్తుంది. రాములు పెద్దకొడుకు
అంజనేయులు పొలంవద్దనే వున్నాడు.
దగ్గరకు వచ్చిన కావలి ముత్యాలు
నుద్దేశించి.

“కూసోకాక....” అన్నాడురాములు.

“కూసుంటాగాని పదేలు నిన్నరమ్మ
న్నడు” తొంకరితుగుడు తెకుండా
చెప్పాడు మత్తాలు.

ఎందుకూ?....” ఎందుకో తెలిసికూడ

తెలియనట్టు అడిగాడు రాములు.

“ఏమో నాకు తెల్లబడు బిడ్డా”

“...అయితే జేర ఆగి వస్తావా...”

అన్నాడు రాములు.

నిల్చునే వున్న ముత్యాలు కుడి
చేతిలోవున్న బరిసెక్రని ఎడంవేతి
లోకి మార్చుకుంటూ, “నిన్ను ఎంట
పెట్టుక రమ్మన్నాడురా పదేలూ...”

అని అన్నాడు.

“అట్లనా?...” పేనుతున్నతాడు ‘కరి’ విడిపోకుండా ముడివేసాడు రాములు.

“అవును” అన్నట్టు తలవూపాడు ముత్యాలు.

“అ యి తే పద...” అంటూ దూలంపై చేతిలోని తాడువేసి, పాపమృదుదేశించి.

“నేను జెర కచ్చీరుదాక పోయిస్తా” అన్నాడు రాములు.

“ఎందుకూ?” అని లోపలినుంచే ప్రశ్నించింది భార్య.

“పదేలు రమ్మన్నదంట!”

“ఇంత కొద్దినిపోమరి” అంది ఆమె.

“లేదు-వాచ్చినంతంట” అంటూ రాములు వాకిట్లోకి నడిచాడు.

తెనుగురాములు అతని వెనకాల కావలి ముత్యాలు కచ్చీర్లోకి అడుగుపెట్టారు.

వెంకట్రామారెడ్డి అడుగులవప్పుడు విని గేటువైపు తల తిప్పాడు.

“తుండం పదేలా...” నమస్కరించాడు రాములు.

దొరవారు తల ఊపాడు.

రాములు మెట్లవద్ద కొద్దిసేపు నిశ్చలంగా నిలుచున్నాడు.

దొరవారు మింగేసేట్టు రాములును చూస్తూ ఉన్నాడు. అలాచూస్తూనే “పని కొకాయించిన వంట ఏం సంగతిరా?” సవాలు చేస్తున్నట్టుగా వుంది ఆ గొంతు.

“ఇప్పుడే ఫూతకొస్తున్న వంకాయ చెట్లల్లకేలి కాల్య తీస్తాంటే నేనే తీయొద్దన్న...” వి న మ త్ర తో చెప్పాడు రాములు.

“ఇంకేమన్నవే?”

“ఇంకేమన్న పదేలా... నాకు ఉన్నదే రెండున్నర ఎకరాల భూమి-దాంట్లోకేలి

గజం ఎల్లు (వెడల్పు) తోసి కాలువ తీస్తే ఎంత పొలం నష్టమైతదో మీకు తెలుసు గదా పదేలా...”

“నీ ఒక్కని పొలం నష్టపోతుందా? అందరి పొలాలు నష్టం అయితున్నాయా? ఎవ్వడు ఏమంటలేదుగాని సువ్వే ఎగురుతున్న వేమిరా?... ”

అందరి పొలాలు నుంచి వాలు పతీయడు న్యాయమైన పనే” అన్న వాదన ఆ మాటలో ద్యోతకమైంది.

“అందరి సంగతి వేరు - నా సంగతి వేరు గద పదేలా....” వినయంగా అన్నాడు రాములు.

“నువ్వు మొగులు (ఆకాశం) మీదికేలి దిగిచ్చినవారా? నీ సంగతి వేరు అయితందుకు? ఆ...”

“నేనేం మొగులు మీదికేలి దిగిరాలేదు గని...” ఏదో చెప్పబోయాడు రాములు.

“ఏమో మాటకు మాటిస్తున్నవ్ ఏం సంగతిరా నీది?”

దొరవారు కుర్చీలోంచి లేచారు.

మీసాల మల్లయ్య సద్దకుని నిలుచున్నాడు.

దొరగారి బంధువు ఏమి జరుగుతున్నదోనని చూస్తున్నాడు.

కావలి ముత్యాలు గేటు వద్ద తన స్థానంలో నిలుచున్నాడు.

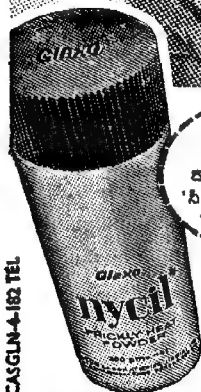
రాములు తొణకకుండా

“ఏం సంగతి లేదు పదేలా..... నా పొలంలకేలి కాలువ తీయనీయ” అన్నాడు.

**"మమ్మ, ఈ దురద,
మంటను ఎలాగైనా ఆపవూ."**

నైసిల్
ఉపయోగించండి
అతి శీఘ్రంగా
ఉపశమనమునిచ్చే
చెమటకాయల పౌడర్.

CASUN-4182 TEL

2 రోజుల
తర్వాత
దొరుకుతుంది.
'నీం' కురియే
'చంకం.'

నైసిల్
తెచ్చుకోండి
చెమటకాయల
బాధ మరచిపోండి.

దావడ యొక్క-నైసిల్
1. అధికమైన చెమటను
నిరోధిస్తుంది.
2. చెమటను పీలుస్తుంది.
3. దుర్గంధాన్ని కట్టించే
సూక్ష్మ జీవులను
నాశనం చేస్తుంది.
4. చర్మమునకు హాని
కాదు.

“తీయనీయవా? తీస్తే ఏంజేస్తవరా?”
చివరి సవాలు చేస్తున్నట్టుగా అన్నాడు
దొరవారు.

అదె ప్రశాంతతతో.

“కాలువతీ సెటోని పానమన్నపోవాలె,
నాపాణమన్నపోవాలే ...” అన్నాడు
రాములు.

“తొండ ముదిరి ఊసరెల్లి అయి
నట్టుంది- అరె మల్లిగా వాన్ని నాలుగు
తన్ని వాని కాపురం వొంచురా...వాడె
మోలావు నీల్గుతున్నడు.. వీనియమ్మ.”

దొరవారు ఆజ్ఞాపించేసరికి మీసాల
మల్లయ్య రాములు మీద పడ్డాడు. ఇద్దరు
కలబడి అటుదొర్లి, ఇటుదొర్లి గుడ్డుకో
సాగారు. కొడి పుంజుల్లా ఇద్దరు కోట్లాడు
కుంటూవుంచే దొరవారి బంధువు కుర్చీ
లోంచి లేచి వింతగా చూడసాగాడు.

వెంకట్రామారెడ్డి ఏమనుకున్నాడో
గాని ఇద్దరికీ దెబ్బలు తగులుతూ వుండే
“అరేయ్...” అని కేకేసాడు.

మల్లయ్య, రాములును వదీలాడు.

అప్పటికే రాములు మోకాళ్ళకు,
మోచేతులకు చర్యం గీరుకపోయి కొద్దిగా
రక్తం కారుతూవుంది.

మల్లయ్యకు కూడా కొన్ని దెబ్బలు
తగిలాయి.

ధోవతులు సరిజేసుకుంటూ ఇద్దరూ
ఒకరి నొకరు శత్రువుల్లా, కోపంగా
చూసుకుంటూ ఉన్నారు.

రాములు మనసులో కసిపెరిగింది.
పంతం పోబిచ్చింది. తేగింపు రెట్టింపు
అయింది. అదే కోపంతో వెంకట్రామా
రెడ్డిని తీక్షణంగా చూస్తూ.

“నూస్త...కాలువ... తీస్తరో-

నాభూమిలకేలి కాలువతీయాలనుకుంటరు,
నన్ను కొట్టిపిస్తారు...నూస్త ఎవడో న్నడో
నాపొలంకాడికి...”

ఆ వే శం గా అంటూ ధోవతి పైకి
లాక్కుని, తగిలిన గాయాలను చూసు
కుంటూ కోపంగా పరుగుపరుగున గేటు
దాటాడు.

వెంకట్రామారెడ్డి నిశ్చేష్టడైయ్యాడు.

దొరవారికి ఏమీ అర్థంగాకుండా
వుంది. ఇన్ని సంవత్సరాల నుంచి
ఎవ్వరూ ఎదురుగా పల్లెత్తి మాట్లాడని
వాళ్ళు-ఇప్పుడు రాములుగాడు ఎంతగా
ఎగిరాడు-ఎన్నెన్ని మాటలన్నాడు. ఆ
మాటలను తలుచుకుంటే దొరవారికి
ఉక్రోషం పెరగసాగింది. తన అహం
దెబ్బతిన్నది. బంధువు ముందు తన అధి
కారాన్ని సవాల్ చేసినట్టు అనిపించింది.
నిలువెల్లా కోపం ముంచుకొచ్చింది.

కళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి. ముక్కుపుటలు
ఆడిరాయి. అప్రయత్నంగా చేతులు
మీసాలమీదకెళ్ళాయి.

వెంటనే ఓ కాగితం తీసుకుని ఓ చీటి
రాసాడు.

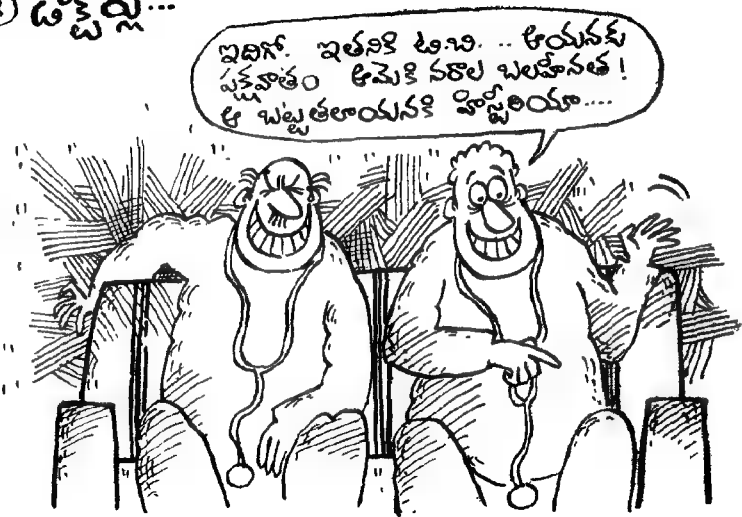
కావలి ముత్యాలును పిలిచి చీటి
అందించి ఏదో చెప్పాడు.

రాములును పట్టు కొట్టించాడని
అప్పటికే దాదాపు చాలామందికి తెలిసింది
ఊర్లో-ఇంటివద్ద పాపమ్మ సంగతి తెలిసి
శోకాలు తీస్తూ కూర్చుంది.

వెంకట్రామారెడ్డి, అతని బంధువు
భోజనానికి బంగళాకు బయలు దేడ్డారు.

రాగిచెట్టు క్రింద ఆంజనేయ విగ్రహం
పద్మరైతులు, ముగిలివాళ్ళు పిచ్చాపాటి
మాట్లాడుతున్నవారు రాములు వార్తవిని

⑧ డాక్టర్లు...

ఇద్దరూ ఇతనికి ట్యాంక్ ... ఆయనకు
స్వహతం ఆమెకి వకల బలహీనత!
ఆ బట్టతలాయనకి హాస్టలియా....

ఆశ్చర్యపోయారు.

అదే దారిని ఇంటికిపోతున్న రాములు
కనిపించాడు వాళ్ళకు. కాని ఎవ్వరూ
రాములును పిలిచే సాహసం చేయలేదు.

రాములు స్వతహాగా మిత భాషి.
ఎవరితోనూ ఎక్కువగా మాట్లాడడు.
ఎవ్వరితోనూ కలిసితిరిగడు. తన బావి,
ఇల్లు తప్ప మరో ధ్యాసలేనివాడు.
అలాంటి రాములును పిలిచి "ఏమైంది?"
అని ఆ డ గ డా ని కి జంకుగా వుంటే
అందరికీ-

రాములు వీధి మలుపు తిరిగాక కొద్ది
సేపటికి, రాగి చెట్టు మొదట కూర్చున్న
గొల్ల కొమరయ్య కొడుకు బీరప్ప.

"రో జు రో జు కు పదేలు జులుం
ఎక్కువై తుందే...పాపం ఆ రాములు

తెరువుపోతాడు? ఎవని జోలుకి పోతాడు?
తన పొలం ఏందో, తన ఇల్లేందో,
ముంగిలేదో తను నూసుకుంటుడు! అనుం
బోన్ని కచ్చీరుకు పిలిపిచ్చి బల్లెలెక్క-
బలిసిన ఆ మీసాల మల్లయ్యతోని కొట్టి
పిస్తాడు? పొలంలకేలి కాలువ తీయనియ
నందే గట్ల కోట్లరా?...కుమ్మరి నర్సి
మ్మడు పోయి అడిగితే 'ఎంగాడు ఫో'
అని తరిమిందట కచ్చీర్లకేలి-చెరువుల
కేలి నీళ్ళ ఒక్కడే పారపెట్టుకుంతకు
కట్టించిందా సర్కారు?... అని బీమిడి
పాపిరెడ్డి తాతను ప్రశ్నించాడు.

నిండా గొంగలి కప్పకుని, చుట్ట
తాగుతూ, ష ణ ష జా ని కి ఉమ్మిని
ఉంచుతూ కూచున్న పాపిరెడ్డి,

"పదేలుకోసం సర్కారు చెరువు

కట్టియ్యలేదు నిజమేరా. మరి చెరువుల కేలి కాలువతీస్తున్నప్పుడే ఎవడన్న అడ్డం నిలవడితే కాలువ కమ్మరోని బొందడాక వచ్చేదా?" అని ప్రశ్నించాడు.

"ఒకరిద్దరు అడ్డం నిలవడితే పని రొకాంచుతరా? అందరూ పనికి అడ్డం నిలవడాలే గాని..." అని అన్నాడు. బీరప్ప.

"ఊరంత ఎప్పుడురారురాపిచ్చోడా. ఊరంత పడేలు పనికి అడ్డం జెప్పితే పడేలు ఇంత సంపాదించకపోతుండే. ఇన్నిభూములు కబ్బ జేయక పోతుండే. రజాకార్లప్పుడి, పోలీస్ ఆక్షన్ అయినంత తురుకొల్లు పోలాలన్నీ అన్యాయంగా కబ్బ జేసినా ఎవ్వరూ ఏమనలే. బ్రిటికొట్టం జేసుడు... ఏ రి గిం ది ఎత్తి పోసుడు సీయసుంటి నాయసుంటివోళ్ళ పనయితే అలగ్గన పు ట్టాని కొచ్చి న భూములుకబ్బ జేసుడు పడేలువనయింది. అయినంత ఎంతమంది భూములు అద్రగా నంగా అడ్డికి వాపుశేరు లెక్క గుంజుకో లేదు? ఎంతమందికి పంచాదులు తశ్వ జేస్తనని "బయన"లు తీసుకుని ఎగ గొట్టలేదు. ఎంతమందికి కరెంటు మోటర్లు ఇప్పిస్తానని ప్రెసల్ ఎగదొ బ్బ లేదు? అప్పు కిందికి ఎంతమంది పోలాలు దోసు కున్నాడు? గట్ల జరిగినప్పుడల్లా ఊరంద రొచ్చిందా అడ్డం-ఎవడురాకపోయి ఎవన్నైతే దోసుకున్నదో ఆడే ముందుకు రాకపోయే ఇగ ఊరంత ఏడికేలి పస్త రురా? ఇయ్యాల ఒక్కడు రాములుగాడు మర్లవడితే మీసాల మల్లిగానితోని కొట్టి పిచ్చిండు అని నువ్వే చెప్పింది..." అని పాపిరెడ్డి మధ్య మధ్య ఉమ్మడించుతూ

గతం సంగతులు చెప్పాడు.

"మరి ఎట్లంటవే?" అని ఆడిగాడు మరో రైతు.

"ఎట్లనేదేముందిరా! మీకు శాతనయితే లడాయి చేయింద్రి. లేకపోతే మీ పని మీరు జూసుకోండి... అంతకన్నా ఇంకేం జేస్తరు జెప్ప?"

బీరప్పకు, అక్కడున్న యువకులకు పాపిరెడ్డి తాత మాటలు అసంతృప్తిగానే తోచాయి.

... ..

సాయంత్రం—

జీవులో కావలి ముత్యాలు వచ్చాడు.

వెంట పోలీసులూ వచ్చారు.

వెంకట్రామారెడ్డి కచ్చిర్లకు పోలీసులు రాగానే జరిగిన విషయమంతా వివరించి చెప్పాడు.

ఎస్.ఐ. నారాయణస్వామి శ్రద్ధగా విన్నాడు. విన్న తరువాత గట్టిగా ఊపిరి వదిలి.

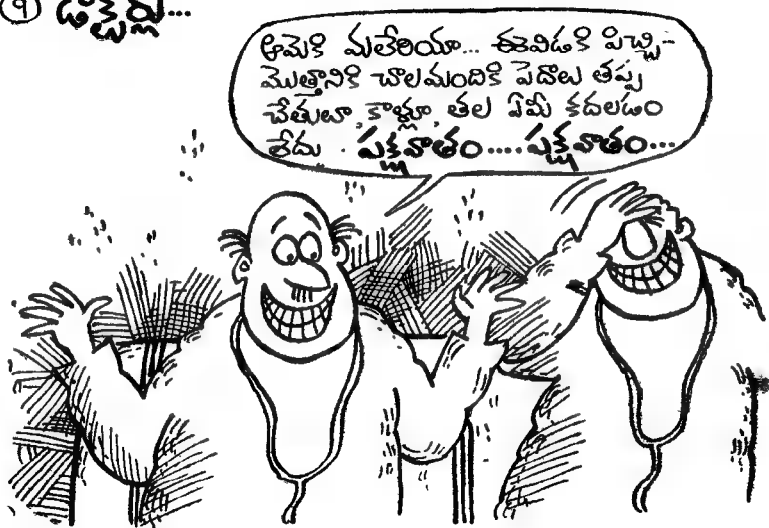
"మీకెందుకు సార్, వాణ్ణి అరెస్ట్ మర్డర్ కేసు క్రింద ఒక్ చేసి దొక్కలన్నియిరి సేస్త..." అని హామీ ఇచ్చాడు.

ఎస్.ఐ. సర్వవలసింది సర్ది పంపాడు. జీవులో కావలి ముత్యాలును ఎక్కించుకుని నేరుగా తేసుగురాములు ఇంటికి బయలుదేరాడు నారాయణస్వామి.

గాంగడి క్రింద వేసుకుని, చుట్టత్రాగుతూ ఆలోచిస్తున్న రాములు పోలీసులను చూడగానే గుండె ఆగినంత పనియింది.

అప్రయత్నంగా చుట్ట క్రిందరాసి అర్పేశాడు. వెల్రిగా అటూ, ఇటూ చూశాడు.

⑨ డాక్టర్లు...

డాక్టర్ల కథకి ముగింపు జోకు 97 పేజీ చూడండి !

బూట్ల చప్పుడు విని పాపమ్మ బయటకువచ్చి పోలీసులనుచూసి విచ్చుఅందుకుంది. తల్లినిచూసి పిల్లలు ఏడ్వసాగారు. అక్కడి వాణాపరణమంతా కురిసే మేమంటా “బరువు”గా పుండి.

కావలి ము త్యాలు రా ములు ను చూయిస్తూ,

“ఈయనె దొరా తెనుగురాములు” అని చెప్పాడు ఎస్.బి.తో.

నారాయణస్వామి కానిస్తేబుళ్ళకు చెప్పి రాములును జీవు ఎక్కిందాడు.

పాపమ్మ తెగిన కట్టలా ఏడుస్తూ నారాయణస్వామి పాదాలమీద పడింది. కాని లాభంలేదు. దొరవారు మాటను కాదనలేదు ఎస్.బి.

నిర్దయంగా పాపమ్మను విడిలించుకుని జీవు ఎక్కి పోలీసుస్టేషన్ వచ్చాడు నారాయణస్వామి.

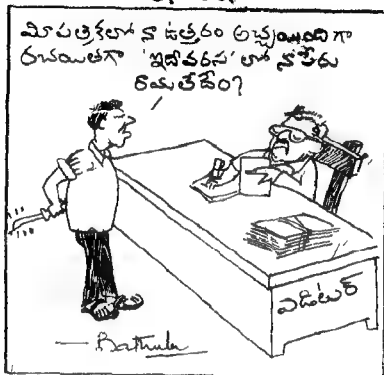
ఆ రాత్రి రాములు ఒళ్ళు హూనమయింది. అరిచినా, గీపెట్టినా తగలాల్సిన దెబ్బలు బలగానే తగిలాయి.

ఉదయం...

మూత్రం వాసనతో కంపుకొడుతున్న లాకప్ రూంలో రాములు తలుపు వద్ద కూర్చున్నాడు-ఎన్ని దోమలు కుట్టినా భాతరు చేయకుండా ఏచో తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నాడు.

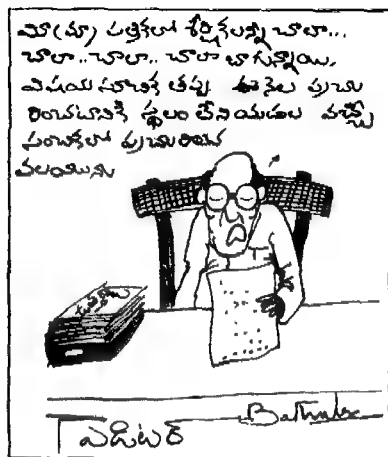
భార్య, పిల్లడు, పొలం, ఎద్దులు, వంకాయచెట్లు, వరిపొలం కళ్ళలో కదులుతున్నాయి. వీటినిన్నింటిని వెంకట్రామ

ఇదే సత్యం...

పల వకనల్లో ఇది సత్యం వరస

ఉత్తరాలు

కథలు, నవలలు చదివి తమ
అభిప్రాయాల్ని చెప్పడం
కష్టమైన మంచి పనే!

కార్టూన్ ఉష్టులకి, పాఠకులకి
'సరదా ఖద'

శ్రీ బత్తులగారు ఆ(ఈ)మధ్య మేము
ప్రచురించిన/ప్రచురిస్తున్న శీర్షికలమీద
కార్టూన్లు పోషారు.. అవధి రించి

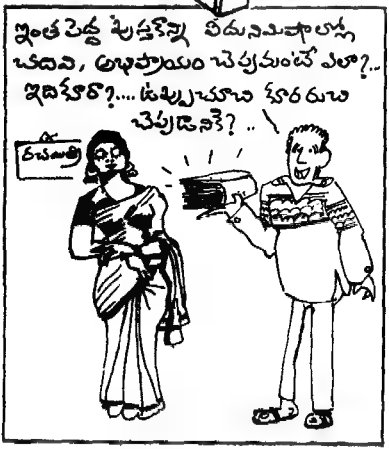
తొలిసారి

నెల
నెల..

వీడ్
నీ రియల్"

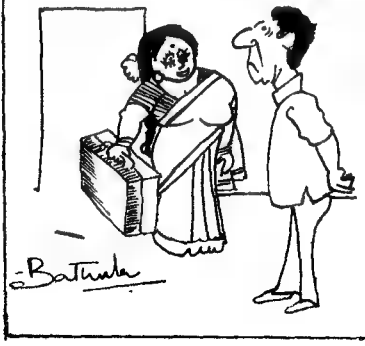
కొత్త పుస్తకం **కొత్త నేపు**

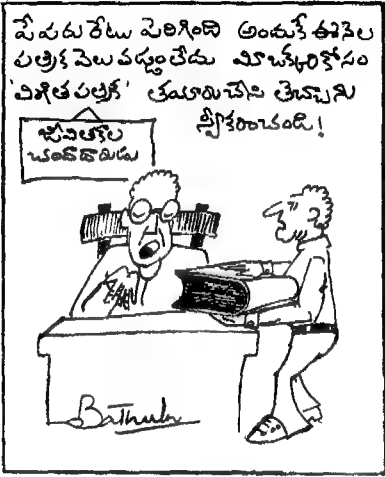
కాస్తేపు అలా ...
శీరిక చదవేనా ఈ పుస్తకం నాకు
కొనాలి? సరే దొకం!

నీతిండుత

వెనువెరుగుగా క్రొత్తకు ముద్రాడు
దొడంలేదుగా ప్రముఖ క్రొత్తయిత్ర
వడ్డకెళ్ళి ఫీలియల్ బజివేసి వడ్డమని
బయిల్దొరని పిల్లు, పిల్లుల జగిత్ర
సుమంట్టి కెండు రోజులన్న
| వడ్డేస్తాగా...

చంపాచరులు

... దారుకి ప్రత్యేక శీరికె!
క్రాఫ్, ఎం వో....

రెడ్డి అరికాలితో నలిపేస్తున్నట్టు భయంగా ఉండి మనసులో.

పదిగంటలు దాటినా లాకప్ రూం లోంచి రాములును బయటకు విడువలేదు. వచ్చేపోయేవారిని, పశువులను, మేకలను, చూస్తూ కూర్చున్నాడు రాములు.

వెంకటరామారెడ్డికి లోంతు కోపం ఎందుకో ఆర్థం కాలేదు.

పాపమ్మకు ఎవరో ఇచ్చిన సలహా ప్రకారం చేతి బంగారం కడెం కోమటి అంజయ్యకు తెదనమ్మి వెయ్యిరూపాయలు తీసుకుని పోలీసుస్టేషన్ కు పెద్దకొడుకు అంజనేయులుతో ప్రయాణమైంది.

ఎస్.ఐ. నారాయణస్వామి కాళ్ళమీద పడి గోడు అంతా చెప్పకుని కొంగులో కట్టుకున్న వెయ్యిరూపాయలు తీసింది.

కొంతసేపు బూతులు తిట్టి, పదిలి పెట్టనని కేకలువేసి చివరకు ఊళ్లో వెంకటరామారెడ్డికి వ్యతిరేకంగా ప్రవర్తించనని మాట ఇచ్చాక రాములును వదిలాడు.

లాకప్ రూం లోనుంచి మౌనంగా రాములు బయటకు రాగానే పాపమ్మ తాను ఎక్కడున్నది గమనించకుండా గట్టిగా ఏడ్వసాగింది భర్తని పట్టుకుని.

ముగ్గురూ ఉప్పరిపల్లె దారిపట్టారు - మధ్యలో లారీ ఎక్కి ఊరు చేరారు.

రాములు పోలీస్ స్టేషన్ నుంచి వచ్చాడన్న విషయం గ్రామస్తులందరికీ తెలిసిపోయింది. చాలామంది గర్వంగా సంతోషంగా నవ్వుకున్నారు. కాని వెంకటరామారెడ్డి పట్ల కొరికాడు.

అదే రాత్రికి వెంకటరామారెడ్డి బావి

వద్ద గడ్డివాములు తగలబడ్డాయి.

తెనుగురాములు వెంకటరామారెడ్డి మీది కోపంతో గడ్డివాములు తగులబెట్టాడని ఊరంతా ఉదయం పరకు ప్రచారం జరిగింది.

వెంటనే రాములును కచ్చీరుకు పిలిపించాడు దొరవారు.

నడవలేక నడుస్తూ రాములు కాపలి ముఠాలు వెంట కచ్చీరుకు చేరాడు.

రాములు కచ్చీర్లో అడుగు వేసగానే వెంకటరామారెడ్డి పండ్లు పటపట - రుకురూ గదిలో పదార్థు చేయసాగాడు.

తెనుగురాములును 'ఖతం' నేయంది మనసుకు నిమ్మలలేదు అని అలా ఆ పని చేయటం అని ఆలోచిస్తున్నాడు.

మీసాల మల్లయ్య

"రాములుగాడు వచ్చిండు దొరా"

దొర చూడలేదేమోనని చెప్పాడు.

రాజుకుంటున్న కాష్టంమీద పెట్రోలు బోసినట్టు మండిపడ్డాడు దొరవారు. చటుక్కున దొరవారు మెట్టుదిగి మల్లయ్య చేతిలోని కర్రను లాక్కొని రాములు మీదపడ్డాడు.

గేటువద్ద నిల్చున్న అంజనేయులును కళ్ళకు రక్తం వచ్చింది తండ్రికి తగులుతున్న దెబ్బలను చూసి.

కర్రలు కొట్టుకోవడానికి పోతున్న మనయ్య సొంకలోంచి గొడ్డలి అందుకుని అంజనేయులు పరుగుపరుగున శ్రావణంలో కచ్చీర్లోకివచ్చి వెంకటరామారెడ్డి మీదికి వసిరాడు!!

గురి తప్పలేదు... సఫలం బంది.

చూస్తున్న జనం గట్టిగా కళ్ళుమూసుకున్నారు... తలలు దించుకున్నారు.

శక్తిరక్తం

నులోచన దూరంగా చూస్తోంది. కదిలే రైలులోంచి చూస్తోందే ప్రకృతికి చైతన్యం వచ్చినట్టు తోస్తోంది. కాల చక్రం ముందుకు కదులుతోంది. ప్రకృతి వెనకి, కదులుతోంది.

“అమ్మా! అమ్మా”

నులోచన ప్రక్కకు తిరిగిచూచింది.

బేబీ! అయిదేళ్ళబేబీ! నన్నుగా రోజ్ కలర్ బొమ్మలాంటి తన బేబీ!

“ఏమిటమ్మా?” అడిగింది నులోచన. ఆమె చేతులు ఆప్యాయంగా బేబీ తం నిమురుతోన్నాయి.

“చెట్ట నిజంగా కదులుతోన్నాయా అమ్మా?” అడిగింది బేబీ.

“రైలు కదులుతోందీకదా! అందుకే మనకి చెట్లు వెనక్కి వరుగెత్తినట్టు అని విసుంది అంతే!”

“నైపు చెబుతోన్నావా బేబీకి?”

నులోచన తలెత్తింది. రాజశేఖరం పత్రిక చదువుకుంటున్న వాడల్లా అగాధు,

“ఎంతయినా నైపు మాచారి

అమ్మాయికదా!”

రాజశేఖరం కూతురును ఒడిలోకి లాక్కున్నాడు కిడికిలోంచి గాలిహాయిగా తగులుతోంది.

“కాన్వెంటులో మాట్లాడి వుందారా?” అడిగింది నులోచన.

“సీటు యిస్తారు-ఒకటి రెండునెలలు ఓపిక వట్టాలి” మాటలను గాలి తోనుకు పోతోంది.

“నన్ను నువ్వు రోజూ స్కూటర్ తో దింపి రావాలి” బేబీ తండ్రిచెవులు సిమురు తోంది.

“తప్పకుండా!” కూతురును గుండె లకు ఆద్రుకుంటున్నాడు రాజశేఖరం.

నులోచన తేలికగా పూవరిపీల్చింది. వల్లెటూరి బాధ వదిలింది. తన భర్త ఎం. ఎస్. సీ. చదివి కూడా యిందే దగ్గరే వుండిపోతానన్నాడు. వల్లెటూరిలో జీవితం ఏముంది? ఎదుగా బొడుగులేని జీవితం. మార్పులేని దినచర్య. రాజ శేఖరం వాటికిఏదో ప్రతివాదనలుచేశాడు.

“నా మాట ఎప్పుడు లక్ష్యపెట్టారు

గనక?" అంది తాను.

రాజశేఖరం విడ్డూరంగా చూశాడు.

"నుతోచనా నీ మాటలు విడ్డూరంగా ఉన్నాయి. మనకి ఇక్కడ ఆస్తిపాస్తులున్నాయి. వాటిని సంగ్రహించుకుంటూ వుండవద్దా?"

"ఆ మాత్రానికి మీరు ఎం. ఎస్. నీ చదివి వుండనక్కర్లేదు"

"అంటే?"

"మా నాన్నను వీడించుకుతిన్నారు,

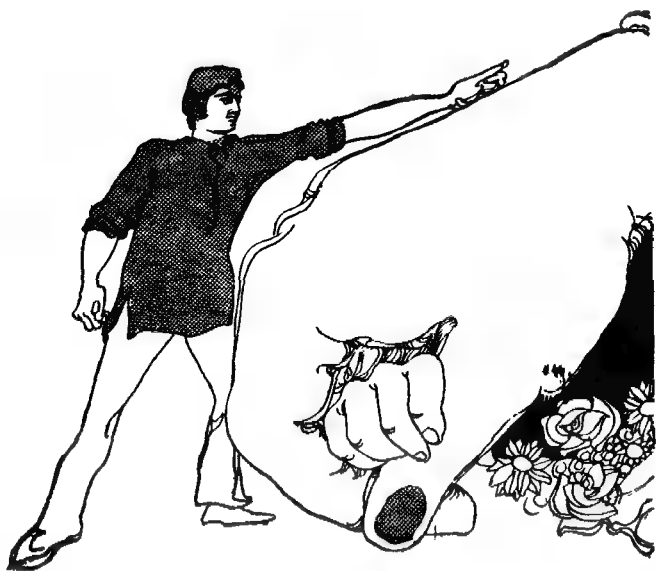
తావత్రయంవడటం ఎందుకు!"

"నాకు తెమిస్తీ చదవాలని....."

"పొలం గట్టమీద మీ ఆమ్మాయి తరగాలని...."

"నుతోచనా!"

"అవునండి. ఆలోచించండి. మనకి వేరీతోపాటు మరో బాబో పాపొ వుడతారు. వాళ్ళు ఇక్కడ మట్టి తొక్కుకుని నూలో కప్పల్లాగ...." వెక్కుతోంది తాను.

ఆయన ఏవో తిప్పలు పడ్డారు. ఇప్పుడు ఆ డిగ్రీని మూలనుపెట్టేస్తారా?"

"మీ నాన్న నన్ను చదివించాడనే కదా చెప్పుకున్నావు?" రాజశేఖరం కఠినంగా అడిగాడు.

"ఉవయోగం లేనినాడు నీటుకుఅంత

రాజశేఖరం ఆలోచనలోపడ్డాడు.

అచరణకు సదుంకట్టాడు.

ఫలితంగా అతడు ఎక్కడ వదువుకున్నాడో అక్కడే ఉద్యోగంవచ్చింది.

"ఏమిటో దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తోన్నావు?"

రాజశేఖరం మోవేతో పొడిచాడు.

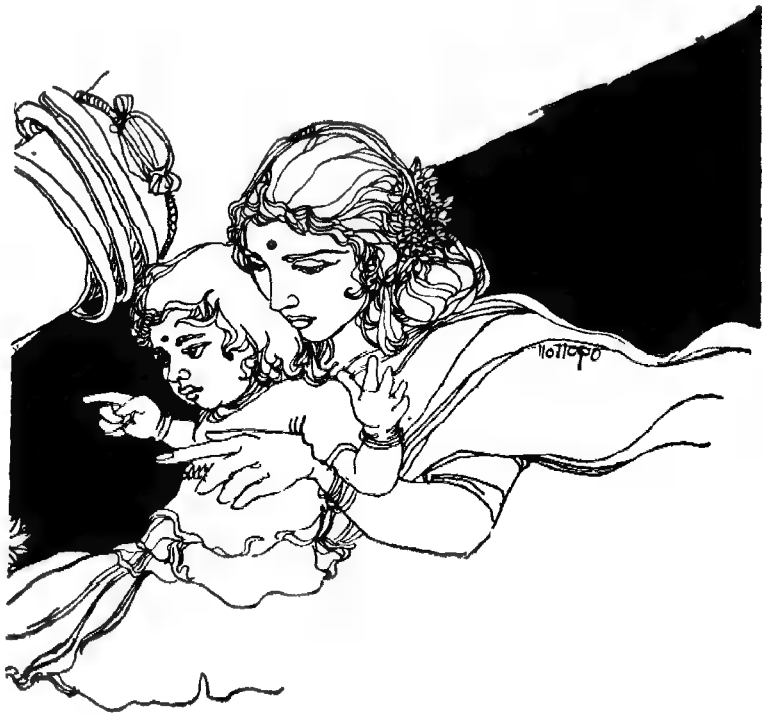
సులోచన ఆలోచనలు కొలెక్కి తగి
లాయి.

భర్తవంక ఆహ్వానంగా చూచింది.
పరిస్థితులన్నీ కలసిపనే తనకి మరో
ఎనిమిదినెలల్లో ప్రసవం వస్తుంది. తమ
సంసారం అప్పటికి విశాఖపట్నంలో

కున్న జీవితమేకదా!”

“అంటే మీకు పూర్తిగా ఇష్టంలేదా?”

“ఎందుకు? నువ్వు ఎక్కడ ఉంటే
అక్కడే!” సులోచన ఫలకశించింది
తమని వ్రయాణికులు వట్టిండు
కోవడంలేదు. సులోచన ఆ పిషయం

వువారులు వేసుకుంటుంది.

బేబీ లోయర్ కె జి. చదువు
టోంటుంది.

“ఆలోచనలా-ఏ మీ రేవు. కొత్త
జీవితం ఎలాఉంటుందో....”

“ఏం-బాగానే ఉంటుంది. నవ్వు కోరు

జ్యోతి

గమనించింది. రాజశేఖరాన్ని మెల్లగా
గిచ్చింది. ఆతడు ఆమె చేతిని అంది
వుచ్చుకున్నాడు.

రైలు వాల్తేరు స్టేషన్లో ఆగింది.

రాజశేఖరం టాక్సీ మాట్లాడాడు.

హౌసింగ్ బోర్డు కాలనీలో తమ

ఁటికి చేరుకునే సరికి మధ్యాహ్నం రెండైంది.

సులోచన వంటచేసింది.

బేబీ నిద్రకువడింది.

“కాస్త మీరు అటూఇటూ తిరిగిరండి. పరిమిషిని ఏర్పాటుచేసుకోవాలి” అంది సులోచన.

“అల్లరైద్! నాకు తెలిసిన వాళ్ళ దగ్గరకు వెళ్తాను. ఇల్లుజాగ్రత్త!” రాజశేఖరం రొడ్డుకొడు.

సాయంకాలంవరకూ తిరిగాడు. కాని తగిన పనిమిషి దొరకలేదు తన స్నేహితులకు చెప్పి తిరిగివచ్చాడు రాజశేఖరం.

సులోచన ఎవరితోనో మాట్లాడుతోంది.

రాజశేఖరాన్ని చూస్తూ నే, “రండి. ఈవిడ మర ఇంట్లో వనికి కుదిరింది!” అంది సులోచన.

రాజశేఖరం బరువు దిగినట్టు పీలయ్యాడు.

“ఏమైనావుంటే పడవేయండమ్మా!” అంది పనిమిషి. వమిట బిగించి.

రాజశేఖరం ఆమెవంక విచిత్రంగా చూశాడు.

ఆమెను చప్పుర చూచి ఎవరూ పనిమిషి అనుకోరు. మీరాబ్రహ్మజూ మార్చింగ్ వేసింది. చేతులకు రెండేసి బంగారు గాజులు, మెడలో బంగారు నల్లపూసల దండ. మొహంలో కలిగిన వాళ్ళకళ! మాటలో నాజూకు తనం. చిన్నతలకం బొట్టు!

సులోచనా ఆమె పెరట్లోకి వెళ్ళారు.

ఆ రాత్రి అంది సులోచన.

“కాంతం భలే మనిషిండి!”

“కాంతమా? ఎవరు?” అడిగాడు రాజశేఖరం.

“మీదంతా చోద్యం! మరకి పనిలో కుదిరింది కదా! ఆమె.”

“ఏది? ఎలాంటి మనిషి?”

“ఆమెను చూస్తోంటే పని మిషి అనిపించదు అవునా?”

“కావచ్చు. పట్నం నాగరికత!”

“నీటిలో ఆమెచూడనినీమాలేదట!”

“ఆమెను చూస్తేనే ఆవిషయం అర్థమవుతుంది!”

“వెనకా ముందూ ఎవరూ లేరట! భర్త చనిపోతూ యిచ్చిన సొమ్ములతో నెట్టు కొన్నోందట!”

రాజశేఖరం నవ్వి పూరుకున్నాడు. మర్నాడే యూనివర్సిటీలో తనప్రద్యోగానికి జాయినింగ్ రిపోర్ట్ యిచ్చాడు. కొత్తలో బేబీ తనతల్లిని అంటిపెట్టుకుని వుండేది. క్రమంగా కాంతానికి చేరిక అయింది.

రోజులు గడిచేకొద్దీ బేబీకి కాంతంతో నన్నిహిత్యం పెరిగింది.

“కాంతం పచ్చాక నాకుపని సుఖమయింది.” అన్నది సులోచన. రాజశేఖరం అప్పుడే వచ్చాడు, ఆమె మాటకు తలూపాడు. సులోచన ఆతడికి కాఫీ అందించింది.

రాజశేఖరం కాఫీ బ్రాగుతూ పడక టుర్పిలో కూలబడ్డాడు.

“ఏమండీ? అలా వున్నారే?”

“ఏమిలేదు సులోచనా? ఆఫీసు పని ఒత్తిడి!”

“పని ఎక్కువగా-వుందా?”

“వని తక్కువే! ఒత్తిడి ఎక్కువ.”

“అదేమిటి?”

“సులోచనా! యూనివర్సిటీలో అంతా చదువుకున్న వాళ్ళే, మేధావులే! అయితే వాళ్ళ మేధస్సుకు కులం న కెట్ట!” రాజ శేఖరం విచారంగా అన్నాడు

“కులం”-కులం మర్చిపోని చదువు లన్న మాట!”

“వ్వు....విజ్ఞానానికి కులం! ప్రతిభకు కులం! ప్రమాదానికి కులం! హెడ్ విప్ కి కులం! ఈ కులం కుళ్ళతో విద్యార్థుల బుగ్గలు కుళ్ళుపట్టేస్తోన్నాయి పాపం! తరాలుపాడయ్యే కుళ్ళు”

గుమ్మందగ్గర అలికిడయింది.

బార్యాభర్తలు తలలు క్రిప్పిమూశారు.

బేబీ సీరనంగా లోవలకు వస్తోంది.

“బేబీ! ఏమయిందమ్మా?” అడిగాడు రాజశేఖరం.

సులోచన చటుక్కున లోవలకు వరుగెత్తింది పాం గ్లా సు తో తిరిగి వచ్చింది.

బేబీ మౌనంగా పాలుత్రాగింది తండ్రి ఒడిలో చేరబడింది. నిస్త్రాణగా కళ్ళు

మూసుకుంది.

“ఎవ్వడినుండి ఇలావుంది?” అడిగాడు రాజశేఖరం.

సులోచన ను దు రు చిటిచింది.

“వద్యాహ్నం ఆటకీ బాగానే వెళ్ళింది” అంది.

బేబీ చిరుగుటాకులాగా వణుకుతోంది, చిరుచెమటలు వట్టాయి.

“ఐంటిలాగా ఉండేవిల్ల! నదన్ గా బుగ్గలు వల్చబడ్డాయి.” సులోచన గొంతు పూడుకుపోయింది.

రాజశేఖరం కూతురును మంచంమీద వదుకోబెట్టాడు.

మూడి ఇళ్ళకి అవతలంగా లేడిడాక్టర్ వుంది, ఆమె ను పిలుచుకు వచ్చాడు.

లేడిడాక్టర్ వచ్చేటప్పటికి బేబీ సిద్ర పోతోంది.

లేడి డాక్టర్ పావకు వరిశించింది.

“జనరల్ ఏక్ నెస్. అంతే! వళ్ళూ, ఆకు కూరలూ బాగా వాడండి. ఆకలికి మందు రాస్తాను.” అంది లేడి డాక్టర్.

“ఆకలి బాగానేవుందిడాక్టర్! వెర్రిగా తింటుంది ” అన్నాడు రాజశేఖరం

లేడీ డాక్టర్ తలపూచి మందులు
రాసింది.

జేబీ మర్నాటి ఉదయానికి లేరుకు
కున్నది.

రాజశేఖరం నిశితంగా డిపార్ట్
మెంటుకు ఎయిలు దేరాడు.

కాంతం మధ్యాహ్నం వరకూ జేబీ
దగ్గరే వుండిపోయింది. సాయంకాలం
రాజ శేఖరం వచ్చాడు.

జేబీని చూచి వెర్రెత్తి పోయాడు.
ఆమె చేతులకు వెంట్రుకల త్రాళ్లు కట్టి
వున్నాయి. మెడలో తాయెత్తు. నుదుటను
రూ పాము బిళ్ళలాంటి సింహురం బొట్టు,
జేబీ వరండాలో ఆడుకుంటోంది.

"సులోచనా? అరిచాడు రాజశేఖరం.
సులోచన కంగారుగా వరుగుతుకు
వచ్చింది.

"జేబీకి యివన్నీ ఎవరు కట్టారు?"

"కాంతం!" అంది సులోచన తెల్ల
బోయి.

'నాస్సెన్స్' రాజశేఖరం జేబీదగ్గర
కూర్చున్నాడు. చేతులకూ మెడకూ
వున్న తాళ్లు విప్ప బోయాడు.

సులోచన అ త డి ని వారిం
చోయింది.

"ఏమిటి, నీకూ ఈ మూఠ నమ్మ
కాలున్నాయా?" రాజశేఖరం మొహం
కందగడ్డలాగా అయింది.

"నాకు నమ్మకం లేదండీ! కానీ ఈ
వెంట్రుకల తాళ్లు వున్నంత మాత్రాన
నష్టంలేదు కదా!"

"అదో వెనులు బాటు! ఈ నమ్మ
కాలకు ప్రోత్సాహం!"

"ఏవ్వులో ఎం పాముందో"

"నాస్సెన్స్! నాపుత్రికే అవచారం!
చెప్పేది సైన్సు! ఆచరణలో చాదస్తం!"

రాజశేఖరం చటుక్కున జేడు అందు
కున్నాడు. తాళ్లు కట్ చేశాడు. వాటిని
లుంగ చుట్టి ప్రహరీమీద నుండి విసి
రేశాడు.

"నితవని చేశారు బాబుగారూ!"

రాజశేఖరం తలెత్తి చూశాడు.

గోడకి అవతల కాంతం. తాళ్లు అందు
కుంది ఆమె,

"కాంతం! నువ్వేమిటో నీవనేమిటో
అంతే! హద్దు మీరక!"

కాంతం తలవొంచు కుంది.

రెండువారాలలో జేబీ బాగువడింది.

పూర్వంలాగా ఒళ్ళు చేసింది.

□ ○ ○ ○

రాజశేఖరం స్కూటర్ ఆపాడు.

ఉత్సాహంగా ఇంట్లోకి నడిచాడు.

సులోచన పడకగదిలో మంచంమీద
వుంది. మంచం ఇవతల కాంతం నిలబడి
వుంది. ఆమె బ్రతాయి తొనలు ఒల్చు
తోంది.

జేబీ సోఫాలో కూర్చుంది. తొమ్మలు
చూసుకుంటోంది.

"సులోచనా! ఏమయింది?" అడి
గాడు రాజశేఖరం.

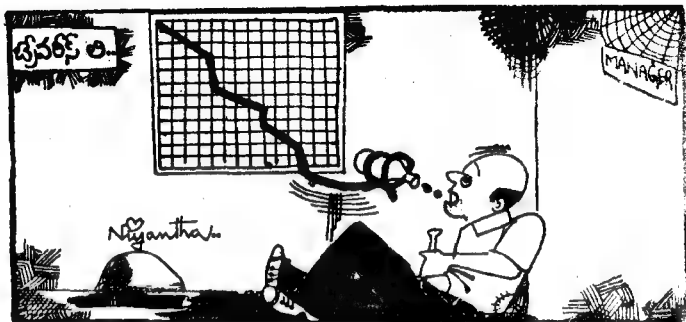
సులోచన మౌనంగా రోడిస్తోంది.

కాంతం తొనలు అండిస్తోంది.

"బాబుగారూ! మీరుతొందరపడ్డారు"
అంది కాంతం.

"తొందరా? ఏమిటి?" రాజశేఖరం
ఏంతగాచూశాడు. కాంతం తనతో అదే
రెండోసారి మాట్లాడటం!

ఈ ఇంట్లో ఏదో దుష్టశక్తివుంది.

పావమీద కనిపించింది. చివరకు మీమీద వగ తీర్చుకుంది!”

“నాన్నెన్స్.... నీనిమా తెల్లాగులు కట్టిపెట్టు. నులోచనా! చెప్ప! ఏమయింది?”

“ఎబార్తన్!”

“ఎబార్తనా? ఎలా? ఎందుకయింది? ఏం చేశావు?”

“ఏంచేసానండి? పావ బట్టలు ఉతుకు తోందే....”

“కాంతం ఏమయింది?”

“ఆమె మ్యాట్నీకి వెళ్ళిందట.”

“వచ్చేవరకూ ఆగలేకపోయావా?”

నులోచన మౌనంగా ఏడస్తోంది.

రాజశేఖరం పెరిమలు విగించాడు. ఆరోగ్యం బాగావున్న నులోచనకి గర్భస్రావం కావడం ఏమిటి?

దుష్టశక్తి ప్రభావమా? నిజంగా ఈ ఇంట్లో ఏదయినా దుష్టశక్తి వుందా?

నైస్సుకి ఈదాదస్త్రానికి లంకె ఎక్కడ? లేక పోతే దేని దానిన అది తన పుని కిని ప్రతిష్ఠించు కోవడమేనా? అదో వక్షమూ.....ఇదో వక్షమూ.... ఈ

పోరాటం ఎంతకాలం? రాజశేఖరం తం విదిలించాడు.

“లేడీ డాక్టర్ను విలుచుకురానా?” అడిగాడు రాజశేఖరం.

“ఇందాకనే వచ్చి వెళ్ళింది. ఇంజక్షన్ యిచ్చింది. మాత్రలు తెప్పించుకొమ్మంది. కాంతం తెచ్చి పెట్టింది.”

కాంతం వంటదేనిపెట్టివెళ్ళిపోయింది. నులోచనకు ఆ రాత్రి రక్తస్రావం మొదలయింది.

లేడీ డాక్టర్కి రాత్రంతా నులోచన బెడ్ వద్దనే గడిచింది. రాజశేఖరం బేబీని నిద్ర వుచ్చి గదిబయట కూర్చున్నాడు. వాకిట్లో టవ్వనుని శబ్దమయింది.

రాజశేఖరం వాకిట్లో లైటువేసి బయటకు నడచాడు.

వాకిట్లోవడి వున్న వస్తువును చూచి తెల్ల బోయాడు.

నిమ్మకాయ. ఎర్రటి బొట్టుపెట్టివుంది, దాని మధ్యల నన్నుపాది తీగగుచ్చివుంది, తీగకు రెండు ఎండు మిరవకాయలు తగిలింది వున్నాయి.

రాజశేఖరం గేటూదాటి వరుగెత్తాడు.

రోడ్డు నిర్మాణవ్యయంగా వుంది.
 ఏకటో ఎవరో నవ్వి నట్టుయింది,
 ఎక్కడో గాజుం గలగల! రాజశేఖరం
 తిరిగి యింట్లోకి వచ్చాడు.

సులోచన బాత్ రూంలో వుంది.

"బట్ట తడిసి పోతోంది!" అంది లేడీ
 డాక్టర్.

"కాంతాన్ని పీల్చిపించండి" అంది
 సులోచన సీరనంతో.

రాజశేఖరం స్కూటర్ తీశాడు.

ముందు చక్ర నిమ్మ కా య ను
 తొక్కింది.

స్కూటర్ రోడ్దెక్కింది.

కాంతంయింట్లోనే దొరికింది. ఆమెను
 యింటికి రమ్మని కబురు చెప్పి తిరిగి
 యింటికి వచ్చేశాడు.

"ఎందుకయినా మంచిది! మీవాళ్ళకు
 తెలియవరచండి!" అంది లేడీ డాక్టర్.

రాజశేఖరం పోస్టాఫీసుకు బయలు
 దేరాడు.

పెరిగ్రాంజుచ్చివచ్చేసరికి సులోచనను
 జనరల్ ఆస్పత్రికి తరలించారు. వేబీ
 ప్రక్కణ్ణి వాళ్ళవద్ద నిద్రపోతోంది.

ప్రక్కణ్ణి వాళ్ళకు కబురు చెప్పి
 సులోచనవెంట వెళ్ళింది కాంతం.

ఆనువట్రిలో సులోచన కోమాలో
 వుంది.

రాజశేఖరానికి వీధిగావుంది, మనసు
 వరివరి విరాలా పోతోంది. దుష్టశక్తి
 వుండటం నిజమా? అవీ తనమీద వగ
 బట్టేదా? తాను ఏం అవకారం చేశాడు.
 తాను దిగిన ఇంట్లో దుష్టశక్తి కాపురం
 వుందా? తాను కాపురంపెట్టి దానికి అవ
 దారం చేశాడా?

రాజశేఖరం విసుగ్గా తలవిదిలించాడు
 మన మనస్సు బలహీనమై వుంది.

సులోచనకు కష్టంవచ్చింది. దానికితాను
 తట్టుకోలేకపోతున్నాడు. అందుకే మన
 సులో సైతాను తివ్వవేస్తున్నాడు.

నాన్యెన్స్.... శనిలేదూ సైతాన్లేదూ.

రాజశేఖరం తన జుత్తులోకి వ్రేళ్ళు
 పోనిచ్చుకున్నాడు. తంను వ్రేళ్ళతో
 దువ్వకున్నాడు.

గైనికాలజీ ఫీఫ్తు కలిశాడు.

ఆమెకు ముడుపుకట్టి ప్రనన్నం చేసు
 కున్నాడు.

"రక్తం పోయింది. ఆమె గ్రూపు
 రక్తం దొరకాలి, బ్లడ్ బాంక్ లో అదిగి
 చూడండి?" అన్నది బీప్.

రాజశేఖరం అటు వరుగెలాడు.

"ఎది" గ్రూపు రక్తం బ్యాంకులో
 లేదు.

రాజశేఖరానికి ఆసు వత్రిమీదా,
 ప్రభుత్వంమీదా మండుకొచ్చింది.

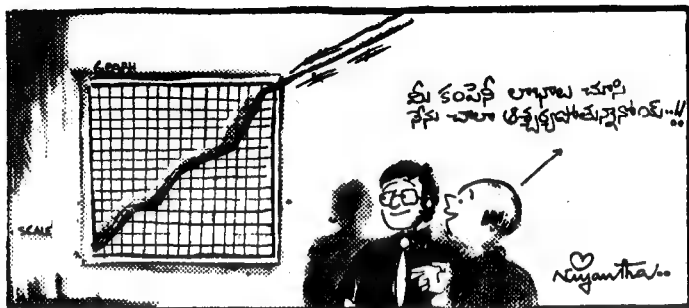
దబ్బుఖర్చుపెట్టగల తనకే యిన్ని
 ఇబ్బందులు ఎదురయితే బీదలు గతి
 ఏమిటి? రక్తం వాళ్ళకు ఎక్కడదొరుకు
 తుంది?

ఉదయాన్నే రాజశేఖరం తండ్రి
 సులోచన వాళ్ళ తల్లి దిగాడు.

రాజశేఖరానికి ఊపిరినలిపినట్టయింది
 కొండంత అనరా దొరికినట్టయింది.

సులోచననూ వేబీ వాళ్ళనీ వాళ్ళకి
 వదిలిపెట్టాడు. తాను రక్తంకోసం వెట
 మొదలు పెట్టాడు.

ఎవరో అనుభవజ్ఞుడు చెప్పాడు దండు
 బజారులో ప్రహ్లాద మందిరం వెనక
 రక్తం అమ్ముతారని.

రాజశేఖరానికి అక్రమ నులువుగానే దొరికింది.

రక్తం అమ్మే అతడు నంగతి విని పెదిమ విరిచాడు. రాజశేఖరం క్రుంగి పోయాడు.

తమ బంధువుల రక్తం తన రక్తం చెక్ చేయించాడు. సులోచనకి తమ ఎవరి రక్తమూ వదదు.

గై నకాంటి ఫీప్ ఆవరేషన్ వాయిదా వేసింది.

సులోచన పరిస్థితి దిగ జారుతోంది.

సులోచనతల్లి జగదాంబ వంట గది లోంచి బయటకు వచ్చింది.

"బేబీ!" పిలిచింది జగదాంబ.

బేబీ వలకలేదు.

జగదాంబ ఇంటిని వెతికింది. రోడ్ల మీదకూడా మనవరాలు కనిపించలేదు.

ప్రక్కయింటి వాళ్ళను బేబీ గురించి అడిగింది. వాళ్ళకూ ఏమీ తెలియదట.

జగదాంబ చక చక నర్దుకుని ఆన్యత్రికి బయటైంది. బేబీ ఆసుపత్రిలో వుంది. కాంతం దగ్గర వుంది. నిరసంగా కాంతం భుజం మీద తలవాల్చింది.

జగదాంబ మనసు మనసులో లేదు. బేబీకి ఏమయింది?

అప్పుడే వచ్చిన రాజశేఖరానికి బేబీ గురించి చెప్పింది. రాజశేఖరం కళ్ళు చెమర్చాయి.

బేబీ మరల చిక్కిపోయింది. మొహం కళ తప్పింది. ఎందుకు జుగుతోంది? ఎలా జరుగుతోంది?

రాజశేఖరం కూతురును ఆసుపత్రిలో చూపించాడు జనరల్ పీక్ నెస్!

రాజశేఖరానికి దుఃఖం ముంచుకు వస్తోంది.

ఉదయం బంతిలాగా వున్న బేబీకి జనరల్ పీక్ నెస్ ఏమిటి?

వైద్య శాస్త్రం యింత వనికి మాలి నదా?

రాజశేఖరిం తల వట్టుకున్నారు.

ఒకవైపు తన భార్య రెండోవైపు తన కూతురూ.

తన బతుకు ఏంకానున్నది?

"బాబుగారూ!"

తతెత్తిచూశాడు. కాంతం!

"ఏంకావాలి?" అడిగాడు రాజశేఖరం.

"రక్తంకోసం వెళ్ళరా?" అడిగింది కాంతం.

నిరాశగా తలపాడు రాజశేఖరం.

"ఎన్ని సేసాలు కావాలి?"

“కనీసం రెండు సీసాలు!”

“వెయ్యి రూపాయలు ఇవ్వండి!”

“నువ్వు తీసుకువస్తావా?”

“అవును”

“ఎక్కడ నుండి?”

“ఆ విషయం నన్నడక్కండి!”

రాజశేఖరం జేబులోంచి వెయ్యిరూపాయలు అందించాడు.

కాంతం వెళ్ళిపోయింది.

మంచంమీద బేబీ కలవరిస్తోంది.

‘కాంతం! వద్దు! నూది!’ బేబీ చిగురు టాకులాగా వణుకుతోంది.

రాజశేఖరం చప్పున బేబీవద్ద కూర్చున్నాడు.

“బేబీ! ఏమిటమ్మా?” బుజ్జగించాడు రాజశేఖరం.

“నాన్నా! నూది! అబ్బు!” ఇంకా కంవరిస్తోంది బేబీ.

“ఎక్కడమ్మా?”

బేబీ అనంకల్పితంగా ఎడంచేతి మీద కుడిచెయ్యి రాసింది.

రాజశేఖరం ఆమె వ్రేలివద్ద చూశాడు.

ఎడంచేతి మడంవద్ద ఎర్రటి రక్తం బొట్టు!

రాజశేఖరం నుదురు చిట్టించాడు. ఆలోచనం కొనలు అందుతోన్నాయి.

రక్తం బొట్టును గాఢవలక మీదకు తీశాడు.

రక్త పరీక్షకు ఇచ్చాడు.

పాప రక్తం ‘ఏమి’ గ్రూపు.

తల్లిరక్తం గ్రూపు. ఇద్దరినీ పోజిటివ్! స్కూటర్ ఎక్కాడు. దండుబజారు ఇవలం స్కూటర్ ఆపాడు. కాంతం ప్లాస్టిక్ బుట్టతో నడచివస్తోంది.

ప్లాస్టిక్ బుట్టలో రెండు సీసాలు కని విస్తన్నాయి.

రాజశేఖరం ఆమెను దగ్గరకురానిచ్చి బుట్ట లాక్కున్నాడు.

కాంతం తెల్లబోయింది.

“ఎంతకాలంనుండి ఈ వ్యాపారం?”

రాజశేఖరం నిగ్రహించుకుంటున్నాడు. అయినప్పటికీ కోపం పెడిమలు చివర వంకరలు, రుగ్గుతోంది.

“బాబుగారూ ఏమిటి మీరనేది?”

“నా బేబీ రక్తం మార్కెట్లో అమ్ముతోన్నావు. నా బేబీ నీకు ఏం అవకారం చేసింది?”

కాంతం మాట్లాడలేదు.

“దుష్టశక్తివున్నట్టు నన్ను నమ్మించి వక్కారీ పట్టించబోయావు. నీకు మేం చేసిన అవకారం ఏమిటి?”

“బాబుగారూ ...”

“నిన్ను నేను ఇప్పుడే చంపగలను. కాని విడిచిపెడతాను. ఎందుకోతెలుసా?”

కాంతం వమిట చెంగుతో నోటికి అడ్డం పెట్టుకుంది.

“నా చేతులతో నేను నా కూతురి రక్తం నా భార్యకు ఎక్కించగలగను. నువ్వు ఆ పిల్లరక్తం వ్యాపార వస్తువు చేశావు. వెయ్యిరూపాయలకు ఈరక్తాన్ని కొన్నాను. అంతేకాదు. మనుషుల మెదళ్ళలో ఎలాంటి దుష్టశక్తులుంటాయో నువ్వు తెలియజెప్పావు. అందుకే..... అందుకే.... రాజశేఖరం వెనక్కి తిరిగాడు. ఆతడి కాంతం రుద్దమయింది. కాంతం ఏడుస్తోంది.

చటుక్కున వంగి అతడికాళ్ళు వట్టుకుంది ★

కుడివడమిల
దగ.....దగ ప్రాంతసంగళిర గెడ్డి

సూరిడు కాబూరి వాలా వడ్డీలా చక
చకా పైకి రాసాగేడు. ఇంకా దున్న వల
నీన రెండుకొండలూ తొందరగా అవజేసి
పొద్దు నడినెత్తి కొచ్చేనరికి ఎడ్లను వదలి
వక్కనే వున్న వేపచెట్టునుండి పుల్ల విరు

చుకుని తోము కుంటూ యింటి దా రి
వట్టాడు రాఘవయ్య.

ఇంటికొచ్చి ఎడను దావిట్లో కట్టేసి
మేరవేసి, చూతి దగ్గరకెళ్ళి ముఖం కడు
క్కుని "ఏంకూర జేళావే వెంకటలక్ష్మి!

కడుపు కాలి పోతోంది త్వరగా తీసు
కురా" అంటూ పీటవాల్చి కూర్చున్నాడు.

రామవయ్య రెండు ముద్దలు తిని
మూడో ముద్ద నోట్లో పెట్టుకోబోతు
న్నాడు.

'రామవయ్యగోరూ! రామవయ్యగోరూ!
రవ్వబంత కాడికి మున్నుబుగోరూ 'అరై
గోరూ!' 'తానీల్లారుగోరూ' వచ్చింద్రు.
మీరు తానీలు కట్టలేదంట గదా. ఎంటనే
మిమ్మల్నాడకు తీస్తు రమ్మన్నారండి"
అంటూ కేకవేళాడు బయటనుంచి ఆహూరి
మోతాదు.

"ఎంతానీలు ఏట్రా! నేనెవ్వడో కట్టి
నాను గదరా" ఉప్పచేవ నంజు కుంటూ
లోపలనుంచే బవాబు చెప్పాడు!

"మీరు గడిలే మున్నుబుగోరి కేటండి
మళ్ళికట్టమని చెప్పటానికి ఆరికి మీరంటే
ఏంటి కోవముంటాది! రండి రండి ఆడ
నూనుకుందురగాని" అంటూ తొందర
బెట్టాడు మోతాదు మల్లిగాడు.

"వెళ్ళి రారాదా! ఆడు యిప్పటికే
మూడుసార్లొచ్చి ఎల్లాడు" అంది వెంకట
లక్ష్మి.

"ఏళ్ళందరికీ ఏరే వని లేనట్టుండి.
తానీలు కట్టినా కట్టలేదని బుకాయించ
డము అరివాటయి పోయింది యీ మున్న
బుకి" అంటూ లేచి చుట్ట ముట్టించుకుని
బయల్దేరాడు రామవయ్య.

"ఏం రామవయ్యా! ఇంటికో మోతా
దును కావలా పెట్టుకోమంటావా యేంటి?
ఎన్నిసార్లు వంపాయ్యా నీకోసం మోతా
దును" వ్యంగ్యంగా అన్నాడు ముననబు.

"నేనేడున్నానయ్యా ఇంటి కాడ.
అరక్కపోయి ఇవ్వడేగదా వచ్చింది"

అన్నాడు రామవయ్య.

"కబుర్లు కాక రగాయలూ తర్వాత
గాని ముందు డబ్బు కట్టించుకుని రసీదు
ఇవ్వవయ్యా" అరై మధ్యలో కల్పించు
కుని మన్నబు నడ్డేశించి అన్నాడు.

"ఇంకా నీ తానీలు బాకి మూడొంద
లందయ్యా! డబ్బియ్యో, రసీదు ఇస్తా"
అన్నాడు మున్నబు రామవయ్యతో.

"తానీలు బాకి ఏందయ్యా! మొత్తం
డబ్బులు తీసుకుని ఇక ఈ నంవత్తు
రానికి కట్టేవని లేదని చెప్పినావుగదా?"
చుట్ట అవతల పారేస్తూ కాస్త కరుగ్గా
అన్నాడు రామవయ్య.

"చాలు చాల్లే త్వరగా డబ్బుతీయ్య.
అవతల అలన్యం అయిపోతోంది"
కసురుకున్నాడు మన్నబు.

ప్రక్కవెన్న తానీల్లారు గుళ్లో దేవుడి
బొమ్మలా చూస్తూ కూర్చున్నాడు.

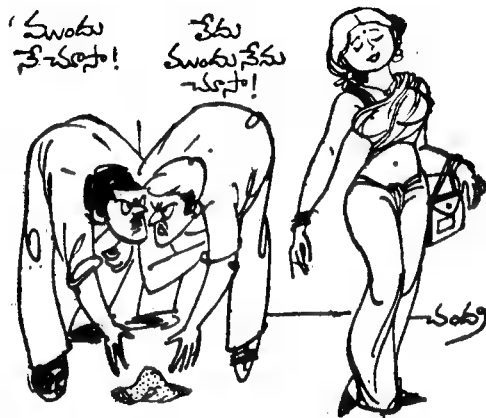
చుట్టావున్న తోటి రైతులు శవాన్ని
తగలెయ్యరానికి శ్మశానానికి చ్చిన
వాళ్ళలా నిశ్శబ్దంగా నిలబడి వున్నారు.

"ఏటయ్యా నువ్వనేది! నేను డబ్బు
కట్టానని ఎన్నిసార్లు చెప్పారేంటి?" విసు
రుగా అన్నాడు రామవయ్య.

"అయితే నువ్వు కట్టిన డబ్బుకి రసీ
దులు తీసుకురావయ్యా" అన్నాడు అర్.
బి.' కల్పించుకుని.

"ఆ కాయితాలు నాకేదీ తెలుతాయి.
నేనే మన్నా నదువుకున్నోణ్ణా యేటి"
అన్నాడు రామవయ్య మధ్యాన్నపు
సూరీడిరా మండిపడుతూ.

"కోవమిందుకు లేవయ్యా! మా
మోతాదును వెంటబెట్టుకెళ్లు వాడు చూపి
స్తాడు కాయితాలు" అన్నాడు మన్నబు.

“వదవయ్యాబాబు! ఇప్పటికే ఆలిసె మయిపోతాంది” అంటూ మల్లిగాడు రాఘవయ్య ననునరించాడు.

రాఘవయ్య చూపించిన కాగితాలకట్ట లోంచి మల్లిగాడు రెండు కాగితాలు తీశాడు. ఆ రెండు కాగితాలు తీసుకుని రాఘవయ్య రచ్చబండదగ్గర కొచ్చాడు.

“ఇవే బాబూ ఆ రసీదులు! నాదగ్గర డబ్బులు తీసుకుని మన్నలు ఇచ్చినవి” అంటూ ఆరై చేతిలోపెట్టాడు రాఘవయ్య;

“ఇవి పోయిన సంవత్సరం కట్టినవి గదయ్యా” అంటూ ఆ కాగితాలు మున్నబుకు అందించాడు ఆరై.

“అవునండి ఇది పోయిన సంవత్సరానివి” అన్నాడు మున్నబు వాటినిచూసి.

“ఏంటయ్యామ్! ఈసంవత్సరానికిని గాదా నువ్వు ఇచ్చింది” అంటూ మున్నబును రెట్టించాడు రాఘవయ్య.

“అట్లాగని నేనేం చెప్పలేదు. ఇక

నువ్వెన్ని చెప్పినా-యీ సంవత్సరానికి నువ్వు కట్టవలసిందే” అన్నాడు మున్నబు

“అదేం కుదరదయ్యా నువ్వు యీ సంవత్సరానికి నే తీసుకున్నావ్”

“కాదు”

“అవును”

“అగండి” కోడెదూడ రంకెలావుంది తాసిల్దారు కేక.

“ఏమయ్యా! నువ్వేమో తా సీలు కట్టానూ అంటావు. మీ ముననబేమో కట్టలేదూ అంటాడు. నువ్వు కట్టావనడానికి సాక్ష్యంగా రసీదులా నీదగ్గర లేవు ఏం చెయ్యాలో నువ్వే చెప్పు” అన్నాడు తాసిల్దారు.

“నత్తి సెమాణకంగా నల్లదూ నడిచే దారిలో నిలబడి చెబుతున్నా. నేనా డబ్బు కట్టేశాను బాబు, ముత్తైంమ్మ తోడు” అన్నాడు రాఘవయ్య.

“ఈ ఒట్టూ, వల్లకాళ్ళూ నా దగ్గర

చెల్లవు" తానీల్వారు గొంతులో చిరాకు.
 "నీకు యింకా రెండు గంటల ప్రేమ
 యిస్తున్నా. ఈలోపల నీవు డబ్బు లేక
 పోయావో నీఎత్తరెండింటిని జపుచేసాను"
 (నాకనలే జపులు చెయ్యడం నీగరెడ్తో
 పెట్టిన విద్య) అంటూ తాపీగా నీగరెడ్
 వెలిగించు కున్నాడు.

"వద, వద, పెద్దోళ్ళతో వ్యవహారం.
 కొరివితో ఎందుకు తల గోక్కోవడం"
 అంటూ రామవయ్యను అవతలకు తీసు
 కెళ్ళి గుస గుసలాడాడు మోతాడు.

• • •

అప్పుడు నమయం మధ్యాహ్నం
 ఒంటిగంట. ఎండ మందబోతోంది
 రామవయ్యలా! రైతుల గొంతుల మీద
 తానీల్వారు కూర్చున్నట్లు సూర్యుడు దేశం
 నడి నెత్తిమీద తిష్ట వేశాడు. రామవయ్య
 వది వదిగా నడుచుకుంటూ వెళ్ళి

"సావుకారుగోరూ! సావుకారుగోరూ"
 చలమయ్య తలుపు తట్టి విలిచాడు రామ
 వయ్య.

"ఎప్పురబ్బా! ఇంత ఎండేళ్ళప్పుడు!
 వచ్చి వచ్చి" అంటూ తలుపు తీశాడు
 చలమయ్య వినన కర్రతో పొట్ట మీద
 విసురు కుంటూ.

"ఓ-రామవయ్య-నీకు సూర్యోదయ
 వయ్య! ఇప్పుడే సినంగతి అనుకుంటు
 న్నాం. చువ్వే వచ్చావ్" పొట్ట నిమురు
 కుంటూ అన్నాడు చలమయ్య.

"పెద్దోళ్ళ మీరు. నా బోటోళ్ళ
 నెండుకు తలుసాడ తెండి. మాతో మీకేం
 వసి-మాబోటోళ్ళకు మీతో వనిగాని"
 అంటూ వక్కనున్న అరుగు మీద చల

కిం బడ్డాడు రామవయ్య.

"నువ్వు క్రిందదేడు అవకాయ పెట్టు
 కోను కాయలు వంపావు గదా
 ఈ సంవత్సరం కూడా ఓరెండొంద
 లిస్తే నీ పేరు మీదుగా వచ్చడి పెట్టు
 కుంటాము: ఆ సంగతి అనుకుంటు
 న్నాము" అన్నాడు చలమయ్య.

"అట్లాగే వంపిస్తానే. సాయంత్రం
 సీతో అర్జంటు వనాచ్చి వడిందయ్యా"

"ఏముంటుంది, డబ్బులు వసేగా.
 ఎంత కావాలేంటి?" అన్నాడు చలమయ్య

"ఆ మన్నలుగోడు తానీలు కింద
 మూడొందలూ కట్టించుకుని ఇప్పుడు
 కట్టలేదంటున్నాడు దొంగతొత్తుకొడుకు.
 మరలా మూడొందలూ కట్టాల్సింది
 మరి అంతవరకూ ఇప్పించండి" అన్నాడు
 రామవయ్య.

"అట్లాగే తీసుకుండువులే" అని.
 "ఓ రేకు పెద్దోడా మీ చినబావ
 శ్రీరాముల్ని ఇటు రమ్మనా" అంటూ
 ఇంటోకి కేకేశాడు చలమయ్య.

అంటే శ్రీరాములు అని నిలవబడే
 వ్యక్తి ఏదో కొన్ని కాగితాలు పట్టుకుని
 పిళ్ళిద్దరి దగ్గరకూ వచ్చాడు.

"ఈయన మా చిట్టిదాని మొగుడు
 శ్రీరాములు. ఏదో ఇన్నూరెన్నువెండోగా
 చేస్తున్నాడు" అంటూ నడదు శ్రీరాముల్ని
 పరిచయం చేశాడు చలమయ్య.

"అంటే ఏంటిందే" అన్నాడు
 రామవయ్య.

"అంటే జీవితభీమా" అన్నాడు
 శ్రీరాములు.

"అంటే!" అన్నాడు రామవయ్య

అశ్చర్యంగా.

“అంటే మన కోవరేటివ్ బ్యాంక్ కి కట్టినట్లు సంవత్సరానికి ఇంతని ఇరవై సంవత్సరాలు కడతే - తర్వాత మనం కట్టినదానికి రెట్టింపు వస్తుందంటా, ఒక్క పేజీ దేవుడు తిన్నగా చూడక మనకు ఏదన్నా అయితే మనం మొదట అనుకున్నంతా ఇచ్చేస్తారంట!” అన్నాడు చలమయ్య.

“మామయ్యా! ఈయనతో సంవత్సరానికి వెయ్యిరూపాయలు కట్టి చొచ్చుకుంటాను” అన్నాడు శ్రీరాములు రాఘవయ్యవంక జూస్తూ చలమయ్యతో.

“నాకెందుకులెండి-మట్టి పినుక్కునే వాడికి ఈ తిరకాసులన్నీ” అన్నాడు రాఘవయ్య.

“కానులు పోగేసుకోమంటే తిరకాసులంటావెంటయ్యా!” అంటూ రూపాయి బిళ్ళలు డబ్బాలోవేసి గంకరించినట్లుగా నవ్వాడు చలమయ్య.

“నాదగ్గర సొమ్ములేదండి. అదిలేకనే గదా మీకాడకొట్టొంద ఇవ్వుడు”

“దబ్బుదేముండయ్యా! మడిసి దగ్గర దగాలేకుండా వుండాలిగాని! అదీ ఇదీ మొత్తం ఎనిమిదొందలు నేనిస్తా నోటు రాసి తీసుకెళ్ళి” అంటూ మొహమాటంలాంటి బలవంతంచేశాడు రాఘవయ్యను చలమయ్య.

“తప్పదంటారా” రాఘవయ్య గొంతులో నీరసం ధ్వనించింది-లేకుంటే ఈ మూడొందలకూడా ఇవ్వడేమోననే అనుమానం.

“ఏదో చిన్నబ్బడు - నీదే బోణీ. సీతోనే వ్యాపారం ప్రారంభం కానియ్యవయ్యా!” అంటూ అల్లుడికి కన్నుగీటాడు చలమయ్య.

మూడొందలు రాఘవయ్య చేతిలోకి రు.500లు ఎల్. ఐ. సి. కాగితాలు శ్రీరాములు నూటకేసులోకి ప్రావిసరి నోటు చలమయ్య బీకవాలోకి నర్దుకున్నాయి.

ఈ మూడొందలకూ రసీదిస్తూ తనకు యిలా ఎవరెవరి దగ్గర ఎన్ని వందలు మిగిలాయో లెక్కలు వేసుకో సాగాడు మున్నబు మనసులో.

○ ○ ■

వర్షాకాలం మొదలయింది. ఆకుమళ్ళు ఏవుగా పెరుగుతున్నాయి. రాఘవయ్య మఠి కొందరు రైతులు కలిసి కో-ఆపరేటివ్ బాంక్ ప్రసిడెండ్ నుకలిసి “ఊర్ధ్వం నీజను వచ్చిందిగదా? మరి మాకేమయినా అప్పలిప్పిస్తారా” అని అడిగాడు.

“ఈ బాంక్ మీ కోసమే గదయ్యా పుండి! రండి! రండి! తప్పకుండా యిస్తాం” అంటూ వాళ్ళనులోవలకు విలిచి గుమస్తాను ప్రక్కకు విలిచి ఏదో గునగునలాడేడు.

గుమస్తా కావలసిన చోటల్లా వేలి ముద్రలు వేయించుకుని వచ్చినవలుగురికి తలకో బదువందల రూపాయి లిచ్చాడు.

ఎరువులూ అవీ కొని వ్యవసాయపు పనుల్లో పడ్డారు రైతులంతా.

○ ○ ○

అట్టిడిసెంబరునెల సాయంకాలం. తన

మిరప తోటలో తిరుగుతున్న రాఘవయ్యకు అక్కడక్కడా ఏదో పురుగులు కనిపించాయి

“ఓర్నీ! ఈ పురుగులు కూడా మున్నబు గాడిలాగా తెగబలిన పోతున్నాయి వీటి అంతు చూడాలి. వట్నం తోయి రేపు మందులు తేవాలి” అనుకున్నాడు రాఘవయ్య,

తెల్లారిన తర్వాత పక్కనున్న పట్నం పోయి తన పూరి వి.ఎల్. డబ్బు రాసి చ్చిన కాగితం మందుల కొట్టువాడి కిచ్చి మూడు వందల రూపాయలు విలువైన మందులు తీసుకుని యింటివారి పట్టాడు.

○ ■ ○

మందువల్లి మూడు రోజులయినా పురుగులు చావకపోగా రోజు రోజుకు పెరగడం చూసి మందుల కొట్టువాణ్ణి తిట్టుకుంటూ బజార్నవట్టాడు రాఘవయ్య ఇంటి కొచ్చేసరికి “కోవరేడివ్ బాంక్ గుమాస్తా యిచ్చాడండీ” అంటూ రాఘవయ్య భార్య ఓ కాగితం అందించింది. ఆ కాగితం తీసుకెళ్ళి ఆ పూరి స్థూలోని మాస్టారు చేత చదివించుకున్నాడు రాఘవయ్య.

“మీరు తీసుకున్న వెయ్యిరూపాయలు వడ్డీతో నహ జనవరి నెలాఖరుకు చెల్లించాలి అని నోటిస్తోంది” అని అన్నాడు మాస్టారు. ఇంతలో యిద్దరు ముగ్గురు రైతులు అదేలాటి కాగితాలు తీసుకుని మాస్టారి దగ్గరికి వచ్చారు. వాళ్ళ పియిలాంటి నోటిసులే!

అది విన్న రైతులు ‘మోసం!’ ‘దగా!’

అని అరుచుకుంటూ ‘ప్రెసిడెంట్’ యింది వైపుగా సాగారు ఆవేశంగా.

“డబ్బు తీసుకునేటప్పుడు ‘ప్రెసిడెంట్ మామా’ ‘ప్రెసిడెంట్ బావా’ అంటూ తిరిగి తిరిగి తీసుకుంటూడబ్బు. మేరలా తిరిగి కట్టాలంటే కళ్ళవెంట నీళ్లు పడతాయి. మీ బుద్ధితే ఇంతరా” అన్నాడు ‘ప్రెసిడెంట్’ రౌద్రంగా!

“అయితే మాకు అయిదొందలప్పిచ్చి వెయ్యిరూపాయలు కట్టమని కాగితాలు వంపడం నీకు న్యాయంగా వుందా?”

“దీనిలో న్యాయం అ న్యాయం ఏముందిరా? డబ్బు తీసుకున్నట్టు మీరు వేలి ముద్ర వేశారు - ఒకరి కొకళ్ళు జామిన్లు పున్నారగదా! లేనిపోని అబద్ధాలు చెప్పకుండా డబ్బులు కట్టేయ్యండి” అన్నాడు ‘ప్రెసిడెంట్’.

“దగా...దగా....మోసం....మోసం” కోవంతో రుద్రతాండవం చేయసాగాడు రాఘవయ్య!

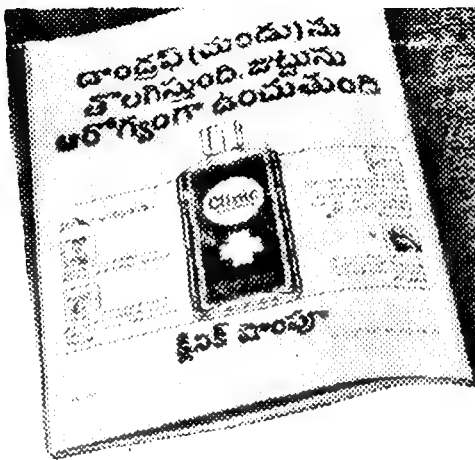
“అన్నాయం.....అన్నాయం..... అక్రమం....అక్రమం” గట్టిగా అరిచాడు రంగయ్య!

“తడి గుడ్డలలో గొంతులు కోయడం అంటే ఇదే” అన్నాడు వెంగయ్య!

“ఆ అలవాట్లన్నీ మీవిరా! అలా చేసేది మీర్రా! అయినా మీతోనాకేమిటి? రేపు పోలీసులు వస్తారు! అప్పుడు చూద్దురుగాని” అంటూ గభాలున తలుపులు మూసుకున్నాడు ‘ప్రెసిడెంట్’!

దగావత్త రైతన్నల ఆవేశంలో.... ఆవేదనలో....ఎదురు తిరుగుతున్నాయి గుండెలు!!

కాని మీరు
వదిలించుకోవల్సింది ఓ పటాన
లోంగని, తీవ్రమైన చుండు
అయితే మీకు కావల్సిన
షాంపూ, క్లినిక్ ని మించినదై.
ఉండాలి మరి

క్లినిక్ స్పెషల్

క్లినిక్ మీ చుండుపై పనిచేసిందని,
మీకు సరిగా సరిపడిందని మాకు
తెలుసు. అయితే ఓ పటాన లోంగని
తీవ్రమైన చుండుగల వారున్నారన్న
సంగతి మాకు తెలుసు.

అందుకే ఓ పటాన లోంగని, తీవ్ర
మైన చుండును తొలగించేందుకు
కొత్త సూత్రకరణను ప్రవేశపెట్టాం.
క్లినిక్ మించినదది...దాని పేరు
క్లినిక్ స్పెషల్. ఆ! ఇప్పుడు
రెండు క్లినిక్ షాంపూలు ఉన్నాయి.
మామూలు చుండుకు క్లినిక్...
ఓ పటాన లోంగని తీవ్రమైన
చుండుకు క్లినిక్ స్పెషల్. ఇక ఈ
రెండింటి కలయిక చుండు
సమస్యలన్నింటికీ నివారణే మరి.

హిందూస్థాన్ లిమిటెడ్ వారి
విశిష్ట ఉత్పాదన

జయకృష్ణ ప్రకాశము కృష్ణ ప్రకాశము

చిత్రకల్పన ఫిలింస్

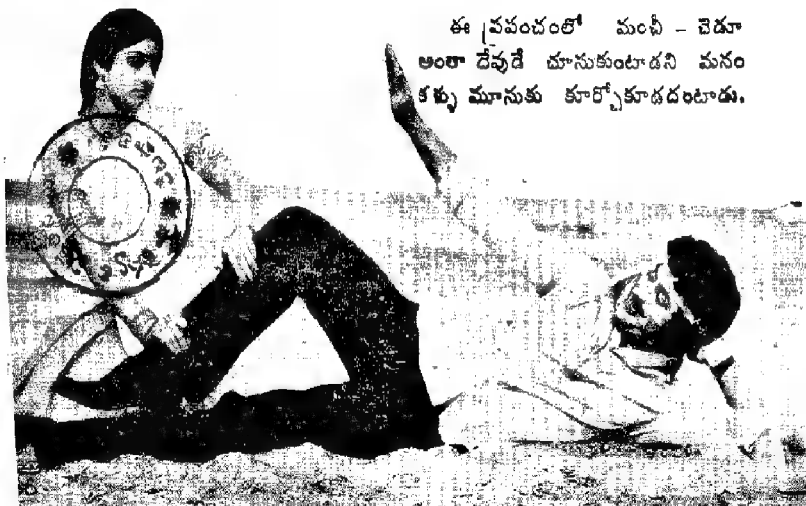
కృష్ణవతిరంజనం

“జ్ఞాంగరం గిర్మన తిరుగుతావునాని
అది కదలకుండా నించున్నట్లే
కనిపిస్తావుంటది కదా- మనవూ,
అంతే - మునుగుదన్ని బజ్జానాని
మేలుకునే వుంటాం ”

-ఇది కృష్ణవతిరంజనం కృష్ణవతిరంజనం
తర్కం.

ఈ చిత్రంలో కథానాయకుడి పేరు
కృష్ణవతిరంజనం-అరసికో సొంత ఫిలాసఫీ
వుంది.

ఈ ప్రపంచంలో మంచి - చెడూ
అలా దేవుడే చూసుకుంటాడని మనం
కళ్ళు మూసుకు కూర్చోకూడదంటాడు.

అదీగాక దేవుడు చాలా లేటుగాగాని
కార్యరంగంలోకి దూకడని కృష్ణావ
తారం తరుచు వాడవడిపోతూ తనే
కార్యరంగంలోకి దూకే, ఆ తర్వాత
చట్టరీత్యా జైలుకి వెళ్ళిపోతుంటాడు

"నంభవామి యుగే యుగే"
అంటే యీ రాకెట్ యుగంలో వెర్రి
దాటాడు.

అందుకే మన కృష్ణావతారం
"నంభవామి గంటే గంటే"
అంటాడు

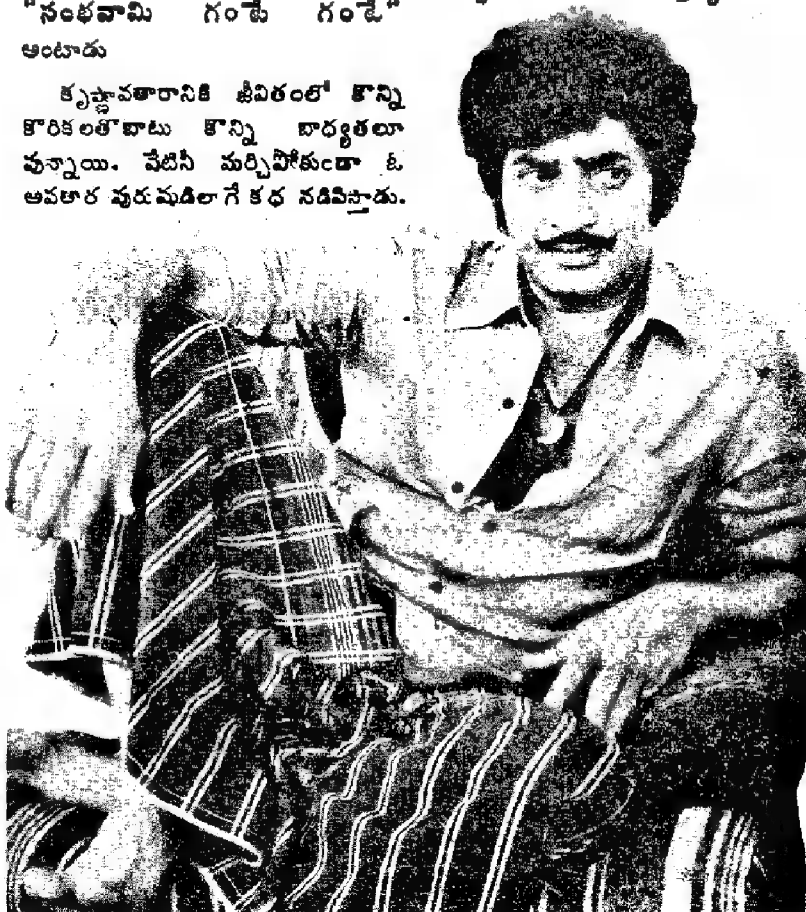
కృష్ణావతారానికి జీవితంలో కొన్ని
కొరికంతోబాటు కొన్ని వాద్యతలూ
వున్నాయి. వేదినీ మర్చిపోకుండా ఓ
అవతార వురుషుడిగానే కథ నడివిస్తాడు.

నంజీప్తుంగా కథ వింటుంటే ౧

అది ఒక పెద్ద బంగళా చాలా పెద్ద
బంగళా అంత పెద్ద బంగళామొందు
చిన్నకారు వచ్చి ఆగితే ఏనుగు మొందు
కుందేలు నిలబడ్డట్టుంది

కారులోంచి కృష్ణావతారం శ్రీధర్
డిగారు శ్రీధర్ ఆ బంగళావారి పెద్దల్లుడు
వృత్తిరీత్యా లాయరు కారు దిగి భవ
నిని కలయమాళాడు కృష్ణావతారం

"పెద్ద కొంపే " అక్కర్యపోతూ

అన్నాడు కృష్ణ

"తోవలికి నడు" అన్నాడు శ్రీధర్

"ఈకొంపలో జనాభా ఏమాత్రమో?"

నందేహంగా అడిగాడు కృష్ణ

"నలుగురై దగుంటాడు" శ్రీధర్

జవాబు

ఓ శబం కృష్ణ ఆకర్షణపోయాడు

వార్ని! ఇంత పెద్ద బంగళాలో
నలుగురా? కడుపు లొచ్చాయంటే మరి
రావూ?"

కృష్ణ మాటల్ని వారింది, లోవలికి
నడిపించాడు శ్రీధర్

అసలు కథ ఏంటంటే ?

ఆ బంగళా జగన్నాథం అనే ఓ పెద్ద
సూనిషిది ఆయనకి కనుక కవచలాంటి

వ్యాపార సంస్కృత్యాయి ఇద్దరు
అమ్మాయిలూ ఓ సువుత్రుడూ వున్నారు
సువుత్రుడు పెరుకి గోపాలకృష్ణదేగాని
నిజానికి పాపాలకృష్ణుడు పెద్దమ్మాయి
మొగుడు శ్రీధర్ ఇంటి వ్యవహారాలు
సంస్కరించిగేవన వ్యవహారాలూ ఆయనే
చూస్తాడు లీగల్ ఒకర వువయోగించి
నరిహాలు యిస్తుంటాడు ఇంకో అమ్మాయి
కాంతి ఆ అమ్మాయికి పెళ్ళి కాలేదు
కాని పాపం! తల్లి కాబోతోంది ఇది
యిట్లా వుండగా జగన్నాథానికి యజమాని
లాంటివాడు, గువులాంటివాడు ఒకడు
సింగపూర్లో వున్నాడు మొన్నమధ్య
జగన్నాథం సింగపూర్ బి.ఎస్ వనిమీద
వెళ్ళినపుడు ఆ సింగపూర్ పెద్దమనిషి

కొడుక్కి తన కూతుర్ని యివ్వడం
భాయం అనేకాడు తీరా జగన్నాథం
విమానం దిగేసరికి కూతురికి నెల తప్పిం
దని తెలిసింది ఆవేశవద్దాడు-ఆక్రోశ
వద్దాడు - కాంతిని తీట్టాడు కొట్టాడు-
చంపేసానన్నాడు

ఎవరో చెప్పమని తల్లితండ్రి అడి
గిందిగారు

కాంతి మూగనోము వట్టింది

ఇంట్లో పెద్దల్లాడు అన్ని నమస్కరిం
నంహదారుడు అయిన శ్రీధర్ ని తెలుసు
కోమన్నారు

ఉహాః ■ పిల్ల పెదవి విప్పలేదు

ఈ బాధ యిలా వుండగా ఆ సింగ
పూర్ పెద్దమనిషి నిశ్చయ తాంబూలాలు
తీసుకోడానికి ఇండియా వచ్చేశాడు-
ఇంట్లో ఆడుగు పెట్టాడు

ఏం చెయ్యాలో, ఆ పెద్దమనిషికి
ఏం చెప్పాలో ఆర్థం కాలేదు జగన్నాథా
నికి

పిల్లి కాలేజీలో ఎవర్నో ప్రేమించిం
దనీ, తను వచ్చేలోగా రిజిస్టర్ పెళ్ళి
చేసేసుకుందనీ అబద్ధం చెప్పేశాడు జగ
న్నాథం

అయిందేదో అయింది - వెరీగుడ్ -
కొత్తదంపతుల్ని చూసి అక్షింతలు వేసి
పెద్దనన్నాడు ఆ సింగపూర్ పెద్దమనిషి

జగన్నాథానికి చెమటలు పట్టాయి
బుర్ర వనిచెయ్యడం మానేసింది అర్థం
టుగా పెద్దల్లాడు తన బుర్ర వనిచేయిం
చడం ప్రారంభించాడు

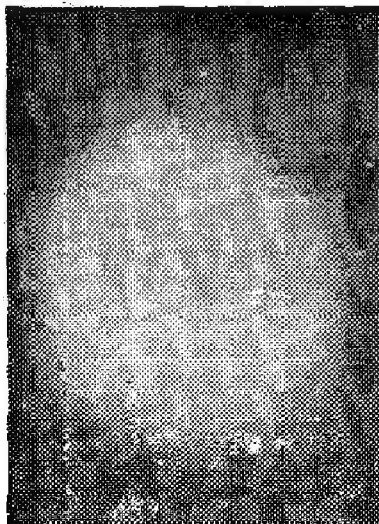
"సాయంత్రానికి పెంపరరిగా ఓ
అలుటి జెర్డాం-ఓ గంట నాటక మేకడా-
నాకు వదిలెయ్యండి" అన్నాడు

'హమ్మయ్య' అ గు కు ని 'నలే'
అన్నాడు జగన్నాథం

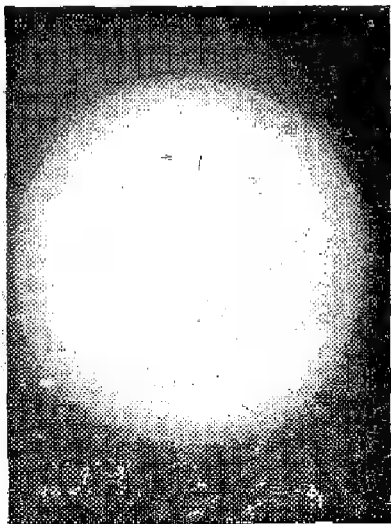
తరచుగా కోర్టులో తగిలే కృష్ణావ
తారం స్మరించాడు శ్రీధర్ కి అప్పుడే

డిటరెంట్
వలన దుస్తులు కేవలం
స్వచ్ఛమవుతాయి

రానిపాల్
వలన అవే దుస్తులు థగథగ
తెల్లగా అవుతాయి

**అందువలన ప్రతి సారి
డిటరెంట్ తో ఉతికిన
తరువాత దుస్తులను
రానిపాల్ కలిపిన
నీటిలో ముంచండి**

రానిపాల్-సర్వోత్తమ తెలుపు కోసం

రానిపాల్
హిందూ దుస్తులకు

రానిపాల్-ఎస్
సింథెటిక్ మరియు
మిశ్రిత దుస్తులకు

ఈ సైజులలో లభించును : రానిపాల్-1 గ్రామ్,
25 గ్రామ్లు, 100 గ్రామ్లు రానిపాల్-ఎస్ 25 గ్రామ్లు.

తైలనుంచి విడుదల అయిన కృష్ణావ
తారాన్ని నరానరి చిన్నట్లుడి హాదాతో
ఇంటికి తెచ్చాడు.

కృష్ణావతారం అంటే శ్రీధరకి
మంచి అభిప్రాయం వుంది పావం!
దాలా తరచుగా జైలుకి వెళ్తుంటాడుకాని
వెద్దవనులు చేసి వెళ్ళడు పోలీసులు
వెయ్యాలిన్న వనులు తనే చేసేస్తుంటాడు
అందుకని పోలీసులు జైలుకి అప్పగిస్తుం
టారు

దుష్టశత్రుణ శిష్టరక్షణ తనే చేసేస్తుం
టాడు అంధకుమించి కృష్ణావతారానికి
చేసే నెరాలు ఏమీ లేవు

ఇలా కిరాయి అల్లుడుగా ఎంగళాలో
అడుగుపెట్టాడు కృష్ణ

సింగపూర్ వెద్దమనిషి దీవించడం
వెళ్ళిపోవడం పూర్తయింది జగన్నాథా
నికీ ఓ గండం గడిచింది

కాని కృష్ణావతారం నాటకం పూర్త
యినా బంగళా వదిలి వెళ్ళనని మోక
వేశాడు

అశం కదం తెలిసి నింని ఆన్యా
యం చేసింది ఎవరో తెలుసుకోనిదే బయ
టకి వెళ్ళనన్నాడు

అత్తమాతల్లికి సిద్ధమైర ాండిని
కాపాడి, ధైర్యం చెప్పాడు మనసున్న
మనిషిగా నీకు ఎ ఆపదా రాకుండా
చూసుకుంటానన్నాడు

ఇంతలో మొదట్నుంచీ కృష్ణావతారం
మీదే మనహా, ప్రాణం పెట్టుకున్న గౌరి
రంగంలోకి వచ్చింది ఎంగళా వదిలి
బయటికి రమ్మంది.

కృష్ణావతారం వచ్చిన పని అయితే గాని రావన్నాడు గౌరినోడు చేసుకుంది కోవంగా వెళ్ళిపోయింది

ఆ బంగళాలో ఒక్క కాంతి తప్ప మిగతావారంతా కృష్ణావతారానికి వగ వాళ్ళే-కాంతి తల్లికి కృష్ణావతారం అంటే అదిమానం

కాంతికోసం ఎన్నో అవమానాలు, మాటలు-చివరికి గాయాలు కూడా భరిం చాడు కృష్ణ కృష్ణావతారానికి ముద్దెం మూడు ఆశలున్నాయి అవి- "నంబర్ ది పస్టు ఏర్కండినన్ యాములో మూడు నిద్రలు నెయ్యటం, ఏరోప్లేనెక్కి సావ కుండా నేవీగా దిగడం-వవర్లో పున్న పార్టీ ఎమ్మెల్యేగా మూడాళ్ళు జవరం చెయ్యడం" ఇవన్నీ కోరికలు - పోతే కృష్ణా వతారానికి ఒకే ఒక దుర్మదివుంది అది చెల్లాయి పెళ్ళి

ఆనలు చెల్లాయి పెళ్ళిగురించే యా కిరాయి అల్లుడు నాటకానికి ఒప్పు కున్నాడు అల్లుడుగా కాసేపు నటిస్తే పదిలేలు యిప్పిస్తానని శ్రీధర్ జత పెట్టాడు ఆ రబ్బుతో చెల్లాయి పెళ్ళి జేద్దామని కృష్ణావతారం ఖడియా-తిరా వణాక కథ మరోలా నడిచింది - ఎలా నడిచిందో, కృష్ణ కృష్ణావతారంగా ఎలా నడిపించాడో నీన్నా చూస్తే తెలుస్తుంది

కృష్ణావతారంగా కృష్ణ గౌరిగా శ్రీదేవి కాంతిగా విజయకాంతి, శ్రీధర్ శ్రీధరే జగన్నాథం ■ వి రమణ మూర్తి, గోపాలకృష్ణుడుగా ప్రసాద్ బాబు, ఇంకా ఏ ఆర్ వరలక్ష్మి, కాంతా రావు కూడా వున్నారు

ఆతిథి పాత్రలో అల్లు - రాళ్ళవల్లి కనిపిస్తారు

కృష్ణావతారం కొన్ని ప్రత్యేకతలు

- ★ బాపు తొలిచిత్రం సాక్షి తర్వాత బాపు దర్శకత్వంలో కృష్ణ హీరోగా మొదలుపెట్టిన చిత్రం-
- ★ పాటల రచయితగా ఇంద్రగంటి శ్రీకాంతి కర్మ చిత్రసీమకి వరి వయం అవుతున్న చిత్రం-
- ★ నూతన నటి విజయసుమిత్ర వెండి తెరకి వరివయం అవుతున్న చిత్రం-
- ★ నైవిర్లము వ్యంగ్య రోడజ్లో నడిచే సంభాషణలూ కం పాత్రలో హీరో కృష్ణ 'కృష్ణావతారం'గా సాక్షాత్కరించడం

కృష్ణావతారం సాంకేతిక పర్గం

దర్శకత్వం : బాపు

కవన : ముక్కమాడి

సంగీతం : మహాదేవన్

కెమెరా : బాబా ఆశ్రీ

ఎడిటర్ : అనిల్ దత్తాత్రేయ

కళ : భాస్కరరాజు

పాటలు : డా. సి. నారాయణరెడ్డి
ఇంద్రగంటి శ్రీకాంతశర్మ

సృజ్యం : శిను

సమర్పణ : జయకృష్ణ

విడుదల

అంధ్ర : అన్నపూర్ణ

నైజాం : నారంగ్ ఎంటర్ ప్రైజెస్

సీడెడ్ : భాస్కర్ పిక్చర్స్

విడుదల తేదీ : సెప్టెంబరు 22

అన్ని ముఖ్య కేంద్రాల్లో

ఈ చిత్రంలోని పాటలు హెచ్ ఎమ్
ఎ. వారు విడుదల చేసిన ఎల్ పి
కాడ్లలో విశుండి

వేలాది కుటుంబాలు అనాదిగా వాడబడుతున్న
లవంగనూనె ప్రభావాలన్నీంటిని ప్రామిస్ లో మళ్ళీ చూసారు.

లవంగనూనెతో కూడిన సాటిలేని టూత్ పేస్ట్ ప్రామిస్

మీరూ ఎందుకు వాడి చూడకూడదు మరి!

ప్రామిస్
చంత్రయందుండి రక్షణను
తొడ్డడుతుంది.
సోటరొజాబాగా
రూపొందించి
దుర్వాసనను అరికడుతుంది.

3 బల్బారా ఉత్పాదన

ఆరోగ్యంచందే పళ్ళు,
చిగుళ్ళు, తాజాశ్వాస -
అదే మరి ప్రామిస్ వాడ్డానం.

CHITRA-BIS-4538752

* మోల్డ్ ట్యూబ్ ఆఫ్ 1982 డిసెంబర్ 31 వరకు
పాపగిరింపబడినది - వివరాలకు మీ..
డిలర్ ను సంప్రదించండి!

పిఠి నాటిక

పెద్దబాలశిక్ష

ఓ వదిమంది నటులు-తెల్ల తాల్పి, నల్ల వాంట్లతో (మందిబెడుల సింబల్) జంటనగరాల్లో కాలేజీలో, కాలనీలో, రోడ్ జంక్షన్లలో చక్కచక్కా 40 నిమిషాల సేపు.... గమికూడిన బిచ్చాడువందల మంది పిల్ల, పాపా, పెద్ద, విద్యార్థి, విశాయక నాయకులు.... ప్రతి ఆనందించి లోలోపల ఆలోచించి, కర్తవ్యం గురించి కొంతయినా వర్తికి తెచ్చే నడుస్తూ, దృశ్యం, నాటిక అది....వాళ్లు ఆడేది.

దానిపేరే "పెద్దబాలశిక్ష" - అది పిఠి నాటకం - Street play, వివిధ రాష్ట్రాలలో ఇదివరకే బయలుదేరిన ప్రక్రియ-మొదటిసారిగా, మన తెలుగులో (అనువాదం అనునరణ కానిది) ఈ పిఠి నాటకం మొదలయింది... ప్రతి పిఠిలో కనిపిస్తూనే వుంటుంది-ఓ 80 ప్రదర్శన లకి వైగా ఆడేరు.

పంచవన్నెల విశ్వంబల ప్రేమనీనిమా జ్ఞాత దితల్ బతే ఫర్లేడుగానీ, తెలుగు నాటకానికి బీరెడ్ కొనకవా? అని చాలా మంది బాధపడనక్కరలేకందా ఉచితంగా రోడ్లమీదకే వచ్చే థియేటరు, మేకప్, లైట్లు, మైకు అక్కరలేని సామాజిక ప్రయోజనకారి - ఈ పిఠి నాటకం.

దీన్ని అమృతవాణి సంస్థ-ధర్మ విజయం విభాగం నమర్చించి ప్రోత్సహిస్తోంది. 'పెద్దబాలశిక్ష' రచయిత శ్రీ ఆకెళ్ళ సత్యనారాయణమూర్తి. దర్శకత్వం శ్రీ తల్లావఝుల సుందరం, పర్యవేక్షణ శ్రీ తనికెళ్ళ భరణి ఇందులో సంచాపణలతోనూ, మూకాబినయం, కదలికల్లోనూ, చూసేవారిని ఎదా పెదా అనందింపజేసే నటులు శ్రీయుతులుకె. సుబ్రహ్మణ్యం టి. భరణి, టి. శ్రీనివాస్, గగన్ విహార్, బి. నాగేశ్వరరావు, బి. ఆశోక్, ఆర్. ఎల్. నరసింహం, టి. రామకృష్ణ. సాహసమంతరావు.

అనలు విషయం : ప్రస్తుత విద్యా విధానంమీద ఇదొక చక్కని సెడైర్.... అనంపించజేస్తూ, ఆలోచించమనే శైలి ఈ నాటకం. పెద్దింగులూ అపివృందపు గనక వివిధవిధాల మూకాబినయంతోదే దృశ్యాల్ని నూచిస్తారన్నమాట... మొదట గురుకులంలో విద్యావ్యవస్థ, ఆక్కడి నుంచి ఇవాల్టి మమ్మీ డాడీ క్వెస్టంట్లు, స్కూళ్లు-(అధునికత అంటే ఆమెరిక నైజేషనా?) ఎల్. కె. జి. నుంచి వందల వందల డౌనెషన్లు, పీజులూ, బారీ దుస్తులూ, వరిక్షల సమయంలో టీరిగ్గా డెక్లెన్సివునకాల నరఫరా...మధ్యతరగతి నడుం విరిగేలా....

ఇంకో సీన్....కి రో సీ న్ క్యూలూ కాపీజీసీటు క్యూలూ....గెడ్డూ,ట్యూషన్లు, ఫీషన్కోసం, ప్రేమకోసం విశ్వవిద్యాలయ ప్రవేశం, తల్లిదండ్రులు కట్టే కన్నీటి డబ్బుతో ప్రవంచ రాజకీయాలో

చనలూ, కేందీన్, లేడీస్ వెయిటింగ్ రూముల విస్తరణకి కూడా కలిసి ఎం క్షన్లూ, వివిధ సమ్మెలూ, విద్యా సంవత్సరం మూత, ఇరుపజాలదగ్గర దునుం మామూలు వనూలుచేసే గూండాబేత విశ్వవిద్యాలయ ప్రహసన పరిష్కారం, నోట్లో నినాదం, వంటిపిద పేషన్, పేల బాదు సీనిమాలు, సెలూసాహిత్యం, ఆలోచనల్లో యూరోపియన్ - ఇండియా తాలూకు కుర్రాళ్లు వరిక్షల్లో కత్తి కటార్లతో కాపీ పుద్యమాలూ, మేష్టర్ల కాల పేషం, నిన్నటి జీతాలు ఎన్నటికీ అందక పోదం, మూడే సబ్బట్లు రాసి ముచ్చదైన ఫస్ట్క్లాస్ షునర, ఉత్తమ పేరవిద్యార్థికి 'కంప్యూటర్ మిస్టేక్'తో జీవన గడిరో మార్పు, రైలుకింద మరణం, మంత్రి వయ్యలు విద్యారంగాన్ని విదాదికోసారి మార్పు చేయడాల్సి, వారి వాగ్దానకృపి, విద్యా ఆయోమయంలో 11+12+18? లేక మరోటా....

ఇదిగో... ఇలా విద్యా ప్రపంచాన్ని మవముందుంచే సెడైర్ ఈ "పెద్ద బాల శిక్ష".

కమరియర్ ఉద్యమాలని కుద్దిచేసి క్రియలోకి దింపే సాశ్రీయ నినాదం.... ఆలోచించమని కర్తవ్యాన్ని గుర్తుదయ్యడం నాటక లక్ష్యం-అందులో కృత కృత్యులు శ్రీ ఆకెళ్ళ సత్యనారాయణమూర్తి, దర్శకులు, పర్యవేక్షకుడు, నటులు.

బాపు....

జి

గుండె లూయల లూపు

“పూత రేకుల స్వేటు
కొరివి కారపు పూటు
తెలుగు గుండెను మీటు
ఓ బాపు బొమ్మ”

తెలుగు ఆడబడుచుకి కాటుక
గురించి చెప్పడం ఎలాంటిదో
బాపుగురించి తెలుగువారికి చెప్ప
డం అలాంటిదే! తెలుగు కళామ
తలి బాగ్యరేఖ, తెలుగు హాస్య
రేఖ, సౌందర్యరేఖ, తెలుగువారికి
“గీత”-బాపురేఖ.

దాలా దాలా నవతన్సరాల తరు
వాత ఆంధ్రదేశం అంతటా
బాపుపేరే, మైహీల్స్ యాంకి
అమ్మాయిలూ, అబ్బాయిలూ
ఉత్పత్తి అయ్యాక (హతోన్మి)
అప్పుడు ఎవరైనా శ్రీబాపు
బొమ్మలు ఓ సారి చూసే....
చక్కని అచ్చ తెలుగు పువ్వు
లాటి ఆడ పిల్ల వంగు మనడం,

వాల్తెడ, కాటుక రెప్పలూ, ఇంత
లేసి కిక్కు, బొట్టు, గజ్జెల, పట్టి
వగ్గలేని ప్రబంధరాయితో నహా
తెలుగు ఆడపిల్ల ఇలా నాజుగా
వుండేది కాబోలని చెప్పేచరిత్ర
శ్రీబాపురేఖ.

పేషన్స్ న్ని హో రె ట్లి వె శ్చి
పోయాకా మళ్ళీ అంత కా
తెలుగులూ, బాపుబొమ్మలూ వుండా
లనే ఆడపిల్ల చెయ్యని కోరిక
నిజం అవుతుంది-అవ్వాలి గనుక.

తెలుగు మనుషుల జీవనసరళి,
చరిత్ర చెబుతాయి బాపుబొమ్మలు.
తెలుగువారి వట్టుపేర, తెలుగు
వద్యం, తెలుగువిజ్ఞానం, బాపుబొమ్మ
చిరంజీవులే..

“చిరంజీవి బాపు” బొమ్మలకి
'రాజాలక్ష్మి' వంటి సువికాల
కళా హృదయం బహుమతి
ఇచ్చే వది వేలు తెలుగుదనా
నికి పదివేలు!!

జ్యోతిఃచిత్రవం

“జ్యోతిచిత్ర” నూవర్ స్టార్ ఆఫ్ ది ఇయర్ 1981 అవార్డుల ప్రధానోత్సవం ఆగస్టు 15వ విజయవాడ తుమ్మలవల్లి కళాక్షేత్రం ఆదిదోరియంలో అత్యంత ప్రేమగా జరిగింది.

ప్రముఖ సినిమా కారవర్తిక జ్యోతి చిత్ర ప్రజలదే నూవర్ స్టార్స్ను ఎన్నుకోవడం ద్వారా కొత్తపద్ధతిని, సరికొత్త సంప్రదాయానికి బాటలుపెసిందని అనాది సభలో వలపురు పక్షాలు కొనియాడారు.

జాతీయ చలనచిత్ర అభివృద్ధి సంస్థ అధ్యక్షులు శ్రీ డి. వి. యన్ రాజు ముఖ్య అతిథిగా విచ్చేసి, నూవర్ స్టార్ అవార్డు గ్రహీత శ్రీ యస్. డి. రామా రావుకి బహులు ఆయన కు మారు దు చిరంజీవి బాలకృష్ణకు మెమెంటో అందజేశారు.

నూవర్ స్టార్ (నాయిక) అవార్డును శ్రీమతి జమున జయసుధకు ఇచ్చారు.

నూవర్ డైరెక్టర్ అవార్డును దర్శకుడు కె రాఘవేంద్రరావు, శ్రీధాననినారాయణ రావుకి అందజేశారు.

జ్యోతిచిత్ర, వనితా జ్యోతి నిర్వహించిన ంక్కి స్క్రీముల్లో బహుమతిపొందిన వారికి కూడా ఇదే వేదిక మీద బహుమతులు అందజేశారు.

మద్రాసునుండి నిర్మాతలు, దర్శకులు, నటీనటులు ఎందరో ఈ అవార్డుల ప్రధానోత్సవానికి విచ్చేసారు.

ఆంధ్రజ్యోతి ఎగ్జిక్యూటివ్ డైరెక్టర్ శ్రీ కె. జగదీష్ ప్రసాద్, బిజినెస్ మేనేజరు శ్రీ యన్. మెక కేశవర్లు కార్యక్రమాన్ని విజయవంతంగా నడిపించారు.

“జ్యోతిచిత్ర” అవార్డులో కొత్త నువలలు రొక్కివందుకు “జ్యోతి” మాస పత్రిక అవివందనలు!

మగమగ్గులు

శ్రీమతి కొత్తరి కళ్యాణలపత్ర రచ్చ

వసుంధరకు ఆ రోజు పెళ్ళి చూపు లంట! ఇంట్లో అంతా చాలా హడావుడిగా ఉన్నారు. ఫంక్షరాలు ఏమేమి చేయాలో, కాఫీ ఇవ్వాలో, కూల్‌డ్రీంక్ ఇవ్వాలో లోచక తికమక పడుతున్నారని వంటింట్లో దుర్గమ్మగారు.

నోకర్లతో డ్రాయింగ్ రూమ్‌లోని సోఫాబు, కుర్చీలు ఒక క్రమవద్దతిలో ఆమెరున్నా, పూంకుండిలలో తాజా పువ్వులుపెట్టమని ఆజ్ఞాపిస్తున్నారు వసుంధర తండ్రి వెంకట్రామయ్యగారు.

“ఏమేవ్! ఇంకా తెన్నెల్లే....ఎం చేస్తున్నావ్ వంటింట్లో?” వంటగడగుమ్మలో నుండే తేక పెట్టారు ఆయన. లోవలినుండి పింకివంట వానన గువ్వన రాగానే.... ముక్కుపుటాలు ఎగరేస్తూ, “ఏం చేస్తున్నావ్ బిపిన్?” అని ప్రశ్నించారు.

“కొత్తపెనరవప్పు నానబోసి గారెలు చేస్తున్నాను! ఎంతరుచిగా ఉన్నాయో!.... ఒక్కటి తినిచూడండి!” భర్తచేతికి ప్లేట్ అందించబోతూ అంది దుర్గమ్మగారు.

“గారెలా! చంపావ్‌పో! ఆ చేసే ముందు ఒక్కమాట నన్నడిగి చేయ కూడదూ!” వినుగు వ్యనించింది ఆయన కంఠంలో.

“ఏం?” చిత్తరపోయి చూసింది దుర్గమ్మ.

“నీ బోడి గారెలు బూరెలు - తినటానికి ఆ పిల్లవాడేమన్నా వల్లెటూరి వాడనుకున్నావా! ఫారెన్ వెళ్ళొచ్చిన.... డాక్టర్....తెల్పా?”

“డాక్టర్లు గారెలు తినరా ఏమిటండీ!? మరి ఏంటింటారో చెప్పండి ఆవేదేస్తాను!”

“నీంపురగా.... నాలుగు బిస్కట్లు పెట్టి ‘టి’ ఇప్పు చాలు!”

“ఇంటికి వచ్చిన పెద్ద మనుషులకు....కుక్కలకు వదేసినట్టు బిస్కట్లు పెట్టడమేమిటండీ.... ఆనవ్యాంకా!”

అమాయకంగా ప్రశ్నించింది దుర్గమ్మగారు. “ఇప్పుడదే ఫ్యాషన్ గా నీ. మాట్లాడకుండా చెప్పింది చెయ్యి!” కనురుకున్నారు వెంకట్రామయ్యగారు.

బోలెడు వప్పు నానబోసి గారెలు వందాను! ఇప్పుడవన్నీ ఏం చేయను?”

“రాత్రికి నీకెలాగూ ఉపవాసంకా! కూర్చుని బోంచేయ్” అంటూ వినురుగా బయటికి వెళ్ళారు ఆయన.

తన గదిలో మంచం మీద వడుకుని వారపల్లిక తిరగేస్తున్న వసుంధర తల్లి దండ్రుల నంభాషణ విని తనలో తనే నవ్వుకుంది. వాళ్ళ హడావుడి

చూస్తుంటే చెడ్డ చిరాకుగా ఉంది అమెకు. ఏదో రాజకుమారుడో వస్తున్నట్లు ఎందుకీ అర్థంలేని ఆర్పాటలు అట మర్యాదలు అనుకుంది వసుంధర.

ఉస్మానియా యూనివర్సిటీలో ఎం.ఏ చదువుతున్నది వసుంధర. నీ జా ని కి అమెకు అప్పుడే పెళ్ళి చేసుకోవాని లేదు... రీసెర్చి చేయాని, రాకృతేద సంపాదించాని ఎంతో ఆసక్తి ఉంది. కానీ తల్లి దండ్రీ నసేమిరా అని వసుంధర ప్రమేయం లేకుండానే పెళ్ళి వయస్సులు చేస్తున్నారు. గట్టిగా కాదనడం, మొండికెత్తి సాధించడం వసుంధర స్వభావానికి సరిపడేవికావు. నింపుకుండలా... తొణకని స్వభావం అమెది. మర్యాద మన్నన. పెద్దలవట్ట గౌరవం వసుంధరకు వుట్టుకతోడే అబ్బాయి. అటసామాన్యమైన అంకరణతో, మితభాషితంతో "పోండికె న విల్ల" అని పెద్దల ప్రశంసలనుందుకుంది వసుంధర.

"ఇంకా ఇలాగే ఉన్నావేమే! అవతం వాళ్ళొచ్చే టయిమయింది! లే! లేచి.... ముఖం కడక్కుని, జడేసుకొని.... నా కంబివట్టుచీర కట్టుకో!" గదిలో కడుగు పెడుతూనే పురమాయించారు దుర్గమ్మ గారు.

"ఇదిగో.... నిన్నే.... దానికి.... పట్టు చీరకట్టబెట్టి గంపెడు పూజబెట్టి జాతర్లో అమ్మవారిలా తయారుచెయ్యకు.... ఆ పిల్లవాడికి నచ్చుతుందో, లేదో!" అయ్యడి నుండే కేకపెట్టారు వెంకట్రామయ్య గారు. ఆ మాటతో మూతిమూడువంకర్లు తిప్పిన తల్లివంక నవ్వుతూ చూస్తూ "వల్లేకకంగా అలంకారాలెందుకమ్మా!

ఇలాగే వుంటాను!" అంది వసుంధర.

"ఏమో! మీ ఇష్టమమ్మా! నాకేం తెలుసు!" అంటూ వచ్చినంత వేగంగా బయటికి వెళ్ళి పోయింది దుర్గమ్మగారు

పెళ్ళిచూపుంతంతు చాలా నింపులేగా ముగిసింది. పిల్లవాడితో పాటు అతనితల్లి అక్క మాత్రమే వచ్చారు. వచ్చడిదేహాచ్చాయతో అందంగా, అతీవిగా ఉన్న ఆ పిల్లవాణ్ణి చూసి అప్పుడే తమ అల్లుడ్ని ఊహించుకొని నంబంపడి పోతున్నారు దుర్గమ్మగారు, వెంకట్రామయ్య గారు. వసుంధర అందంలో అతని ముందేమీ తీసిపోదు. ఒక రికాకను పోటీ వడతున్నట్టుగా ఉన్నారు ఇద్దరూ. అందుకనే అక్కడికక్కడే పిల్లలమను నచ్చిందని అంగీకారం తెలియ చేశారు పెళ్ళివాళ్ళ. "పెళ్ళిచూపుం" కార్యక్రమం ముగిసే సరికి ప్రొద్దు గూడింది. పెళ్ళివాళ్ళు తిరిగి వెళ్ళటానికి ఇక ఆ రాత్రికి అవస్స. రైలు విడి లేక పోవటంతో అక్కడే ఉండి పోవల్సి వచ్చింది.

రోజులాలు ముగిసి బయటకురాగానే వసుంధరను చూడటానికి వచ్చిన పిల్లవాడు వెంకట్రామయ్యగారితో "ఏమిటి! ఏం తోచటం లేదు! వసుంధరను తీసుకొని నెకండ్ షో ఏక్సరకు వెళ్ళాస్తాను!" అన్నాడు.

"నరే! అలాగే!" అంటూ పంట ఇంట్లోకి వచ్చి 'ఏమేవో! ఆ పిల్లవాడు మన అమ్మాయిని రెండో ఆట సిగ్గెమాకు వంపించమంటున్నాడు తనతో" అని భార్య చెవిలో ఊదాడు.

దాంతో బన్నుమని లేచింది దుర్గమ్మ

గారు. “వీల్లేడు! పెళ్ళి కాకముందే నీని మాలు, వీళ్ళా తిరిగితే ఏం బాగుంటుంది? ఎవరయినా మానే నవ్విపోతాడు! అయినా ఆ పిల్లవాడు అదేంటి? ఇంచాకా అతే అమ్మాయితో.... మాట్లాడాలంటూ గదిలోకి తీసుకెళ్ళి....తలుపులు బిగించి ఏమేమో మాట్లాడాడు; ఇవ్వుడు....ఇలా అంటున్నాడు....అతని స్వభావం ఏమిటో నాకు అర్థంగావటలేదు!”

“పెద్దగా ఆరవకు! వాళ్ళు ఏంటారు! నువ్వు అన్నదీ నిజమేగానీ ఆ పిల్లవాడు ఏదేలాంటి తిరిగివచ్చినవాడు....వాళ్ళకు ఇలాంటి వ్యంపు బుడవు. ఆదా మగా అంతా కలిసిమెలిసితిరుగుతారు ఆక్కడ. ఇవ్వుడు మనం ఏదయినా అంటే.... వాళ్ళకు కోపంవస్తుంది. బంగారంలాంటి సంబంధం చెయిజారేపోతుంది. అయినా ఇందులో ఇంత ఆలోచించవలసిందే ముందీ? వాళ్ళలాగూ కాబోయే భార్య భర్తలేగా...!” తనకూ ఇష్టంలేకపోయినా ఏదో ఒకటి చెప్పి నమ్రతించాలనే ఉద్దేశంతో నీళ్ళు నమలుతూ అన్నారు వెంకట్రామయ్యగారు.

“ఏమో....ఆ మూడుముళ్ళు వచ్చడాకా ఏం నమ్మకం? ఈ రోజుల్లో పీటలమీద పెళ్ళిళ్ళే ఆగిపోతున్నాయి....అయినా ఆశుభం మాటలు నా నోటితో ఎందుకని విస్తారుగానీ....మీ అమ్మాయిని అడిగి చూడండి....అదికూడా మీరో ఏకీభవిస్తే ఇకనేను చెప్పేదేముంది?” నిష్ఠూరంగా అన్నారు దుర్గమ్మగారు.

“అమ్మాయీ వసుంధరా!” అని కేకేసి ఏదో చెప్పబోయిన తండ్రిని వారిస్తూ అంది వసుంధర.

“మీరెం చెప్పబోతున్నారో నాకు తెల్సవు నన్నా! నన్ను తనతో సినిమాకు వంపించమని ఇంచాక అతను మిమ్మల్ని అడుగుతుంటే విన్నాను. నాకు ఇష్టం లేదని చెప్పేయ్యండి. ఈ అతి చొరవ అంటే నాకు చిరాకు!”

దుర్గమ్మగారు కూతురు మాటలకి సంబరపడిపోతూ గర్వంగా భర్తవంక చూడారు.

వెంకట్రామయ్యగారు తల్లి కూతుళ్ళు ఏకం కావటంతో ఏంచేయాలో తోచక, ఎలా వసుంధరకు నచ్చచెప్పాలో బోధ వడక తికమక పడిపోతున్నారు.

ఇంతమంచి సంబంధం ఏక్కడతప్పి పోతుందో అని ఆయన బాధ ఆయనది.

చివరకు ఎలాగోలా తంటాలుపడి, బుజిగించి, లాలించి వసుంధరను ‘ఈ’ అనిపించేనరికి ఆయన తంప్రాణం తొక కొచ్చింది

వసుంధర, ఆమె కాబోయే భర్త తానక్కర్ ఇద్దరూకల్ని ఆరోజు సెకండ్ షో సినిమాకు వెళ్ళారు.

మూఠాలు కావటంతో....అవి పెళ్ళిన వెంటనే పెళ్ళి జరిగేట్లు... అగ్గాలు పెట్టుకున్నారు ఇరువంశం వాళ్ళు. వచ్చే నెల చదవ తారీకే పెళ్ళి. ఇంకా రెండు రోజులే ఉంది.

ఒకరోజు ‘వసుంధర’ పేరుతో హిట్టలో ఒక కవయిత్రుణ్ణింది. ప్రమ్ అక్రెస్ చూసింది. “తానక్కర్” అని ఉంది. ఆ ఆత్మగౌరవంపడుతూనే తండ్రి చేతిలో పెట్టించి వసుంధర. బుగ్గలు నొక్కుకున్నాయి దుర్గమ్మగారు. “ఫరవాలేదు చదువన్నూ! వదిలి ఏం రాలాదో

అబ్బబ్బ! నీవాడి తపన చూడడం నాతరంతాదు బాబూ ఎంతగా అబ్బలాడి పోతాడో పాపం. చూతారా స్వ్యాశ్చించి వస్తూ చుట్టరంగా తడిశాడు... ఈ పాపిష్టి జబ్బులు తెచ్చుకున్నాడు.

పోయినసారి వాడు తడిపోర్నివచ్చుడు తరుంకో నాకు వలుకు వుంది. అ తుమ్మలా, అ తుమ్మ తారకం. అబ్బ! అ త వర్తం నా పుటని అన్నాడు. నేనేమో వెంటనే వాడి వల మిడిలి వక్క మీద వదుకో తెల్లాను. అత్తెన్ బిక్స్ వేపోరక వాడి ముక్కుపైనా, గొంతుపైనా, రాశి పైనా, అంకా వీడ్చువైత కూడా తాగా తాగాను. బిక్స్ కలవే అనారీ...నా కాటు చాతంతా

వక్కగా నిద్రపోయాడు. తెల్లారగానే మంహారుగా స్వాబుకు వెళ్లడానికి తయారయ్యాడు. ఏమిటి, వాడి బలవా! అదిగో... పూచే కాశీ! అంక నాకే దిగువైతమ్మ! ఎప్పుడూ వనిచేసి బిక్స్ వేపోరక మీ తయారుగా చగ్గరుండుకుంటా. నా కాటు మంహారుగా ఉంటావని తెలిసి తప్పిగా ఉంటా!

విక్స్ వాచ్స్ అభయం మీ ఆరోగ్యంతోకు వమానం

విక్స్ వేపోరక బాటు ఒక్కజాన్ని త్వరగా తగ్గిస్తుంది. ఎందుకంటే దానిలో రెండు విధాల పనిచేసే కాస్తీలు మూత్రం ఉంది. దాని కొవత యొక్క అద్దడు మీ క్యావనాకాన్ని తెరిచి పోయిగా గారి పిల్లగోనిస్తాయి. అక దాన్ని తర్కంపై కాపవచ్చుడు ఒక పోపులు ఉపకమిస్తాయి. అందుకే, అది కుటుంబానికిందగో అది విక్స్ వనితమైన బాటు నెంకంబంది.

విక్స్ వేపోరక

చెప్ప! అన్నాడు తండ్రి. కానీ అందులో
తల్లిదండ్రులకు చెప్పగలిగే విషయాలు
లేవు! 'రిప్లయ్ ఇవ్వమన్నారు నాన్నా!'
కువంగా అంది వసుంధర.

"వద్దు!" అంది దుర్గమ్మగారు.

"నేను వ్రాయనులే!" అంది వసుంధర.

"అతగాడికి కోపం వస్తుంది! ఏదో
రెండు ముక్కలు సింపుల్ గా షేమ
నమాచారాలు వ్రాయ్ న్నా!" అన్నాడు
తండ్రి.

అలాగే తండ్రి బలవంతంతో కేవలం
షేమనమాచారంతో వ్రాసి వదేసింది
వసుంధర.

వెళ్ళి ముహూర్తం దగ్గరవడే వరకు
భాస్కర్ ఎద్దనుండి కామాలు, పులిస్తా
పులు లేకుండా అలా ఉత్తరాల వరంవర
శరవేగంతో వస్తోనే ఉంది.

□ ○ ○ ○ ○

వందిట్లో నన్నాయి మ్రోగి ■ ది.
బ్రాహ్మణులు ఎలుగెత్తి మంత్రాలు చది
వారు. కాస్తోక్తంగా వసుంధర మెడతో
మూడుముకు వెళాడు భాస్కర్. అన్ని
రోజులు ప్రాణాలు అరచేతిలో పెట్టుకు
న్నట్లున్న దుర్గమ్మగారు, వెలకట్రామయ్య
గారు తప్పిగా ఒక నిట్టూర్పు విడిచారు.

గంపెడు కోర్కెంతో భవిష్యత్తుమీది
కమ్మని కలలతో భాస్కర్ జీవితంలో
అడుగుపెట్టింది వసుంధర. వసుంధర
తోటిదే తోక్తం. అన్నట్లుగా ఆమె ఇషాను
సారం వ్రవర్తిస్తున్నాడు భాస్కర్.
వసుంధరలాంటి అందమైన భార్యను
మెప్పించటానికి అనుజ్ఞం తావత్రయ
వడుతున్నాడు.

"వనూ! విక్సర్ కు వెళ్ళాం ఎద!"

అన్నాడు భాస్కర్ ఒకరోజు.

"యాక్చర్స్ ఎవరున్నారు అవిక్సర్లో?"
అడిగింది వసుంధర.

చెప్పాడు భాస్కర్.

"అబ్బ! నాకు ఆ హీరో అంటే
అనహ్యం! నేనురాను.... మీరుపోండి?"
"ఎం?"

"ముఖమంతా మడతలు.... బుగ్గలు
సెట్టువద్ద ఆ హీరోనుచూస్తే నాకు మా
తాతయ్య జ్ఞాపకం వస్తాడు.... లేవలేక,
కూర్చులేక.... హీరోయిన్ వెంట వరుగులు
పెట్టలేక అతగాడు వడె అవస్థచూస్తుంటే
నాలో ఓచిక నశిస్తుంది విక్సర్ చూడ
లేక!" అంది వసుంధర ఈనడింపుగా.

"మరి ఎవరంటే ఇష్టం నీకు.....
'చిరంజీవి' విక్సర్ ఉందిచూసావా?"

"చిరవాలేదు! చూడవచ్చు! అతని
కంటే అతని హెయిర్ స్టయిర్ ఇష్టం
నాకు....!"

మామూలుగా అన్న వసుంధర మాట
లకు తన సొద్దే హెయిర్ ను తడిచి
చూసుకుంటూ బోలెడు విచార వడి
పోయాడు భాస్కర్. ఆమెచూడే సాఫ్ట్
వార్లర్ కు వెళ్ళి యాభై రూపాయలు
నమర్చించుకొని కృత్రమంగా జుట్టును
మెట్టెట్టుగా నుట్టింపుకొనిగానీ రాలేదు.

ఆకస్మాత్తుగా మారి పోయిన తర్త
వేషం చూసి విరగబడి నవ్వింది వసుం
ధర.

అలా.... భార్యకు నచ్చే విధంగా....
ఉండటానికి.... తన వేషంనైతం మార్చే
వాడు భాస్కర్. కానీ.... కాలం గడుస్తున్న
కొద్దీ.. ధర్తలో.... ఏదో మార్పు వచ్చి
నట్టుగా గమనించింది వసుంధర. చీటికి

మీరు చెప్పిన అమ్మాయి కట్నం పళ్లెం గాని పళ్లెం వరుస బావుంటే తమండ్రి

మాటలో కట్నం పడటం, ఏవేవో ప్రశ్నలతో పేదరించటం సాగించాడు భాస్కర్. తర్వాత ప్రవర్తనకు అర్థం ఏమిటో.... బోధ పడలేదు వసుంధరకు. ఒకరోజు యధాలావంగా అడుగుతున్నట్లే.... భర్త అడిగిన ప్రశ్నలపట్ల కొంత వరకు... ఉపహంసించింది... ఆతనువారితో ఆతని మానసిక బంధం పతనం పూర్తి అయింది.

“వసూ! నాకన్నా ముందు నీ గుర్తింపునా పెళ్లి చూపులు చూశారా?”

“ఓ నలుగురు అమ్మాయిలు వచ్చారు! ఒకతను ఇంజనీరు. ఇంకొకతనేమో లెక్కర.... ఇంకొకటి మిగతావాళ్ళుంటుంది నాకు నేరంగా గుర్తలేదు! మరిమీరు ఎంత మంది అమ్మాయిలను చూశారు?” నది

దాగా తనూ ప్రశ్నించింది వసుంధర.

“నా ముచ్చటెందుకూనీ.... ఈ విషయం చెప్పు! నువ్వు అందంగానే ఉంటావు కదా! మరి ఆ సంబంధాలు ఎందుకు కుదిరలేదు?”

“ఒకటి మాకే నచ్చలేదు.... ఒకటి బాళ్ళకే నేను వచ్చలేదనుకుంటా.... మిగతావారూ ఎక్కిపోయారు! మరొకటి కట్నందగ్గర పేదరి నచ్చి ఆగిపోయింది! అప్పుడు ఇప్పుడీ వివరాన్ని ఎందుకడుగుతున్నాయి?”

“ఏంటేదు! నరదాకి! అది వరేగానీ వసూ! పెళ్లిచూపుల అనంతరం వారాగ నీన్ను తనతో నినిమాకి రమ్మని ఎవరయినా అడిగారా?”

“లేదే!”

అడవిహస్తాలు

అడవిగాలి పీల్చి
ఓకటి పేగల్ని
బేధితో చీలుస్తూ
రాత్రులా పోరాడిన
నా....రక్త హస్తాలు
ఎంత అందంగా ఉన్నాయి
ఉదయార్కునికన్నా!!

కొనకంచి కారదాదేవి

“నేనేమీ అనుకోనుగానీ చెప్పవోయ్.
ఆరోజు రికార్డ్ నేను నీ నడుచుట్టూ
చెయ్యివేసి చక్కలిగించలు పెట్టాను.
అలాగే ఎవర నా....?”

“ఛ! ఛ! ఏం నందేహం.డి మీవి!
అసలు నినిమాకే పోలేదంటే....చెయ్యే
కాదా అని అడుగుతారే? అయినా
ఎవడో మీద చెయ్యేస్తే నేనెలా ఊరు
కుంటాను!” అనేకంగా అంది వసుంధర.

“మరి నేను వెస్తే ఊరుకున్నావుగా”
నూటిగా వసుంధర కళ్ళలోకి చూస్తూ
వ్రల్లింటాడు భాస్కర్.

“మీరు....మీరు వెరు! మీరు నా
కాటోయే భర్త. అయినా మీలా నినిమాకు
రమ్మని ఇంకెవరూ నన్ను అడగలేదు!”

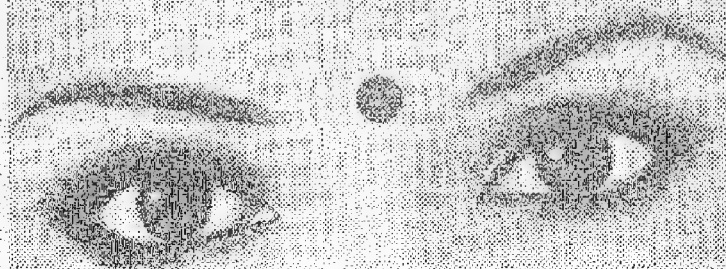
“అడిగితే వెళ్ళేదానివే నన్నమాట!
పీటంమీద వెళ్ళిళ్ళే ఆగిపోతున్న ఈ
రోజుల్లో....నంబూధం నిశ్చయమైన ప్రతి
వాణ్ణి ‘కాటోయే మొగుడిని’ వెంటేసుకు
తిరుగుతావా?”

“రామ! రామ! ఇదక్కడి అన్యాయ
మండీ! అసలు నే నెవరితో తిరగలేదంటే
నమ్మరే? ఆరోజునా మీరు రమ్మంటే
మీకెక్కడ కోపం వస్తుందో అని....
నాన్న బలవంతులమీద మీవెంట వచ్చాను!
అయినా ఈరోజు మీకేముందుది? ఎందు
కిలాంటి వ్రళ్ళంతో నన్ను వేధిస్తున్నారు?
అయినా వెళ్ళికాని అడవిల్లను....అలా
ఒంటరిగా నినిమాకు రమ్మని అడగటం
మీతప్ప మర్రం కాదా?” కోపంగా
భర్తవంక చూస్తూ అంది వసుంధర.

“నేను మగవాణ్ణి! రమ్మంటాను....
వరువుగల ఇంటి అడవిల్లమొయితే... అలా
ఎవడు రమ్మంటే వాడితో పోతావా?
నాతో వచ్చినదానివి....ఇంకోడితో పోలే
దంటే నేనెలా నమ్ముతాను? నేనొక
ఉత్తరం వ్రాయగానే సిగ్గలా నెరం
లేకుండా తగుడునమ్మ అంటూ జవా
బిచ్చావే! అలా ఇంకెంతమందికి ‘ప్రేమ
తీలు’ రాకపో. అమాత్రం ఈపాంచ
ననటావా? నీకు బుద్ధి లేకపోయినా మీ
అమ్మా నాన్నం కయినా ఒడ్డితండోద్ధా!
అందుకే అంటారు వరువు ప్రతిష్టలూ,
నంస్కారం ఉన్న ఇంటి అండ్లిరు
చేసుకోవాలి!” అందరూ ఈ ప్రేమ
పడటం.. నాడే బ్రతకమ్మచే” ఓక్కా
రంగా వసుంధరవంక చూస్తూ, వినుడగా
తలుపు గడియ తీసుకొని బయటకు
వెళ్ళిపోయాడు భాస్కర్.

నిశ్చేష్ట అయి శిలావ్రతిమలా అలాగే
నిల్చుండిపోయింది వసుంధర. ఒక మగ
వాడి అందమైన ఆ అటవీమ్మకు భవి
ష్యత్తు భయంకరంగా కనిపించింది. ★

కవితాగానం చేసే కళ్ళకు...

బిటిక్స్

మనోహరమనే మనోహరులుగా మారే వారికే

అప్రమీత సౌందర్యంతో నింపగలిగే
మనోహరితో మనోహరితే చేసినట్ల పర్యాయం
అయితే అతివల కళ్ళను, అందంగా
కొనసాపులతో నటమూడించే నటిక్స్
కాన్స్ట్రక్షన్, ఎడమలో, కుయిడన్, కుయిడన్
అయితే కాదు, అందాలు, అందేలే
మనోహరి, కళ్ళను, కళ్ళను, కేరసెలకు
చేర్చి, కళ్ళను, కేరసెలకు

కాన్స్ట్రక్షన్, కేరసెలకు, కేరసెలకు, కేరసెలకు
కేరసెలకు, కేరసెలకు, కేరసెలకు, కేరసెలకు

అందం దే అందం దే
అందం దే అందం దే

అక్షయం

—జి.నరసింహారెడ్డి

“రండి బిఫిన్ వేద్దురు” డ్రాయింగ్ రూంలోకి వచ్చి పిలిచింది ఆననూయ.

అప్పటికే బట్టలు ధరించి గ్రయాణానికి సిద్ధమై ఉబుసుబొక ప్రతికి తిరగేస్తున్న డాక్టరు రెడ్డి కుర్చీలోంచి లేచాడు.

ఆతను డ్రాయింగ్ రూంలోంచి లోపలికి వెళ్ళి జోతుండగా ప్రధాన వ్యూహం వైపునుండి “నమస్కారమండి” అన్న గొంతు విరబడింది.

వెనుదిరిగాడు.

వ్యూహాని కవతం చేతులా జోడించి నిరునవ్వుతో నిలబడిఉన్నాడు.

“హెల్లో షిరా రండి” అంటూ తిరిగి సోఫా వైపు నడిచాడు. నాయుడు ఎటు కొద్దాడో డాక్టరురెడ్డికి తెలుసు. ఆ విషయం నాయుడి వ్యూహానే చెప్పించాలని ఎదురు కుర్చీలో కూర్చుంటున్న నాయుడుతో “ఏంటి నంగతి తొందరించిగా చెప్పండి, నాకు అర్జంటు ఉన్నది” అన్నాడు.

‘అదే నా భార్య ఆపరేషన్ నంగతి..’

“జాయిన్ చేసుకున్నాక ఆపరేషన్ చేయకుండా ఉంటామా, చేసాం లెండి”

“అదే కానీ, తొందరగా చేస్తే బావుంటుందో...”

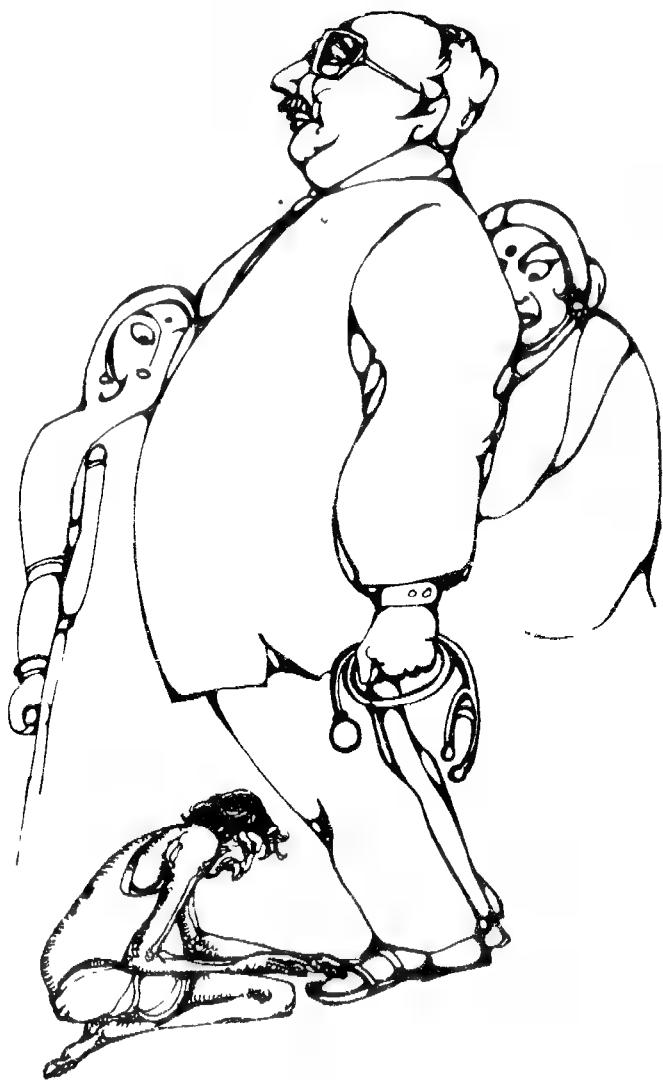
“అందరూ ఈమాటంటే ఎలాగండి....” అంటూ క్యాలిడరు వైపు చూసి

“ఈ రోజు నన్ డే కదూ, ఎల్లుండి ట్యూన్ డే చేస్తాను నరేనా” సోఫాలోంచి లేచాడతను.

ఆతనికి తొందరగా వెళ్ళాల్సిన పనుంది. ఆది గాక ఇటువంటి విషయానిగు క్లుప్తంగా మాట్లాడి ముగించడం అతని కోరికాటు. నాయుడు కూడా లేచి “షూనివండి....” అంటూ జేబులోకి చేయి పొసిచ్చాడు.

“ఉండండి మా మిసెస్ వస్తుంది ముచ్చటించండి” లోపలికి వెళ్ళిపోయాడు డాక్టరు రెడ్డి.

జబ్బుకు సంబంధించిన విషయాలు

తను మాట్లాడడంకానీ, డబ్బును (ఇతరుల
నుండి) తన స్వంత చేతులతో తీసుకో
వడం గానీ చేయడం తను.

అనన్యాయవద్ద నాయకుతో మాట్లాడి
అయిదు వందల రూపాయలు తీసుకొని,
అతన్ని వంపించి, డబ్బు బీరువాలో పెట్టి

వచ్చేసరికి దాక్టరురెడ్డి దీనిను ముగించి వచ్చాడు.

“త్రివరదాదా?”

“ఇంకా రాలేదు”

“ఇవ్వుడెలా, ఇంకా నేడటో వర్జ్యం వస్తుందే?”

“ఏమయిందో వాడికి”

ఏనుగ్గా మరోమారు గడియారం వంక చూసుకొని “నరేకీ, ఎంత దూరముందని రెండు మూడు గంటల ప్రయాణం. నేనే వెళ్ళొస్తా” అంటూ బయటకు నడిచాడు.

“మీ ఇష్టం” అతన్ని సాగనంపడానికి అనుసరించిరామ. గారేజీ వైపు నడస్తుండగా గేటు తీసుకొని వచ్చాడు రుక్మయ్య.

“దండంయ్యో”

ఏనుగ్గా అతనివైపు చూచారు దంపతులు.

భయం భయంగా దగ్గరి కొచ్చిన అతన్నిచూసి “ఇక్కడికెందుకొచ్చావు?” కోపంగా అడిగాడు దాక్టరు రెడ్డి.

“ఏమిచ్చుకోలేని గరిటోన్ని బాబయ్య దయ చూడాలె,” అంటూ వంగి అతని కాళ్ళవైబడి “నా కొడుక్కు జిల్లే ఆస్తి వస్ చేయండి” అన్నాడు రుక్మయ్య. ఇలా రుక్మయ్య కాళ్ళమీద వక్షాదని అత నూపించలేదు. అ దీ గా క ప్రయాణ నన్నద్దరై ఉన్నారాయె. ఎంతో కోపం వచ్చిందతనికి.

“నా గొడవలో నేనుంటే నీదేం దయ్యా మధ్యలో, నడు నడూ” కాళ్ళు పదిలించుకున్నాడు.

రుక్మయ్య తన కొడుకును ఆను

వత్రిలో జేప్పించి నెల రోజులవు తుంది. ఇంతవరకు దాక్టరురెడ్డి అతని వంకే చూడలేదు. డబ్బులు తీసుకోకుండా ఆవ రేషన్ చేయడమంటే అ త ని తెం తో చిరాకు. పేద వాళ్ళని ఎప్పుడూ కరుణ చూపడు వాళ్ళ వైపు చూడ కుండానే ఉంటే వాళ్ళే ఎక్కణ్ణుంచయినా కష్ట పడి డబ్బు రెచ్చిస్తారని అతని నమ్మకం. అందుకే రుక్మయ్య కన్నాళ్ళూ పరీక్షించ లేదు.

ఇవ్వుడు రుక్మయ్య త నిం ది కి రావడం బాగానే ఉంది కాని ఏమిచ్చుకో లేననడం మాత్రం అతనికి రచించలేదు.

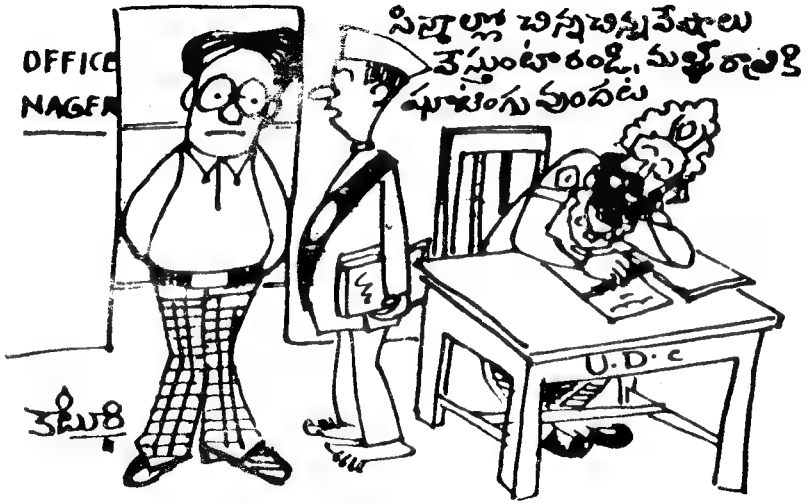
“జర దయ నూడుండ్రీ బాబయ్యా, నా ఇంట్లో నీపేరు చెప్పకొని దీవల పెట్టు కుంట” కఠిన శిలలు కరిగి పోయేంత ఆర్ద్రంగా అన్నాడు రుక్మయ్య.

“ఇటువంటి వాళ్ళతో మాట్లాడి లాభం లేదు అననూయా, ఇతన్ని వంపించేయి. నేను వెళ్ళొస్తా లై మ వుతుంది” అని గారేజీ తెళ్ళి కారులో వచ్చేసరికి అప్పటికే అననూయ రుక్మయ్యను గేటవగలికి వంపించివేసి భర్తకు చెయ్యి దాపించి.

దాక్టరు రెడ్డి పేరు మోసిన కార్మి యార జిస్తు. ఎన్నో ఓపెన్ హౌస్ ఆవ రేషన్లు చేసి రాష్ట్రమంతటా పున కీర్తుల నందుకున్న దాక్టరు.

అతను వని చేసేది ప్రభుత్వానువత్రి లోనే ఆయినా డబ్బు తీసుకోనిదే అతను ఆవరేషన్ ధియేటరులోకి అడుగు పెట్టడు,

లంచం తీసుకోవడం అనేది కూడా ఓ రకమైన జడ్జి. అందుకు అంనాటు

పడినవారు నిజాయితీగా వనిచేయమంటే చేయలేరు. దేనినీ అవశేషస్థాన్ని విజయ వంతం కావడంతో. అతను ఎక్కువ డబ్బు తీసుకుంటావని పేరున్న ప్రజలకు అతనే శరణ్యమయ్యాడు. వాళ్ళకు కావలసింది డబ్బు పోయినా రోగం నయం చేసే డాక్టరు!

అతనికో అవిటి కూతురుంది. పేద వాళ్ళనే కనికరంలేకుండా డబ్బు గుంజు తున్నాడు కాబట్టి అతని కూతురు అవిటి దయిందని అతనందే గిట్టని వారు లోలోపం నంతోషపడుతుంటారు. ఆ కూతురు పెళ్ళినంబంధనిమిత్తమే డాక్టరు రెడ్డి కి ప్రయాణం!

పెళ్ళిన పనయితే ఓరకంగా నెడ వేరింది రెడ్డికి. అతని అవిటి కూతురును తన ఇంజనీరు కొడుకుకు చేసుకోవడానికి

ఒప్పుకున్నాడు రాజగోపాల్ రెడ్డి. కాని అందుకు అతడు అడిగిన కట్టుమే కాల్చి యోరిజిస్తూ అయిన డాక్టరు రెడ్డి గుండెనే న్తంబింపజేసింది.

రెండు లక్షలు! కాని తప్పదు. అందుకే ఒప్పు కున్నాడు.

తిరుగు ప్రయాణంలో ఊరు చాట గానే ఫియట్ కారు కదలనని మొరాయించింది.

ఏం చేయాలో అర్థం కాలేదు.

ఆ ఊరుకున్న మట్టిరోడ్డుపై కోవం వచ్చింది. తరువాత తన కారుమీద, చివరకు తనవెంట రాని డ్రైవరుమీద కోవం వచ్చిందతనికి.

“ఏం చేస్తావయ్యా డాక్టరు, బస్సులో పెళ్ళిపోయి రేపు డ్రైవరును వంపియ్యి” అన్నాడు రాజగోపాల్ రెడ్డి.

అంతకన్నా వేరే గత్యంతరం లేక పోయింది.

అతన్ని మెయిన్ రోడ్డునున్న వనఃకాపురం బస్టాండు తగ్గర దించి బండి వెళ్ళి పోయింది.

షెల్లరు నిండా జనం, టెట్రాసింథా జనం. అంతటా గుంపులు గుంపులుగా కూర్చుని, వకుళానీ ఉన్నాడు ఏకకాకూర్చోబుద్ధి కాలేదు తప్పనిసయ్యే రోడు వారగా నింజదాడు.

తవేంద్, తన దిగ్విటి ఏంటి? ఈ చచ్చు అర్థిని బస్సులో వెళ్ళవమేటి? అంతా తర్క-అవస్థలను తన్నుండుతున్నామంటా?

ఏదో బస్సునూండి-మహబూబ్ నగర్ వెళ్ళేది.

ఏదో ఒకటి, ఒక్కర్లవరకు వెళ్ళి అక్కడినుండి ఏదయినా ఏక్స్ ప్రెస్సులో హైదరాబాద్ వెళ్ళొచ్చు

కాని అలవాటు ప్రకారం ఆ బస్సు బస్టాండును గానీ చాలాదూరాన అగింది. ముసలివారు, అడవారు, పిల్లలు ఒకరే మిటి అందరూ పడగెత్తుతున్నారు. ఎండకో తాక్తరు రై తను నింబక చాటునుండి అంగుళం కూడా ముందుకు కదలేదు. ఒకరిద్దరు యువకులను ఎక్కించుకొని బస్సు కదలి వెళ్ళింది.

రెండు లక్షలు!

అవిటి కూతురు అత్తారింటికి వెళ్ళా అంటే రెండు లక్షలు!!

పెళ్ళికి మరో యాత్రైవేలు, తనదగ్గర ఇన్నాళ్ళనుండి స పొందించిన తబ్బు మహా ఉంటే లఖా యాత్రైవేలుంటాయి, ఓ యాత్రైవేలుకా ఎవరయినా అమ్మ

స్నాయ. అయినా ఇంకో యాత్రైవేలు కావాలి.

రెండు నెలలలో యాత్రైవేలు!

ఎన్ని అవరేషన్లు చేస్తే రెండనెలల్లో తను అంత తబ్బు నంపా ఎదగలడో ఒక్కొక్క అవరేషన్ తు నరానరిగా అయిదు వందలు తీసుకున్నా తను రెండనెలల్లో వంద అవరేషన్లు కేయాలి యాత్రైవేలు!

వంద అవరేషన్లు!!

తైం చూసుకున్నాడు. మూడు కావస్తుంది. వచ్చి అప్పుడే గంట చాటింది. పచ్చే జీవులను, కార్లను అవమని చేయి ఊపుతున్నా పలితం లేక పోతుంది. ఎవ్వరూ అవకం లేదు.

తన ప్రతిభ మీద, పేరు ప్రత్యాఘటన మీద అవసరమృకం కలుగుతుంది. అవరేషన్లు చేసి తను ఎందరి ప్రాణాలో నింజేటాడు. ఏ ఒక్కరూ గిర్తుపట్టి లెఫ్ట్ ఇవ్వడం లేదు.

ఒకకారు అకన్నిచాటి రోడ్డువక్కగా కొంచెం దూరంలో అగింది. అతనిలో అకతక్కుమం కాదులోంచి రైవడ కాటోలు దిగాడు. రేడియేటరులోకి వీళ్ళ కొరకు తబ్బాతీసుకొని హోటాలు వైపు వెళ్తున్నాడు. వెనకదోరు తెరచి ఇంకెవరో తక్కి దిగాడు.

అద్దరు దుస్తులు, బట్టతల, వారి విగ్రహం— ఎక్కడో చూసినట్లనిపింపింది దాకర్ రెడ్డిగి. చటుక్కున జ్ఞాపకం వచ్చింది.

అతన.... సాదరి అనుకుంటూ పేరు. అతని కూతురికి తను అవరేషన్ చేశాడు. తను బదువందలరూపాయలదిగితే అతన

శుభ్రమైన తాజా శ్వాస... ఆరోగ్యించిందే గట్టి పళ్ళు

కోల్గేట్ డంటర్ క్రమ్ ఫలితం

ప్రతిదినం భోజనం తరువాత కోల్గేట్ మీ డక్టర్స్ మీ తల్లిదండ్రుల నుండి వచ్చిన ఆరోగ్యం మీకు తిరుగుతుంది.

మీ డక్టర్ మీ డంటర్ క్రమ్ అనేది అమెరికన్ డాక్టర్లచేత తయారు చేయబడినది.

అందుకే మీరు ఎక్కువగా కోల్గేట్ తో మీ తల్లిదండ్రుల నుండి వచ్చిన ఆరోగ్యం మీకు తిరుగుతుంది.

కోల్గేట్ మీకు కలిగించే ఫలితం ఏమిటో తెలుసుకోండి.

మీ డక్టర్ మీకు కలిగించే ఫలితం ఏమిటో తెలుసుకోండి.

కోల్గేట్ మీకు కలిగించే ఫలితం ఏమిటో తెలుసుకోండి.

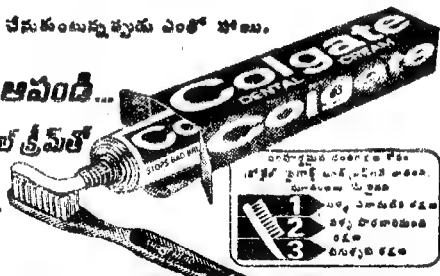

కోల్గేట్ మీకు కలిగించే ఫలితం ఏమిటో తెలుసుకోండి.

కోల్గేట్ తో మీ తాజా శ్వాస మీకు తిరుగుతుంది.

కోల్గేట్ డంటర్ క్రమ్ ఫలితం...

కోల్గేట్ డంటర్ క్రమ్
దంటర్ క్రమ్ ను
ఎదుర్కోండి!

DEG 74 TL

వెయ్యిరూపాయలిచ్చాడు. చాలా మంచి వ్యక్తి, హైదరాబాదుకు వెళ్తున్నారు కాబోలు తనను చూస్తే తప్పక లిప్తు ఇస్తాడు. కాని తను ఇక్కడంటే అతని నెలా చూస్తాడు? తప్పుడు - తను అతని దృష్టిలో వేరేట్లు దగ్గరికి వెళ్ళాలి.

మామూలుగా అటు ఇటు చూస్తూ దగ్గరికొచ్చి నిలబడ్డ డాక్టర్ రెడ్డిని చూసి వెంటనే దృష్టి మరల్చుకున్నాడు చౌదరి.

తెలుస్తూనే ఉంది, గర్భవద్ది కూడా ముఖం తిప్పుకోవడం తనపై తనకే కాన్పించేస్తు పోతుంది. తనలాంటి గొప్ప వ్యక్తి చూపు కొరకే ఎంతోమంది వడిగావులు గాస్తారే అటువంటిది ఈ చౌదరి తన నింత అవమాన పరుస్తాడా? గ్రేడ్ 3 నేనర్హ!

నిజానికి తనూ వలకరించకూడదు. కాని అవసరం తనది. లేకుంటే తనీరోజు హైదరాబాదుకు చేరేట్లు లేదు. ఎంతో బరువుగా, వెనకనుంచి తననెవరో తోస్తున్నట్లుగా బలవంతంగా కారువైపు నడిచాడ. చౌదరికూడా కారులోకి ఎక్కబోతున్నాడు. తను తొందర పడాలి.

“హల్లో, చౌదరిగారూ....” తెలుస్తూనే ఉంది చౌదరికూడా తనకేసిబలపంతంగా తిరుగుతున్నట్లు

“హల్లో మీరూ....”

....దుర్మార్గుడు గుర్తువచ్చి కూడా ఎంత యాక్షన్ తీస్తున్నాడో.

“నేనండి, డాక్టర్ రెడ్డిని, అప్పుడే మరచిపోయారా” బలవంతాన నవ్వుతూ అన్నాడు

చౌదరి కూడా నవ్వు పులుముకొని “సారీ, ఇక్కడున్నారేండి?”

గజగజా తన పరిస్థితినిచెప్పి “మీరు లిఫ్ట్ ఇవ్వాలి”

“సారీ లోవల నా సామిలీ ఉంది, మాకే ఇబ్బందిగా ఉంది”

డాక్టరు రెడ్డి ముఖం ముడుచుకు పోయింది. “ఎట్ రేస్ట్ జడ్చర్లవరకయినా....” అతని మాటలు పూర్తికానే లేదు. “సారీ” అంటూ చౌదరి దోరు తెరచుకొని కారులో కూర్చోవడం, కారు కదిలి వెళ్ళటం వెంటనే జరిగాయి.

ముఖ మీద పేదనీళ్ళు చల్లినట్లయింది హెర అవమానం!

గ్రేడ్ 3 నేనర్హ!

చౌదరి కారుదోరుతెరిచినప్పుడు లోవలున్న స్త్రీని తనూ చూశాడు డాక్టరు రెడ్డి. ఆమె అతని భార్యకాదు, కూతురూ కాదు మరెవరు? అందుకే కాబోలు తనను కాదని వెళ్ళింది.

రైం చూసుకున్నాడు. నాలుగు!

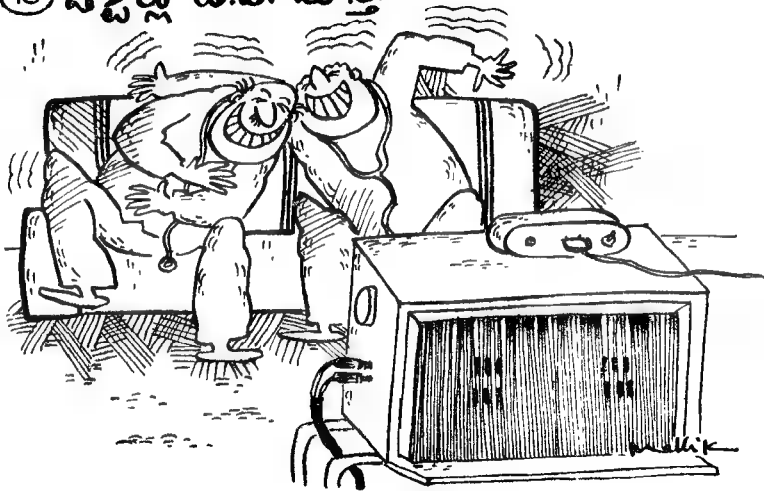
సాయంత్రం కావీ తాగింది తనంద లేదు. ఇక్కడున్న హోటళ్ళలో కావీ మాట దేవుడెరుగు కనీసం మంచినీళ్లుకూడా త్రాగానివివచడంలేదు.

జనం ఇంకా ఎక్కువవుతున్నారు. ఓ తీరస్థలిలా తయారై ఉంది బస్టాండు. బస్సులు కొన్నయితే ఆగటమేలేదు. ఆగిపోయి బస్టాండుకు అమడ దూరం వెనకో ముందో అగుతున్నాయి. జనం బస్సుకోసం పరిగెత్తి పరిగెత్తి మళ్ళి చెట్టుక్రిందికే చేరుతున్నారు.

తనీరోజు హైదరాబాదుకు చేరుతోందా?

రెండనెలల్లో యాభయివేలు!

10 డాక్టర్లు టి.వి. చూస్తే....

వంద ఆవరేషన్లు!

వెంటనే చొదరి జ్ఞాపకం వస్తున్నాడు.
ఆ వెంటనే జరిగిన పరాభవం గుర్తు
కొచ్చి సిగ్గుతో కుంచించుకుపోయేలా.
చేస్తుంది.

అయిదు దాటింది.

తిరిగి అదే ఊరికి వెళ్ళిపోవాలేమో?!

ఈ రాత్రి తను ఒంటరిగా నడిచి
మళ్ళీ ఊరికి....

ఓ,ఓ ఎంతటి వివత్కర పరిస్థితి!

కారు మీద కోపం వచ్చింది.

తరువాత అవిటి కూతురిమీద కోపం
వచ్చింది.

ఆతరువాత ఎందుకో తనమీద తనకే
ఎంతో కోపం!

ఆరు కావస్తుంది.

ఆకలి!

సీరసం!!

పిట్టన్నంటిని మించి మనసును తొలి

చేస్తున్న పరాభవం!!!

జేబునిండా డబ్బుంది-అయినా ఆకలి!

నవ్వొచ్చింది డాక్టరురెడ్డికి.

ఏదో సూపర్ డింక్కు బస్సొస్తుంది.

అదెలాగూ అగడుకదా అని దానిగురించి
వ్వంచుకోలేదు. అదేసమయంలో జడ్చర్ల
వైపు నుండి ఓబస్సొచ్చి స్టేజీలో ఆగ
డమూ దాని వెనుకే వచ్చిన ఓ లారీ ఆ
బస్సునుదాటి వెళ్ళాలను కోవటంతో ఎదు
రుగా వచ్చిన సూపర్ డింక్కు బస్సు
స్టో ఆయింది

ఈలోగా లారీ వెళ్ళి పోయింది.

ఓంక్స్ బస్సు ఆతన్ని దాటి పది
గజాల దూరంలో ఆగింది. కొంత
మంది బస్సుకేసీ వరిగెత్తారు.

“ఇది డింక్స్ బస్సుయ్యా, ఎవర్నీ
ఠీసుకపోం” అంటూ కండక్టరు బస్సు
దిగి డాక్టరురెడ్డి వైపు వచ్చి సమస్కరిం
చాడతనికి. సంస్కారంతో తిరిగి నమ

న్నరించాడు కాని అతనెవరో తనకు గుర్తురావడం లేదు.

“ఎక్కడి కెళ్తున్నారు సార్, నీటి కేసా?”

“అవును, కారు చెబిపోయింది బన్ను లాగడం లేదు”

“రండి సార్, మాబన్నులో వెళ్దాం”

ప్రాణం లేచాల్సివట్టయింది.

దోరు దగ్గరున్న జవాన్ని ప్రక్కకు జరగమనిపెప్పి దోరు తెరచి “ఎక్కడి సార్” అన్నాడు కండక్టరు. అతని కంటంలో కనిబడుతున్న గౌరవం వినయం దాక్తురెడిని ముగ్ధుణ్ణి చేశాయి.

ఎంత ఆలోచించినా అతనెవరో గుర్తుకు రావడంలేదు. అందర్నీ ఓమారు వరికించాడు.

టూసీటర్ వైపున కండక్టరు నీటు వెనకాలనీటులో కూర్చోని ఉన్న యువతీ యువకులను చూసేసరికి ముఖం వెలిగిందతనికి, ఆయువకునికి అతను ఆరునెలల క్రిందటి ఆవరేషన్ చేశాడు.

ప్రాణదానం చేసిన తనను చూసి గౌరవ పూర్వకంగా నీటు ఇష్టక పోతాడా అని అనుకున్నాడగాని అతను తనకేసి కొత్తవాణ్ణి చూసినట్లుగానేచూసి ముఖం తివ్వుకున్నాడు,

కండక్టరు అతని వెనకే ఎక్కి దోర్ వేసి “కూర్చోండి సార్” అంటూ తన నీటును చూపించాడు.

“మరి మీరు....” ఎందుకో అతన్ని ఏకవచనంతో సంబోధించాలనిపించడం లేదు.

“మీరు కూర్చోండి సార్, నేనెక్కడయినా నర్దుకుంటాను”-కూర్చున్నాడు.

కండక్టరు ఎదురు నీటుకు అనుకొని నిలబడ్డాడు.

అతనెవరో గుర్తుకు రానిది ఏం మాట్లాడాలో అర్థం కాలేదు దాక్తురెడికి.

“నన్ను మీరు గుర్తుపట్టలేదు కదండీ, నాకు మీరు మూడేండ్ల క్రిందట ఆవరేషన్ చేశారు నాకు కొత్త జీవితాన్నిచ్చారు”

మూడేండ్ల క్రిందటి విషయం తన కెలా గుర్తుంటుంది?

“ఇందులో నేను చేసిందేముంది లెండి, కావృత్తి ధర్మం నేను నిర్వర్తించాను” ఏదో మాట్లాడాలి కాబట్టి అన్నాడు

“అలా అవకండి సార్, మీలా నిజాయితీగా డబ్బు తీసుకోకుండా ఆవరేషన్లు చేసే దాక్తుర్లు ఎవరుంటారండీ..”

మాట నూటిగా తగిలింది.

ఎవ్వడు? తను డబ్బు తీసుకోకుండా ఇతనికి ఆవరేషన్ ఎలాచేశాడు, ఎందుకు చేశాడు?

“మేం నిజంగా అప్పుడు డబ్బు ఇచ్చుకోలేని స్థితిలో ఉన్నాం సార్, నేను జాయిన్ అయిన వారం రోజులకే ఆవరేషన్ చేశారు....”

జ్ఞాపకం వస్తూంది అప్పుడు వార్డులో బెడ్స్ ఖాళీ లేవు కాని ఆ మరునాడు తప్పని సరిగా ఓ వ్యక్తిని జాయిన్ చేసుకోవల్సి ఉంది. వెయ్యి రూపాయలపైన వచ్చే కేసది. మైనర్ ఆవరేషన్ కాబట్టి ఈవ్యక్తికి మరునాడు ఆవరేషన్ చేసి పోస్టు ఆవరేషన్ వార్డుకు పంపించేశాడు.

అయితే డబ్బు తీసుకోకుండా చేసిన కేసు ఇదొకటుందన్నమాట

“అంతకుముందు స్టేజీనుండి వస్తున్నట్లు టికెట్తున్నాను, తీసుకోండిసార్”

అంటూ టికెట్లు పంచేసే ఇచ్చాడతను.

డాక్టరురెడ్డి జేబులోంచి డబ్బు తీసి ఇవ్వబోయాడు.

“ఏదిసార్, మీవద్ద డబ్బు తీసుకుంటారా, వద్దసార్”

“మరి....”

“మీకేమీ ఇచ్చే స్తోమత లేనివాళ్ళం. నా సంభ్రష్టి కొరకయినా మీరు కాదనకండి సార్.”

తనింతటి గౌరవానికి అర్హుడా?

“డబ్బు తీసుకోకుండా వేదలకు సేవచేసే మీ పేగు మా ఇంట్లో ఒక సారయినా తలుచుకుంటాం సార్, ఓ మాట చెప్పమంటారా నాకు ఈ మధ్యనే పుట్టిన మగపిల్లాడికి మీ పేరు పెట్టుకున్నాము....”

‘వద్దు, నన్నంత అందల మెక్కించకు. నేను అర్హుడినికాను. నేనేం అంత మహాత్ముణ్ణి కాను. నేనూ సామాన్యజ్ఞు, నేను వృత్తివగంగా ఎవ్వరికి సేవచేయడం లేదు కేవలం డబ్బుకోసమే చేస్తున్నాను’ అని గొంతెత్తి అరవాలనిపిస్తుంది.

“నమస్కారమయినా పెట్టండి, ఎంతయినా మీకు ఆవరేషన్ చేసే ప్రాణదానంచేసిన డాక్టరు కదా—” వెనుక నీటునుండి మాటలు చిన్నగా వినబడుతున్నాయతనికి

“వీడికి చాలా గర్వం, మనమెందులో తక్కువున్నామని వీడితో మాట్లాడా? అయినా వీడు నాకు ఉత్తపుణ్యానికిచేయలేదు కదా; వన్నెండువందలు తీసుకున్నాడు, అదే డబ్బు తీసుకొని వీరుగాక పోతే ఇంకెవరయినా చేసుండేవారు...”

ఆ మాటల్లో భ్రవించిన నగ్ననత్యం

డాక్టరురెడ్డి గుండెను విండివేసింది.

బిచ్చు జడ్జర్లలో ఆగిన వెంటనే కండక్టరు వెళ్ళి కూల్ డ్రింకు తెచ్చాడతనికి. నీ సా అందుకుంటున్నప్పుడు డాక్టరు రెడ్డి చేతులు వణికాయి. మనసు తోణికింది.

తా రోజు ఈ యువకుని నుండికూడా డబ్బు తీసుకొనుంటే ఈరోజు ఇంకా ఆ దరిద్రపు బసాండులోనే....నీరసంగా....

రోజూ బ్రాగే కూల్ డ్రింకే అయినా ఇప్పుడు మాత్రం ఎంతో కొత్తయిన రుచిలో... అమ్మతంగా.....అత్యద్భుతంగా

“ఇప్పుడు మీ పెల్లెలా ఉంది!” కండక్టరును అడిగాడు అప్యాయంగా.

“మీరు ఆవరేషన్ చేయడమూ, నాకు బాగలేక పోవడమూ?! ఎంతో ఆరోగ్యంగా ఉన్నానండి. మీ మేలు జన్మలో మరువలేను....” ఇంకా ఏమేమో తనని పొగుడుతూ మాట్లాడుతున్నాడు కండక్టరు.

అప్పుడు—

డాక్టరురెడ్డి తన అవిటికూతురు వెళ్ళి గురించి ఆలోచించడంలేదు. నాయుడు భార్య ఆవరేషన్ గురించి కూడా ఆలోచించడంలేదు

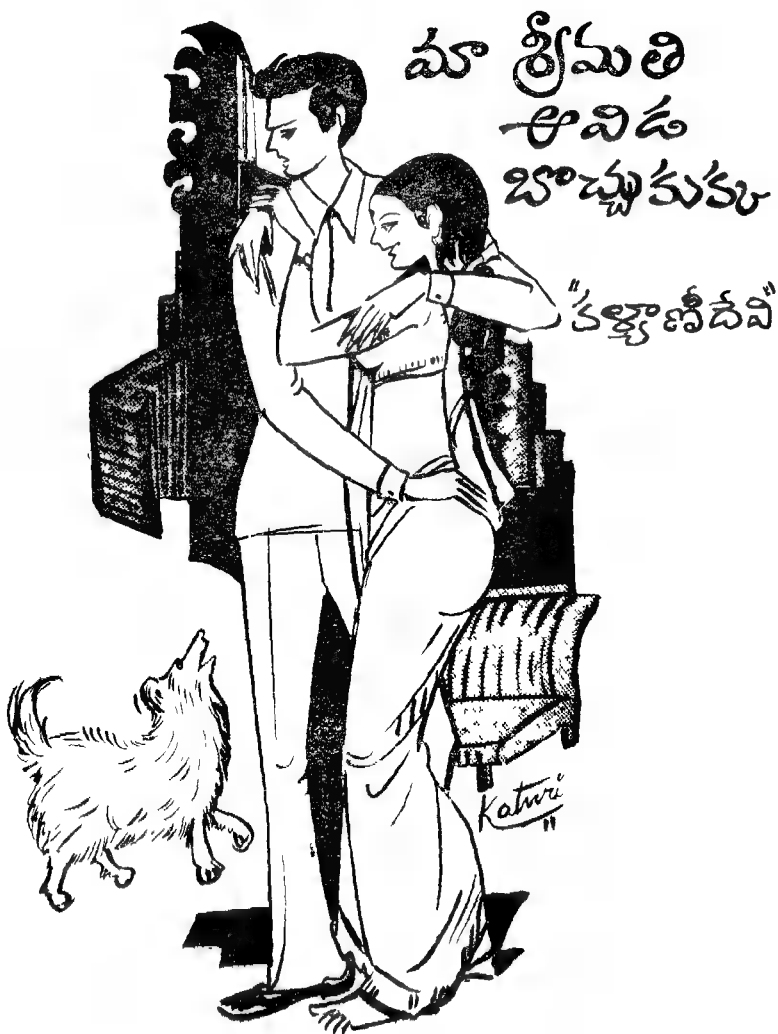
కండక్టరు ద్వారా కొత్తగా తెలిసిన కృతజ్ఞతాభావంలోని నరకొత్త ఆనందానుభూతిని గూర్చికూడా ఆలోచిస్తున్నాడు.

రుక్మయ్యకొడుకు డబ్బు తీసుకోకుండా ఆవరేషన్ చేస్తే ఎలా ఉంటుందని ఆలోచిస్తున్నాడు.

ఆలోచిస్తున్నాడు!

అనుభూతి చెందుతున్నాడు!!

మా శ్రీమతి
అవిడ
బొచ్చుకుకు
"కళ్ళాణిదేవి"

శ్రీధర్ మాధవిని పెళ్ళి చూపుతా
ప్రేమించి మరీ పెళ్ళిచేసుకున్నాడు.
మాధవి చూసే చిలిపిదూపులు ఇష్టం.
మాధవి పెద్ద జడంటి ఇష్టం.

మాధవి నన్నని నడుంఅంటే ఇష్టం.
మాధవి ఆకర్షణీయమైనరూపంఅంటే
ఇష్టం
చివరికి మాధవి కట్టుకునే అందమైన

చీరలంటె ఇష్టం....

మాధవి ప్రతి కదలిక, ప్రతి మాట ఎంతో ఇష్టం.

మాధవి మొత్తంమీద ఎంతో ఇష్టం ..

అయినా మాధవికి ఆ బొచ్చు కుక్క మీదుండే ఆ వ్యాజ్యమైన ప్రేమ మాత్రం అతనికి సుతరామూ ఇష్టం లేదు. ఎందుకని ఎవరైనా అడుగుతే బుర్రగోక్కుని ఊణకాలం ఆలోచించి సిగ్గువడ్డం, రహస్యంగా.... "షీర్ జెలసీ" అని సమాధానం చెప్పాలి. ఆ సమాధానం, తనలోనికాంప్లెక్స్ని ఒక్క మాధవికి తప్ప ఎవరికి తెల్సినా అతనికి అభ్యంతరంలేదు. ఎందుకంటే ఆమె దృష్టిలో తను హీరో లాగా వెలగాలనే వెర్రికోరిక.... హీరో లక్షణాలకి జెలసీ అనే లక్షణంపూర్తి వ్యతిరేకం అని అతని అభిప్రాయం.

శ్రీధర్, మాధవిల పెళ్ళి అయి నెల అయింది. పెద్దన శెలవ అయిపోవడంతో అపీనులో జాయిన్ అయ్యి ఇళ్ళవేటలో పడ్డాడు.

కాస్త అద్దె ఎక్కువయినా భరించే స్థితిలో వున్నందున మంచి ఇంటికోసం చూడసాగాడు. అలా అని మాధవికి ఉత్తరంలో రాశాడు శ్రీధర్. తిరిగి వెంటనే ఆమెదగ్గర్నుంచి వుత్తరంవచ్చింది క్షేమ సమాచారాలు, విరహవేదన తర్వాత—

"....మీరు మంచి ఇంటికోసం వెతుకుతున్నారని రాశారు. చాలా సంతోషం. మీరు ఇట్లు వెతుకుతున్న సమయంలో ఒక ముఖ్యమైన విషయం గుర్తుంచుకోవల్సింది—ఇంటిముందు కాస్త ఖాళీజాగా

వుంటే 'సోనీ' తిరగడానికి వీలుగా వుంటుంది. అన్నట్లు మీకు రాయడం మర్చిపోయాను. 'సోనీ'ని నాతో తీసుకొస్తున్నాను. నాకు అది దగ్గర లేకపోతే తోచదు. మా తమ్ముడితో పోట్లాడిదాన్ని తీసుకొస్తున్నాను. ఈవిషయంలో మాత్రం తమ్ముడికి నామీద చెప్పలేనంతకోపంగా వుంది. చిన్ననత్యాగ్రహం లాంటిది జరిపి సోనీని నాతో తెచ్చుకునే హక్కు నంపా దించుకున్నాను. సోనీ ఊణం కన్పించకపోతే నాప్రాణం గిలగిలలాడుంది. దాంతో బంతిఆట ఆడకపోతే సాయంత్రాలు చిన్నబోతాయి. దానికి నేనంటే ఎంత ఇష్టమో తెల్సా? ఒకసారి నాకు నూట నాలుగు జ్వరం వచ్చింది. విచ్చిముండ.... ఎంత బెంగ పెట్టుకుందో తెల్సా? పాలు తాగడం కూడా మానేసి నా మంచం ప్రక్కనే వుండి పోయింది.... నేనుకళ్ళు తెరిస్తే చాలు దాని రెండుకళ్ళు మంచం చివరేసి నుంచుని నా మొహంలోకి బిక్కిపోయి చూసేది." మిగతా వుత్తరంతా కుక్క ముచ్చటతోనే నిండి పోయింది. వొళ్ళు మండి పోయి వుత్తరాన్ని దేబిల్ మీద విసిరి కొట్టాడు ... ఈవిడగారికి తన మీదకంటే కూడా కుక్క మీద లవ్ ఎక్కువలాగా వుంది. వుత్తరం చివర దాకా దానికి తనమీద, తనకి దాని మీదున్న ప్రేమ రాసే బద్దలు. ఏవండీ... నా కిక్కడ మీరులేకుండా ఏంతోచడం లేదు.... ఎప్పుడెప్పుడు వచ్చి మీ ఒళ్ళో వాలుదామాని వుంది.... మీవెచ్చని కౌగిలి మీ వేడి వేడి ముద్దులు ఎప్పుడు అందుకుందామాని కలలు కంటున్నాను.... అని ఎంతో రొమాంటిక్ గా రాయొచ్చే.... ఎంత

నేవు సోసీ. సోసీ.... చూడబోతే తనకి వెద్దే 'రైవర్' గా దావురించేట్లుండే...బోల్డు సీరనవడి పోయాడు శ్రీధర్. తిరిగి పుత్నాహం పుంజు కోదానికి రెండుసార్లు హార్టిక్స్ తాగాల్సి వచ్చింది.

ఎంతయినా శ్రీమతిగారి కోరిక.... అందులోకి వెళ్ళును సరికొత్తలో ఇచ్చిన ఆర్డర్ కి ఎలిజెబెత్ క్లిన్ కున్నంత వవర్ వుంటుంది. అమితాబ్ ఒచ్చన్ కున్నంత గ్లామర్ వుంటుంది. అందుకే అందమైన ఇంటితో పాటు ఇంటి ముందు కాస్తో, కూస్తో, ఖాళీ జాగా కోనం గా లించ సాగాడు. అతని శ్రమ ఓవని రోజుల తర్వాత దివ్యంగా ఫలిచింది. ఓరెండు పోర్టన్ల కలిపి ఇంటి ముందు చక్కటి ఖాళీస్థలం వుంది. మాధవికి నరదావుంటే ఎంతక్కా పూలమొక్కలు కూడా వేసు కోవచ్చని నరదా వద్దాడు శ్రీధర్.

తాముండే వక్కవాటాలోకి కొత్తగా గొనబూ ఒకతను తన్ను తాను పరిచయం చేసుకున్నాడు. అతనిపేరు ప్రభాకర్. ఆ రోజు రాత్రి కూర్చు భార్య మణికి ఓ పొడగాటి పుత్తరం రాసి పారేసాడు మసాలాలాంది విరహవేదనని మధ్య మధ్య కలిపి, మరో అయిదు రోజుల్లో వుండే మంచి ముహూర్తానికి బయలుదేరి రావల్సిందంటూ గట్టిగా రాశాడు.

తన దగ్గరన్న సామాను వగైరాలు తీసుకుని కొత్తింటికి మారిపోయాడు శ్రీధర్. తనకి తోచిన విధంగా ఇంటిని నర్తాడు. నర్తిన తర్వాత - "అహం ఎంతక్కా నర్తాను. నా మాధవి తప్పకుండా మెచ్చుకుని" తీర్పుదని తనకి

తనే తెభాష్ చెప్పుకున్నాడు. నాలుగు రోజులు ఇట్టే గడిచి పోయి శ్రీమతి వచ్చే ఖబోదయం అయింది - అనందోహలతో బస్సుస్టాండ్ కి వెళ్ళాడు శ్రీధర్ శ్రీమతిని రిసీవ్ చేసుకోడానికి.

'సోసీ'ని చేతుల్లో ఎత్తుకుని మహారాజీలా బస్సుదిగింది మాధవి. భర్తని చూస్తూనే నిగ్గు, ఆనందం, చిలిపితనం మొదలయినవి తాళింపు వెట్టిన చిరునవ్వు కటి నుండగంగా విసిరింది. ఆ అనందం శ్రీధర్ 'సోసీ'ని అన్నలు పట్టుకోకుండా శ్రీమతినే కన్నార్పకుండా చూసాడు రెండుక్షణాలు బస్సునుండి దిగిన ఇద్దరు ముగ్గురు 'సోసీ'ని నిమిరి దానికి టాటా చెప్తుంటే ఈ లోకంలో వద్దాడు శ్రీధర్.

మాధవిచేతుల్లో గారాలుపోతూ రీవిగా ముడుచుకున్న సోసీని చూడగానే భలే ఈర్ష్య కల్గింది. అతని మాధవి నైపు రెండడుగులు వెయ్యగానే... .. "నవ్వు బోయ్ గుర్తువట్టానులే...." అన్నట్టు చిన్నగా తోకపూపి, నిర్లక్ష్యంగా అవలిం చింది ఒకసారి సోసీ దాన్ని కిందకి దింపితే ఎక్కడ కందిపోతుందో అన్నట్టు తన చేతుల్లోనే పొదవివట్టుకుంది మాధవి.

కొత్తగా నంసారం పెట్టటం కదా? ఏవేవో సామాన్లు తెచ్చింది ఆ సామానం చూసిన శ్రీధర్ కి రెండు ఆటోలు చాలవనిపించి టాక్సి మాట్లాడాడు. టాక్సిలో కూర్చోగానే— "ఏవండి" మీరు చూసిన ఇల్లు బాగుందా? 'సోసీ' అడుకోదానికి ఇంటిముందు స్థలం వుందా? అని అడిగింది. వచ్చిన కొపాన్ని నవ్వులోకి మార్చుకుని— "అహం....రాజీగారు

అర్ధం వెయ్యడం అది అమలుపెట్టక పోవడమా?... నీ సోసీ ఆడుకోడానికి చక్కటి ఖాళీస్థలం వుంది" అన్నాడు బొచ్చుకక్కవైపు చూస్తూ మాధవి తృప్తిగా నవ్వుతూ కుక్కని ఎంతో ఆహ్లాదంగా నిమగ్నతా--"విధిమండ రాత్రంతా అలా వేల్కోనే కూర్చుంది. అవతల నీబో అతను ఆదే వనిగా నా వంక చూడడం దీనికే మాత్రం నచ్చ నట్టుంది గుర్రగా చూస్తూ నాకు కావలా కానింది తెన్న...."

తన భార్యవంక ఎవరో చూడడం కిం త గర్వం కల్గించినా మరో షణం నచ్చలేదు తనకి నచ్చని కుక్కకి కూడా నచ్చకపోవడంతో సోసీమీద కొద్దిగా ఇష్టం కల్గింది శ్రీధర్ కి.

మరో పదినిమిషాలకి ఇంటిముందు టాక్సీ ఆగింది. కుక్కనెత్తుకుని టాక్సీ లోంచి దిగింది మాధవి. సామానంతా జాగ్రత్తగా లోపల పెట్టించాడు శ్రీధర్. టాక్సీ ఇంటి ముందు ఆగినప్పట్నుంచి శ్రీధర్ సామాను లోపల పెట్టించేవరకు వక్కింటి వాటాతను గుమ్మంలో నిలబడి చూస్తుండడం గమనించాడు శ్రీధర్. అతనికి సుతరాము నచ్చలేదు. మర్యాద కోసం ఓ నవ్వు పారేసి లోపలికి వెళ్ళి పోయాడు. మాధవి ఇల్లంతా కలయ తిరుగుతూ చూస్తోంది. తెల్లగా బొద్దుగా మెరిసి పోతున్న "సోసీ" మాధవి కొంగు వట్టు కున్నట్టుగా తిరుగు తోంది - ఆమె వెంట అతను లోపలికి రావడం చూసిన మాధవి నవ్వుతో--"చాలా మట్టుకు నర్దేసి

100 ml బాటిలు కొని

87 పైసల ఆదా చేసుకోండి

‘క్రివేణి’ ఇంకు

ఇప్పుడు లాభకరమైన ప్యాకింగులో
100ml పాలిథీన్ బాటిల్స్ లో దొరుకుతున్నది.

100ml బాటిలు 11 వెల రు. 2-80

80ml బాటిలు 1 కి వెల రు. 2-20

(ప్రానిక పన్నులు అదనం)

వినియోగదర్ల లాభమునకుగాను ప్రకటించుచున్నాము.

తయారేయవారు :

కృష్ణవేణి ఇంకు ఫ్యాక్టరీ

751, తెలుగు తియ్యూరు హైరోడ్, మద్రాసు-600081

నట్లున్నారే...." అంది. ఆమె దగ్గరగా వెళ్ళి ఆమెను రెండు చేతుల్లోకి తీసుకుని ముద్దు పెట్టుకున్నాడు. శ్రీధర్.... "హాం మినిస్టర్ గారు రాగానే అన్ని రేడిగావుంటే బాగుంటుందని...." అని నవ్వాడు.

వాళ్ళకి కొద్ది దూరంలో నిలబడ్డ "సోనీ" కన్నార్పకుండా ఇద్దరినీ చూడ సాగింది. అతని బిగి కౌగిలిలో కరిగి పోతున్న మాధవికి, భార్య స్వర్ణానందంలో వున్న శ్రీధర్ కి దైము తెలియ లేదు. రెండు మూడు షణ్ణాలు ఆలాగే చూసింది సోనీ. ఆతర్వాత వెనక రెండు కాళ్ళమీద కూర్చుని కదలకుండా మరో రెండు షణ్ణాలు చూసింది.

ఊహ....వాళ్ళిలోకానికి రాలేదు. దానికి మాధవి తన్నలా వదిలెయ్యడం నచ్చనట్టు అనహనంగా లేచి నిలబడింది. ఇద్దరి చుట్టూ తిరిగి మాధవి దగ్గరగా వెళ్ళింది.

అప్పటికి ఆమె దాన్ని వట్టించుకో లేదు. కోపం వచ్చి తలెత్తి లోగుంతులో మొరిగింది సోనీ.

భర్త నన్నుగా చెవిలో చెప్తున్న ప్రేమ వచాలు వింటున్న మాధవి తేరుకుని ఈ లోకానికి వచ్చింది.

మళ్ళి వెనక్కాళ్ళమీద కూర్చుని నీరి యస్ గా ఆమెహంలోకి చూసింది సోనీ..

"ఓహో....ఏమంది....పాలున్నాయా? పాలు కావాలండి....సోనీకి పాల దైము అయింది...." హడావుడిగా భర్తని వదిలించుకుంటూ అన్నది మాధవి. మళ్ళి అబొచ్చు కుక్కమీద కోపం వచ్చేసింది శ్రీధర్ కి.

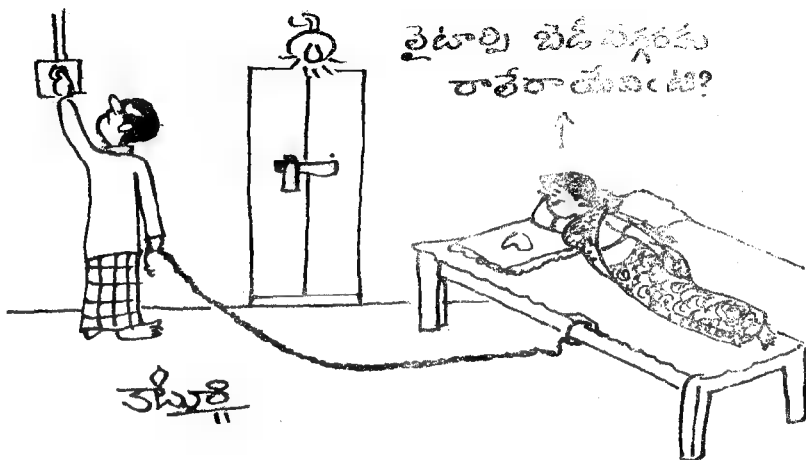
దాని మీద ఎంత శ్రద్ధో....అది తన

వైపు గుర్తుగా చూస్తున్నట్టుని వీచింది శ్రీధర్ కి. మాధవి మరో వైపు తిరిగి వుండడంతో చెయ్యెత్తి కొట్టినట్టు అభినయించాడు శ్రీధర్. వెంటనే లేచి నిలబడింది సోనీ డిఫెన్సివ్ గా. చెవులు నిక్కబొడ్డి గయ్యేమంది. వెంటనే ఆ గదిలోంచి వెళ్ళి పోయాడు శ్రీధర్ -మాధవి దాన్ని నముచాయినున్నట్టు మాట్లాడున్న మాటలు వినిపించుకోకుండా.

వదింటి లోపల కాపీలు, టిపిస్టు తెప్పించుకున్నారు శ్రీధర్ మాధవి. అసీనుకెళుతూ — వంట వ్రయత్నం ఏమీవెయ్యక మధూ అసీనబాయ్ వస్తాడు టిఫిన్ కారియర్ ఇస్తే మీల్స్ పట్టుకొస్తాడు" అని చెప్పాడు.

"అలాగే మీరొచ్చేలోపల ఇల్లంతా అద్దంలా నరిక్కుచుంటాను. సాయంత్రం త్వరగా వచ్చేయండి....." నవ్వుతూ చెప్పింది మాధవి, గుమ్మంలోనుంచుని, "ఓయస్...అమాట నువ్వు చెప్పాలేమిటి? డబ్బులుపోతే పోయాయి. ఆటోలో వచ్చేయ్యనూ...." హుపారుగా చెప్పి, కులాసాగా బయలుదేరాడు శ్రీధర్.

సాయంత్రం అన్నట్టుగానే అయిదుం బావు కల్లా ఆటోకి రెక్కలు కట్టినట్టు పురుకులు వరుగులుమీద వచ్చాడు. వస్తూ వస్తూ గులాబీలు, మల్లెలు, స్పీడ్స్, వచ్చి మిరపకాయ బజ్జీలు తీసుకొచ్చాడు. అతను గేటుతీసుకొని లోపలికి వస్తుంటే గుమ్మంలో నిలబడ్డమాధవి, భాళిజాగాలో తిరుగుతున్న సోనీ కన్పించారు. వాళ్ళతో పాటు వక్కవాటా గుమ్మంలో నిలబడ్డ వ్రభాకర్ కూడా కన్పించాడు. శ్రీధర్ ని

మాస్తూనే నన్నడతను.

ఇతగాడికింకేం పనిలేదేమిటి వక్కవాళ్ళని చూడడం తప్ప-చిరాకేసింది శ్రీధర్ కి. అయినా న భయ త కో నం నవ్వాడు.

వెంటనే ఆ ర ని కి ఓ అనుమానం వచ్చింది. ఇంతకీ ఆతను మాధవిని చూస్తున్నాడా? లేకపోతే బొచ్చు ఉక్కనా?... లేకపోతే రెండింటినా? ఊహ... మాధవినే అయ్యుండాలి అనుకోగానే మొహం నీరియస్పయి పోయింది.

"అదేమండీ? అలా వున్నారేం? ఒంట్లో బాగులేదా?" ఖంగారుగా అతనితోపాటు లోపలికివస్తూ అడిగింది మాధవి.

"అబ్బేయ్యె. అదేంకాదు..... ఏమిటి ఇల్లంతా సిజంగా అద్దంలా నర్దేసినట్టున్నావే...." పక్కంటతన్ని వక్కకి తోసేసి మాములుగా అయిపోయాడు శ్రీధర్ మాధవి కంగారుచూసి.

పైటాల్ని బెడదొస్తోంది రాతరా యేమిటి?

కానీ బెడ్ రూంలోకి వచ్చిన అతని మొహం మళ్ళీ నీరియస్పయిపోయింది.

"ఇదేమిటి మధూ నేను బెడ్ వక్కన ప్రత్యేకంగా వేసిన సన్ గ్లాస్ డేబిల్ ఏదీ?"

"ఓ.... అదా.... మరి సోనికి నా బెడ్ వక్కనే వడకోడం అలవాటండి, అందుకని ఆ డేబిల్ ని డైనింగ్ డేబిల్ వక్కన వేశాను, దానిమీద గిన్నెలన్ని పెట్టుకుని భోజనం మాత్రం డైనింగ్ డేబిల్ మీద చేస్తే విశాలంగా కూడా వుంటుంది. ఆనలది మన మంచం వక్కన ఎందుకండీ.... వేస్తు కదా?"

వేస్తాఓళ్ళు... మండిపోయింది శ్రీధర్ కి. తనెంత పూహతో ఆ డేబిల్ ని అక్కడ వేశాడు - దానిమీద రాత్రులు వెలిచి పెట్టుకుందామని, వట్లపాలు మాధవి అమర్చే బెడ్ మీద కూర్చుని అవి తింటూ తియ్యతియ్యగా కబుర్లు చెప్పకుంటూ.... ఈపడగా రిక్కి ఆ కుక్క నుబసాఖ్యలు, దాని అంవాట్లు తప్ప

మిగతా విషయాలేమీ దృష్టిలోకి వచ్చేట్టు లేవే.

“అదేమిటండి? అలా నిలబడి పోయారు?”

“అది నీ బెడ్ వక్కన వడుకోకపోతే నీకు నిద్రరాదా? దానికి రాదా?” నగం నవ్వుతూ నగం సీరియస్ గా అన్నాడు.

మాధవి దగ్గరగా వచ్చి అతని షర్టు గుండీలు విప్పతూ గోమూగా-“పీకు కోవం వచ్చినట్టుగా వుంది మీకిష్టం లేక పోతే దాని బాస్కెట్ ఇంకోవైపుకి మారుస్తాను లెండి. మీరు వెసినట్టుగా టేబిల్ మళ్ళీ పెట్టేద్దాం” అతని కళ్ళ లోకి చూస్తూ అన్నది.

దాంతో అంతటి మనిషి ఐస్ అయి పోయాడు. భార్య కాంప్లమెంట్ అయ్యే సరికి అతను తన పీర్ అక్షణం-దయా గుణం-చూపించదల్చుకున్నాడు. ఆమెను ఆప్యాయంగా దగ్గరకు తీసుకుని- “ఇట్యూర్ రైట్ మధూ నీకిష్టం అయిన దాన్ని నేను బ్రతం కాదంటావా? సోనీ బాస్కెట్ అక్కడే వుంచుకొని ఆ టేబిల్ మాత్రం బెడ్ కి ఇవతలవైపు వేద్దా” అని తనెందుకు ఆ టేబిల్ అక్కడ వేళాదో వివరించాడు శ్రీధర్

సోనీకి బిస్కెట్లు వేసి, శ్రీధర్ తెచ్చిన పొట్టలు విప్పించి మాధవి.

○ ■ ■

అసోజు అదివారం బద్ధకంగా ఒళ్లు విప్పుకుని కళ్ళు విప్పాడు శ్రీధర్. ఎదురుగా గోడ గడియారం సరిగ్గా ఆ పుడే తొమ్మిది గంటలు కొట్టింది. “మధూ” ముద్దుగా పిల్చాడు శ్రీధర్.

“.....”

“మధూ....” ఈ సారి స్వరం హెచ్చింది.

“.....”

“ఓ....మధూ....” అరిచినట్టు కేక పెట్టాడు.

“అ....అ....వస్తున్నానండి.....”

తనూ అంతే స్థాయిలో జవాబిచ్చింది మాధవి. మరో అయిదు నిమిషాలకి దర్శనం ఇచ్చింది వ్రీయ శ్రీమతి. అతని వైపు కనీసం కన్నెత్తయినా చూడకుండా బేటిలో వున్న సోనీని కిందకి దింపి టర్కీ టవల్ తో తుడుచూ- “అమ్మయ్య-లేదారా....ఎంతకీ లేవరేమిటాని చూస్తున్నాను-లేవితే కోవం వస్తుందేమో అనుకున్నాను. ఏవండి...ఇవాళ దీనికి స్నానం చేయించేసరికి తలప్రాణం తోక్కి వచ్చిందనకొండి ఎంత అల్లరి పెట్టొందనుకున్నారు. దొంగముండ..కానీ డిశ్షను తీసుంటే నా కొంగుతో ఆడి కోడం... తన్నేడ్డామనుకున్నాను.....”

చెప్పకపోతూ దానికి పొడరు రాయదంలో అతి శ్రద్ధగా మునిగిపోయిన భార్యని చూస్తుంటే కోవం చరచరా పాకింది శ్రీధర్ కి. రెండురోజులు చూసి నేనే తన్నేస్తాన. అనలు అదివారం ఎంత తియ్యగా మొదలవ్వాలి. అలా మొదలవ్వాలంటే మొదలు శ్రీమతి తియ్యని మాటలతో, తియ్యని ముద్దలతో భర్తని నిద్ర లేపాలి...ఎంత తియ్యటి నీడ్ నదింగ్స్ అవి....మా...ఈ వెధవ కుక్క-మూలంగా తనకవన్నీ దూరం అయి పోతున్నాయి.

వెంటనే అలిగేదాం అనుకున్నాడు శ్రీధర్. కాని అలిగితే సరిగ్గా అలగాలి.

అంటే..... మంచమీదనుండి కదల కూడదు. మొహం కడుక్కోకూడదు ఆవిడొచ్చి తెగబతిమాలేవరకు కాఫీ తాక్కుండా బెట్టు చెయ్యాలి ■ తర్వాత తనని బలవంతంగా మంచంపై నుండి లేచి బాత్రూమ్‌లోకి తీసుకెళ్ళి స్నానం చేయించాలి... ఇలాగే బతిమాలూ డిఫిన్ తినిపించాలి... ఆబ్బా... అలగడం అంటే మాటలా... ఇవన్నీ.... అంటే తను ఆలి గితే ఏం చెయ్యాలి.... తన అలక ఎలా ఫీర్చాలి అన్న రూల్స్.... పాపం మాధవికి తెలియవుకదూ?... తన సెక్స్‌కు అలిగితే ఆవిడ సరిగా తన రూల్స్ ప్రకారం నడుచుకోకపోతే.... తన ప్రెస్టిజ్ అంతా కరిగి నీరయి మురిక్కాలవలో కలిసి పోతుంది. అందకే మధుకి తన అలక

రూల్స్ తెలిపేవరకు తను అలక్కూడదు. సో.... అలక కాన్సిల్....

మంచమీద లేచి కూర్చున్నాడు శ్రీధర్. సోనీకి పొడర్ రాస్తూ - "లేచి మొహం కడుక్కోండి కాఫీ రెడిగా వుంది" అంది మాధవి.

ఉన్నరని లేచి బాత్రూమ్‌వైపు నడిచాడ శ్రీధర్ ఒకమాడరి విశాలంగా వున్న పెరట్లో ఎవరి వాటావైపు వారి బాత్రూమ్, ట్రెట్రీస్ కట్టవస్తాయి. యధాలావంగా తం తిప్పి చూసిన ఆతనికి ప్రభాకర్ భార్య తులసికోడడగ్గర పూజ చేస్తుతుంటూ కన్పించింది. ఆమె శ్రీధర్‌ని చూస్తూనే అతి సీరియస్‌గా ఓ చూపు విసిరి తల తిప్పేసుకుంది. ఆమె వింత ప్రవర్తనకి క్షణం విస్తుపోయి తన

బాధారహిత ప్రకృతిసిద్ధమైన ఆరోగ్యము మీదే!

స్థూల బాధలు ప్రత్యేకమైనవి

లోడ్

■ సంవత్సరములకు పైగా ముఖజీవనమునకు లోడ్ తూనికను వాడిన స్త్రీలు ఎంతలో

ఉచిత నైద్య సలహాకు ఈ క్రింద నెర్లైనదిగల నివాసమునకు ఈ కూపన్‌ను పూర్తిచేసి మీ వాణిజ్య కంపెనీ.

పేరు _____

నివాసము _____

PIN _____

బాణుపేట, మద్రాసు-4

కేసరి కుటీరం డ్రైవ్‌టూలిమిటెడ్

హిందూ శివరామ జనరల్ స్టోర్స్ ఏజెన్సీస్, విజయవాడ - పోలవరం

కేసుకు తెచ్చుకుని తనవని పూర్తి చేసుకుని లోపలికి వచ్చాడు శ్రీధర్.

పొడవ రాయడం పూర్తిచేసి 'సోసీ' తెల్లటి బొచ్చుని చువ్వుతోంది మాధవి. మొహం తుడుచుకుంటూ అద్దంలో చూసుకుంటున్న భర్తతో - "ఏవండీ... ఈ వక్కవాటా ఆవిడలేదూ.... ఆవిడ వద్దతి సాకేం నచ్చలేదు" కాస్త గొంతు తగ్గించి అన్నది మాధవి.

"ఏం...." ఏమీ ఎరగనివాడిలాగా అన్నాడు.

బొత్తిగా సంస్కారం లేని మనిషిలాగా వుంది. పెరట్లో కనిపిస్తే ఎంతయినా కొద్దిరోజులు కలసి వుండేవాళ్ళం కదాని నవ్వుతూ పలకరించబోతే మొహం తివ్వకుని లోపలికి వెళ్ళిపోయింది. నేను సోసీకి స్నానం చేయిస్తుంటే తలుపు వక్కన తారట్లాడడం చూశాను"

కలుపుగోలుమనిషి కాదేమో.... అయినా వాళ్ళు ఎలావుంటే మాత్రం మనకెందుకు లెద్దు...." అయితే భర్తకేమో పక్కంటి వాళ్ళకేనీ చూసే జబ్బు.... భార్యకేమో పక్కంటి వాళ్ళంటే గిట్టదు.... చిత్రమైన జుట్టు.... క్రాప్ చేత్తోనరిచేసుకుంటూ అనుకున్నాడు.

"అదికాదండీ, ఎంతయినా ఇరుగు పొరుగు వాళ్ళం కదా? కాస్త స్నేహంగా వుంటే ఏం పోయిందండీ" అంది లేచి నిలబడుతూ.

"ఆవిడకేంపోతుందో మనకేం తెలుస్తుంది చెప్పు.... ఇంకాకీ ఇవాళ టిఫిన్ ఏమిటి శ్రీమతిజీ...." మాట మార్చేశాడు శ్రీధర్.

"పెనరట్టు పుష్పా ప్లస్ కొబ్బరి

చెట్టి, కారపొడి, నెయ్యి, మంచినీళ్ళు.. ఇవన్నీ పెట్టుకోడానికి డైనింగ్ డేబిల్, ఆ మర్చిదానికి శ్రీమతి, తినడానికి శ్రీవారు...." నవ్వుతూ అంది మాధవి.

"గుడ్... నీకు సెన్స్ ఆఫ్ హ్యూమర్ వుందన్నమాట.... నాకు ఎప్పుడూ సీరియస్ గా వుండేవాళ్ళంటే మంట...." శ్రీమతి వైటచెంగు లాక్కుని ఆమెని దగ్గరగా తీసుకున్నాడు. ఆమె ఆతని కౌగిలిలో కడుగుతూ - "అయితే మీకు పక్కంటావిడంటే మంటన్నమాట...." నవ్వేసింది.

"చాల్లే..... ఆవిడ ఏంటే మూడో ప్రపంచయుద్ధం మొదలవుతుంది!

■ ■ ○ ○

రోజు శ్రీధర్ చెప్పే టైముకి మాధవి. సోసీ వాకిట్లో వుండడం, పిళ్ళని ముఖ్యంగా మాధవిని (అదే శ్రీధర్ గట్టి నమ్మకం) చూడడానికి పక్కంటి వాటా గుమ్మంలో ప్రభాకర్ నుంచొనివుండడం రొటీన్ అయిపోయింది. ఇది ఏ మాత్రం నచ్చడంలేదు శ్రీధర్ కి. పోసీ అలా సాయంత్రాలు బయటనుంచోవద్దని, బొచ్చుకుక్కతో ఆడుకోవద్దని చెప్తామని ఎన్నోసార్లు నోటి చివరిదాకా వచ్చి కూడా అభిమానపడి నోరు కట్టేసుకున్నాడు. అలా చెప్తే మాధవి ఏం అనుకుంటుంది. పుట్టి అనుమానపువత్తి అనుకోదూ.... అమ్మో అలాంటి మార్గతన హీరోయిన్ లాగికి గొడలిపెటలాంటిది. పోసీ ప్రభాకర్ తో చెప్తేనో.... తన్నో పూల్ కింద చూసి-నేను మీ ఆవిణ్ణి చూడడంలేదు.... బొచ్చుకుక్కని అంటే? అనలు నేను నుంచునేది నా వాటా

ఈ పాటలు ఉడుల్కి లోనుండి
కాని బిస్సు అక్కడ ఉండవేదు
ఎక్కడ ఉపలాసక కలెక్టుగా బెప్పిత
అక్కడ పాటులాం!

గుమ్మంలో... చల్లగాలికినం...అంటేనో
ధ...ఇవేమి కుదిరే వద్దకులు కాదు....
ఖాళీ దొరికినప్పుకలాఅపిలులో... రోడ్డు
మీద....రాత్రిపూట మంచ మీద....నిద్ర
వట్టనప్పుడు....తెగ ఆలోచిస్తున్నాడు.

అరొజు సాయంత్రం అతను అపిను
నుంచి వచ్చేసరికి అతనికి కళ్ళు బైర్లు
కమ్మినంత వనయింది. ఏమిటి? ప్రభా
కర్ గుమ్మంలో కాక గుమ్మం ఇవతలకి
రెండడుగులు ఇవతలకి చేసి నుంచు
న్నాడు, ఇకిలిస్తూ....మాధవి బొచ్చు
కుక్క వైపు బంతి విసురూ ఏ రో
అంటోంది. ఒళ్ళు మండి పోయింది శ్రీ
ధర్ కి. ఇక లాభం లేదు. ఏడు మెల్లగా
మాధవిని మాటల్లో కూడా పెట్టున్నాడు.
దీనికేదో పరిష్కారం ఆలోచించాలి....

....హట్లో....ఎంతో స్నేహంగా వల
కరిందాడు ప్రభాకర్. పెదాలు కదలి
కదలనట్టుగా నమాదానం ఇచ్చి గబగబా
లోవలికి వచ్చాడు శ్రీధర్. వెనకేమాధవి,

అమెతో పాటు, బొచ్చుకుక్క లోవలికి
వచ్చారు.

"ఎవ డీ.... పావం పక్కింటతను
ఎంత మంచివాడు అనుకున్నాను. అత
నికి బొచ్చుకుక్కలంటే ఎంతో ఇష్టం
అట ...వాళ్ళావిడకి ఇష్టం లేదట....వాళ్ళా
విడకేమో ఎవరూ గిట్టరట....ఇతనికేమో
ఇరుగు పొరుగుతో స్నేహం చెయ్యాలని
వుంటుందట" గబగబా చెప్తోంది మాధవి.

ఊహ....అందమైన అడవిళ్ళతో
స్నేహం చెయ్యాలని వుండదా? బొచ్చు
కుక్కంటే ఇష్టం.... ఆ నమయంలో
మాధవి దగ్గర విచ్చికుక్క వున్నా ఇష్టం
అనడూ?...ఈవేపాలు తన దగ్గర కుద
రవు....వెంటనే మరో ఇల్లు చూసేసి
మారాల్సిందే....గట్టిగా నిర్ణయం చేసు
కున్నాడు శ్రీధర్.

ఇలా ఓ వారం రోజులు గడిచి
పోయాయి.

ఓ రాత్రి పూట దాహం వేసి మంచిసిట్లు

కోనం లేచాడు శ్రీధర్. డేబిల్ మీద మంచినీళ్ళు పెట్టడం మర్చిపోయినట్టుంది మాధవి అనుకుని వంటింట్లోకి వెళ్ళాడు. బిందెలోంచి మంచి నీళ్ళు మంచు కుంటుంటే వెక్కి-వెక్కి ఏడుస్తున్న శబ్దానికి పులిక్కి పడ్డాడు శ్రీధర్. ఎకణ్ణుం దాని శ్రద్ధగా విన్నాడు.... వక్కవాటా లోంచి నృష్ణగా వినిపిస్తోంది. కఠూహలం అణుచుకోలేక గోడ దగ్గరగా వెళ్ళాడు శ్రీధర్.

“నాకన్నీ తెచ్చి....నేను అందంగా లేననే కదా.... ఆ వక్కింటావిడ వైపు ఇంత కళ్ళు చేసుకుని చూస్తున్నారు”

“చ....చ.... నీ తెప్పడు అచూ నమే, నిన్ను చూస్తే....” విసుక్కుంటున్నాడు ప్రభాకర్ లో గొంతులో.... గోడకి అతుక్కుపోయి వింటున్నాడు శ్రీధర్, “అనుమానం కాకపోతే మీరు చేస్తున్నదేమిటి? రోజూ సాయంత్రం అలా గమ్మంలో మంత్రించిన బొమ్మలాగా నిలబడడం ఎందుకు? పైగా ఈ మధ్య మూటలు కూడా మొదలు పెట్టారు....” వెక్కిళ్ళ స్థాయిలోకి వచ్చింది.

“నోర్మల్. నీ సంకుచిత బుద్ధి బయట పెట్టుకుంటున్నావు నీ ఇన్ ఫీరియర్ కాంప్లెక్స్ కో నాప్రాణాల్. తీస్తున్నావు. అయినా నేను గుమ్మంలో నిలబడేది నువ్వనకునే దానికి సంబంధం లేదని చెప్తున్నాను-నమ్మకపోతే నీళ్ళు” విసురుగా ఏదో వడ్డది కింద.

“ఆ....నాఖర్చే... అంతా నాఖర్చే. చేస్తున్న వెధవ వనికీ ననురథనలు” ■ ■ ■ పైన అయిదునిమిషాలు గడచినా ఏడుపు తప్ప మాటలు వినిపించలేదు.... వింటున్న

శ్రీధర్ మెల్లగా ఇవతలికి వచ్చేశాడు. అయితే అతని భార్య అనుమానిస్తోందన్న మాట.... బహుశా తన అనుమానం ఏ అనుమానం లేకుండా నిజమే అయి వుండాలి.... ప్రభాకర్ భార్య షుమారుగా నంసార వక్షంగా వుంటుంది. కాని మాధవి.... చూడగానే ఆకర్షించే వంపు సో పులున్నది. అందుకే అతగాడలా ప్రవర్తిస్తున్నాడు. తను చూసిన రెండు మూడు ఇళ్ళల్లో ఏదో ఒకటి తాయం చెయ్యాలి.... అనుకుని తిరిగి బెడ్ రూం లోకి వచ్చేశాడు శ్రీధర్.

ఆ మర్నాడు తనకి నచ్చిన ఇంటికి ఎడ్యూన్స్ ఇచ్చేసి వచ్చాడు శ్రీధర్ ఆ విషయం మాధవికి చెప్పే నిర్వాచనపోతూ చూసింది. “అదేమిటండి? ఈ ఇల్లు మనకి సౌకర్యంగానే వుండి కదా? పైగా అన్ని ఇళ్ళకి ముందు ఖాళీ జాగాలు దొరకవు.. పాపం సోసీ హాయిగా ఆడుకుంటోంది.” బిక్కి మొహం వేసిన మాధవిని చూడగానే కరిగిపోబోయి తమయించుకున్నాడు.

“సోసీకోనమని నాకునచ్చని ఇంట్లో, నచ్చని వరినరాల్లో వుండమంటావా?” నవ్వుతున్న భర్త మాటల్లోని సీరియస్ నెస్ ని కనిపెట్టగలిగింద మాధవి. అందుకే మౌనంగా లోపలికి వెళ్ళిపోయింది. ఫస్ట్ మరో వారంలో వుంది. ఫస్ట్ ముందు వచ్చిన ఆదివారాన్ని ఇంటి షిప్టింగ్ కి ముహూర్తం పెట్టుకున్నాడు శ్రీధర్. ■ ■ ■ రోజు శనివారం. ఆఫీసునుంచి రాగానే టిఫిను చేసి సామాను సర్దడంలో పడ్డాడు శ్రీధర్. అతనికిప్పుడు ఎంతో రిలీఫ్ గా వుంది మాధవి అతనికి సహాయం

చేస్తోంది. హుషారుగా కబుర్లు చెబుతూ నర్తుకున్న నమయంలో తలుపు తట్టిన శబ్దం అయి లేచి వెళ్ళాడు శ్రీధర్ తలుపు బియ్యంగానే కనిపించిన ప్రభాకర్ని చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు. నభ్యంతరంతో అతడు రాగా.... "రండి" అన్నాడు ఎప్పుడో లేకపోయాడు.

అతను ఎంతో చొరవగా లోపలికి వచ్చాడు. లోపలికి వస్తూనే సామాన్లు నర్తుకున్న చూడవివైపు ఆశ్చర్యంగా చూశాడు ప్రభాకర్.

"మీరు ఇల్లు మారుస్తున్నారా?" ప్రవంచంలో ఎనిమిదో ఎంత మొదటి సారిగా చూసినంతగా తబ్బిబ్బ అయి పోతూ అడిగాడు శ్రీధర్వైపు చూస్తూ.

"ఔను... ఈ ఇల్లు.... పరిసరాలు నాకు నచ్చవు" ఎలాగూ వెళ్ళిపోతున్నాం కదాని తన కోపాన్నంతా జోడించి అన్నాడు.

"అలాగా.... భరే తమాషాగా ఉండండి. మేమూ ఇల్లు మారుతున్నాం" అన్నాడు చెప్పకుండానే అక్కడున్న కుర్చీలో కూర్చుంటూ.

అతని చేతిలో ఏదో పాకెట్ వుంది. శ్రీధర్, మాధవి చాలా ఆశ్చర్యపోయారు ముఖ్యంగా శ్రీధర్

"అదేమండీ" కుతూహలంగా అడిగింది మాధవి.

"ఏం చెప్పమంటారు." పుస్తకరని సిట్టారావుతనం ఎంతో భారంగా.

ఏం మాట్లాడకుండా ప్రభాకర్వైపే చూస్తున్నాడు శ్రీధర్.

"అర్థం చేసుకునే జీవిత భాగస్వాములు దొరకడం నా దృష్టిలో

శిశిరస్వరం

ఏకాంత స్మశానంలో

కోకోడి ఆలౌచనల

కట్టెలు వేర్చుకుని

నర్మతుల చిటకి

నిప్పుంటిండుకుంటే

చివరకు మిగిలిన

పిడికెసు విషాదం

ఎంత హాయిగా ఉందని!?

జీవితపు పుస్తకాన్ని

వనక్కు-తీప్చి చదువుకున్నప్పుడు

సాగిన కన్నీటి తీగల్ని

షీటిర 'సావేరి' రాగం

ఎంత తీయగా ఉందని!?

నీకు మననిచ్చిన పాపానికి

అదెప్పుడో ఉరిపోసుకుంది.

ఈ కట్టె మాత్రం ఇంకా

శిలువకు వేలాడుతూనే ఉంది!

గణేశ్ బాబు

గొప్ప వరమండీ. ఎందుకంటే అది నాకు కరువయింది కాబట్టి" అన్నాడు నవ్వేస్తూ.

శ్రీధర్, మాధవి మొహముహూలు చూసుకున్నారు ఇంతలో సోనీ నోటితో దొరికిన చెత్తకాగితాన్ని వట్టుకుని వచ్చింది తోక పూవుకుంటూ దాన్ని చూస్తూనే ప్రభాకర్ మొహంలో వెలుగు స్పష్టంగా మారబడ్డదా.

"మా ఇంట్లో అందరికీ ముఖ్యంగా నాకు, మా చెల్లికి బొచ్చుకుక్కలంటే

చాలా ఇష్టమండి. మా చెల్లెలుకోసం మా వాస్తవగు బొచ్చుకుకుని తీసుకొచ్చి ఇచ్చారు. మా దురదృష్టంతోది నాచెల్లెలు రెండేళ్ళక్రితం స్కూలునుంచి వస్తూ ఏక్విడెట్ అయి చనిపోయింది. మా చెల్లెలు అల్లాడుముద్దుగా పెంచుకునే బొచ్చుకుకు దానిపేద బెంగతో తొంక ర్లోనే చచ్చిపోయింది, అందుకే. " అతని గొంతు గాఢదికమయింది.

శ్రీధర్, మాధవి కళ్ళవృగించి చూస్తుంటారు.

"ఎక్కడ బొచ్చుకుకు కనిపించినా మనస్సు అదోలా అయిపోతుంది. మీ శ్రీమతిగారు ఆ కుక్కతో అడుగుంటూంటే మా చెల్లెలు తన కుక్కతో అడుగుంటున్న దృశ్యాలు కళ్ళకి కట్టినట్టు కనిపిస్తాయి అందుకే ప్రతిరోజు సాయంత్రం అవిడ కుక్కతో అడుగుంటూంటే అలా నిలబడి చూస్తాను. దాంతో ఆనీవీరియారిటీ కాంప్లెక్స్ వున్న మా ఆవిక..." ఇంకం అగి ఇద్దరివైపు చూసి "మరోలా...రం చేసుకుంది ఇలా వచ్చగానే నేను జంకడంలేదు. ఎందుకంటే మీ ఇద్దర్ని చూసినతోడం ఎలాంటిదో... మీరంటే నా కభిమానం ఏర్పడింది నద్దావం కల్గింది. మీతో స్నేహం చేసుకునే నా కోరిక కోరికగానే మిగలబోతోంది. ఎందుకంటే చెప్పానగా పరాయి డవాళ్ళతో, అందలోకి కాస్త నడుగుగా వున్న ఆడవాళ్ళతో మాట్లాడితే పెడథాలు తీసే మా ఆవిడ మూలంగా ఈ ఇల్లు ఖాళీ చెయ్యవల్సి వస్తోంది."

ఏంటూన్న శ్రీధర్ ఈ అనుభూతి లోకి కుంచించుకుపోతున్నంతవనయింది.

వడిమంది తన చుట్టూ నిలబడి అపహాస్యం చేస్తున్నట్టు వుక్కిరిబిక్కిరి అయ్యాడు.

తను మాత్రం వాళ్ళావిడకి ఏం తీసిపోయాడు? అనుమానం, ఈర్ష్యతో మాధవికి ఇష్టం లేకపోయినా తనీ ఇల్లు ఖాళీ చేస్తున్నాడు. అతను చాలా మంచి వాడై వుండాలి. లేకపోతే ఇలా వచ్చి కెప్టానా? కళ్ళలో నీళ్ళ తిరిగినంత వనయింది శ్రీధర్ కి. ప్రభాకర్ మొహంలోకి చూడడానికికూడా సగ్గేసింది.

"అయ్యో య్యో...ఎంతవని జరిగింది?" ఎంతో నొచ్చుకుంటూ అంది మాధవి సోసీ ఆమె వక్రనే కూర్చుని ప్రభాకర్ కేసి చూస్తోంది. అతను చేతిలో వున్న కుక్కబిన్నెట్టు పాకెట్టు శ్రీధర్ కి అందిస్తూ-

"ఈ కుక్కకి ఈ బిన్నెట్టు ఇస్తే ఎక్కడో వున్న నాచెల్లెలు ఎంతో నంతో వస్తుంది. దానికి ఇలాంటి గుక్కంటే ప్రాణం..." అతని కళ్ళలో పల్కుగా నీరు తిరిగినట్టు శ్రీధర్ గమనించాడు. ఎంతో మనస్ఫూర్తిగా మాట్లాడాడు శ్రీధర్ ఆ ఇం.లో. ఆ ఇం.లో తన మనసులోని మాల్ నిన్యాన్ని కడిగేసుకున్నాడు.

ఈర్ష్యా అనూయలు మనిషిని ఎంత తొంపిరపాటుకి, పొరపాటుకి దారి తీస్తుందో అనుభవపూర్వకంగా తెలుసుకున్నాడు శ్రీధర్.

ప్రభాకర్ కి కానీ లేవడానికి లోపలికి వెళ్ళింది మాధవి. శ్రీధర్ పొట్లం విప్పి సోసీకి తినిపిస్తుంటే ఎంతో తృప్తిగా చూశాడు ప్రభాకర్.

క్రియకు ప్రతిజ్ఞలత

ఆరెకపూడి (కోడూరి) కాసల్యాదేవీ రామశాస్త్రి

(జరిగినకథ)

(మహేష్ విచ్చల విడి ఖర్చు, తాగుడు కొంత షాక్ ఇచ్చింది శశిరేఖకి—
 ఐతే తన బిజినెస్ పథకాలు, పాలిటిక్స్, చెప్పి శశికి భ్రమ కల్పించాడు మహేష్.
 పై ఆఫీసిర్లు ఇంటికి తన భార్యని సరబా కోసం పంపి 'కవర్' కోసం ఎదురు
 చూసేవాడు మహేష్-వకల శ్రీమంత్రిలు తుటుంబ బాధ్యతల కోసం విక్సిక్ నరదాలు
 త్యాగం చెనుకున్నారు-పై ఆఫీసర్ భార్యలతో పేటలు ముగిసి "కవర్"తో బాటు
 మహేష్ ఆఫీసర్ భార్య వడక గవెలో మరచిన గాగుల్స్, సిగర్ డైటర్ తెచ్చింది
 శశి దాంతో వాగ్వాదం)

—ఇక చదవండి—

38

ఆఫీసులో అడుగిడతూనే శ్రీమంత్ అపరాధిత్వానికి లోనయ్యాడు.

హెడ్ క్లర్క్, సైనో, డ్రాఫ్ట్ మన్ అందరూ ఒకే టేబుల్ వద్ద గు మి గూ 3
 ఉన్నాయి.

అప్పుదిప్పుడు ఓవర్ టైమ్ చేయడం వారికి మామూలే. అవిధంగా డబ్బు
 ఆదనంగా లభిస్తుంది గురి అటువంటి వారు ఆఫీస్ అవర్స్ తర్వాత అభివ్రాతి
 వజ్రా కూడ ఏదో వంకని పని కల్పించుకుని చేయడం క్రొత్త విచిత్రం.

ఆ తేదీ గురితా ఎవరి స్థానంలో వారు పని చేయడం లేదు. అంతా ఒక
 తావున జేరి ఉండి ఉన్నాడపురాణీ?

శ్రీమంత్ చూచిన తుడు ఏదో అంగురేగు లోనురావడం అందు స్పష్టంగా

గమనించాడు.

గమనించనట్లే వ్రక్క సెక్షన్ లోనికి వారితీసున్న శ్రీమంతను హెడ్ క్లర్క్ ఆడిగాడు.

“అన్నట్టు....మీరు సెలవు తీసుకున్నారు కదండి? మది జుండులోనూ ఈ లైముతో అపీనుకొచ్చారేమిటి?”

అడుగుతున్న తీరులో వివరాలేదు చూపూ, స్వరం వికటంగా వున్నాయి, శ్రీమంత్ వదలించిలోనికి నూటిగా చూడ ండా వ్రక్క వ్రక్క చూపులు చూస్తున్నాడు ఏదో నేరం చేసి పోరికి పోతున్నట్టు.

“అ... పనివుండి వచ్చానులే.”

అని ముందుకు సాగి పోతున్న శ్రీమంత్ కు వెనుక నుండి అన్నవ్వుగా విన వచ్చాయి ఆతడి మాటలు ఎవరితోనో గొణుగుతున్నట్లుగా!

“అ... జూనియర్ ఇంజనీరే గదా! వాడి మొఖం-వాడేం చేయగలడు?”

చివాటన వెనక్కి కరిగాడు శ్రీమంత్.

“ఏమిటి అంటున్నావ్?” విననట్టే అడిగాడు. తదబదిపోయి, త్వరగా మాటలు రాక నానా అస్థా వధాడు హెడ్ క్లర్క్.

“అ....అ....ఏమీలేండి. అపీనర్స్ కి “ఓవర్ లైమ్ మనీ” వుండదు కదా! అయినా మీరింత శ్రద్ధగా రాక్షం వళ్ళు తిరిగి చూడడం మిగిల్చ తనమంటున్నానండి.”

“హీ..” అధిక ప్రసంగం కట్టిపెట్టించే అదలించు స్వరంతో అన్నాడు.

“నేను సెలవు తీసుకోవడం లేదు వ్రస్తుతం, కేన్సిల్ చేసుకోవడానికి వచ్చాను ఏదీ నా అప్లికేషన్?”

“అయ్య బాబోయ్!”

సైన్స్ మెల్లగానే అన్నా గట్టిగానే విన్నించింది.

లోలోన కలిగిన విన్మయం పైకి వ్రదర్చితం కాకుండా ఎంతగా వుండ గలిగాడు శ్రీమంత్

“మీరు...మీరు నిజంగానే సెలవులో వెళ్ళడం లేదా?”

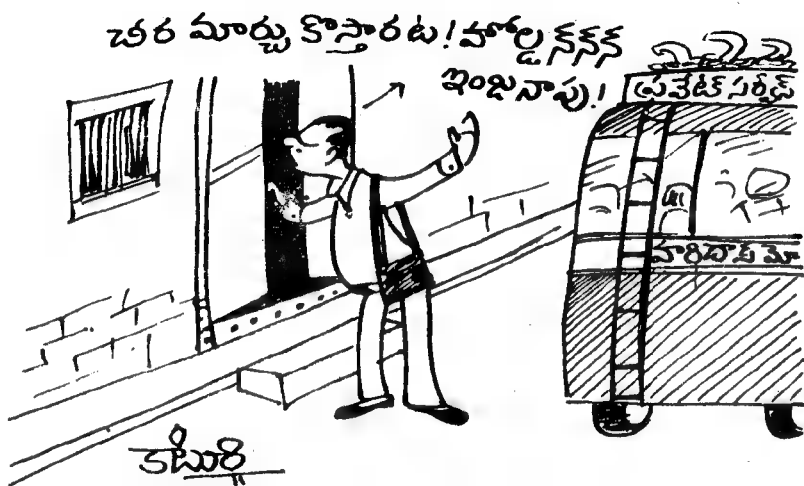
వెల వెల పోతున్న వదనంతో ఆందోళనను నృప్తి కరిచుతున్న స్వరంతో అడిగాడు హెడ్ క్లర్క్.

శ్రీమంత్ కను బొమ్మలు ముడిపడ్డాయి.

మనస్సు శంకాకులితమైనది.

“తాను వెళ్ళడం-వెళ్ళక పోవడం గురించి ఏదీ కందరికీ ఎందుకింత ఆందోళన? అంతా మాయామోహితంగా వున్నదే!”

అటు యిటు చూచిన శ్రీమంత్ కు మరింత ఆశ్చర్యముద్భవించిన విషయం ఏమార్ ఇంకా తన అపీస్ రూంలోనే వుండడం, ఏదో ముఖ్యమైన చర్చ జరుగు

తున్నట్టుగా గది బయట రెడ్ బర్న్ వెలుగుతున్నది.

“మానేజర్ గారు ఆఫీసులోనే వున్నారా?” అన్నాడు హెడ్ క్లర్క్ తో.

“ఔనండీ.”

“మీటింగ్ జరుగుతున్నట్టుంది. ఎవరితో? నీ విషయంతో?”

ఇప్పటికీ కాస్త ధైర్యాన్ని కూడదీసుకున్నట్టు సెడ్ క్లర్క్ వట్ట యికిలిచాడ.

“అవన్నీ చిన్న డిప్యూగలం-మాకెం తెలుస్తాయి రెండి?”

అండలి శ్లేషను గ్రహించి శ్రీమంత్ కువీతుడై, సంభాషణను త్వంది వేసి, ప్రక్క వందాలానికి నడిచాడు.

అతడి ఆశ్చర్యం అధికమైంది.

ఆవరండా హా కంపెనీ స్టోర్స్ కూ మధ్యగల పెద్ద ఆవరణలో రెండు లాఠీలు ఆగి వున్నాయి.

ఒకదానిలో నీమెంటు బస్తాలు నింపుతున్నారు.

రెండవ లాఠీలోనికి ఇనువ డూచలూ, స్టీలు గొట్టాలూ వగైరా త్వర త్వరగా మోస్తున్నారు.

అయితే, ఆ మోసేవారు కూలీలు కాదు! కంపెనీలో పని చేసే స్టోర్స్ హెల్పుర్స్, లాఠీ డ్రైవర్లు, క్లీనర్లు.

ఆ కంపెనీ మామూలు చిన్న సంస్థ ఏమీ కాదు, దేశంలో పేరైన సంస్థ లో ఒకటి, ఆ స్టోర్స్ విలువ పొక లక్షలకు తక్కువ కాదు!

శ్రీమంత్ తన ఆలోచనలతో వుండగానే స్టోర్స్ అధికారి బయటకు రావడమూ,

లాఠీల వెన నడుస్తూన్న అతడు ప్రాణ వాయువు స్తంభించినట్లే బిగుసుకు పోవడమూ జరిగింది.

కొన్ని క్షణాలలోనే ఆ అధికారి ఆ అవస్థ నుండి తేరుకున్నాడు.

నరకు మోసే మనుష్యులతో నెమ్మదిగా డో చెప్పి లోనికి వెళ్ళిపోయాడు. మరుక్షణమే ఆ మోసే వ్యక్తులకుడ లాఠీలలో జొరబడడమూ, వెంటనే ఆ లాఠీలు అతి వేగంతో వెళ్ళి పోవడమూ ఒకేసారి జరిగాయి.

స్టోర్స్ ఉద్యోగి బయటకు వచ్చి, లాఠాలు పేయించి, శ్రీమంత్ వెన చూచి చూడనట్లు చూచి వేగంగా నడిచి కనుమరుగైనాడు.

“ఆ లాఠీలలో నడకు బాన్ బిల్డింగ్ స్పాట్ కే!”

అని అడగుతూ వరండా దిగి స్టోర్స్ ముచ్చాడ్లి వెన నడవటాన్ని శ్రీమంత్ నిర్ధాంతపోయి స్థాణువై నిలచాడు.

ఎన్నడూ ఎరుగని మనిషిని చూచినట్లు అతడలా వెళ్ళి పోయాడేమిటి? ఏదో అదుపు వున్నట్లే అలా మాయమైపోయేదేమిటి?

ఆలోచిస్తూ తిరిగి ఇటు ఆఫీస్ హాలులో అడుగిడిన అతడు మరింత విస్మయానికి లోనైనాడు.

ఇంతలోనే ఆఫీస్ రూంలో అంతకు ముందున్న జనం ఎవరూ లేరు ఒక్క హెడ్ క్లర్క్ తప్ప. అతడు ఏవో లాగిలాలు చూసుకుంటున్నట్లు నటించుతూనే మధ్య మధ్య, కళ్ళతోడు ముక్కు మీదకి జార్చి ఆవై నుండి దొంగ చువులు చూస్తున్నాడు శ్రీమంత్ వెన.

ప్రస్తుతం కుమార్ ఛాంబర్ ముందు అంతకు ముందన్న రెడ్ బల్బ్ కూర వెలగడం లేదు!

శ్రీమంత్ కను బొమ్మలు ముడి వడ్డాయి.

ఏదో జరుగరానిది జరుగుతున్నదనే అనుమానం ఏర్పడింది దతడి మనసున. వడి వడిగా కిడికి వద్దకు నడచి క్రిందకు చూచాడు.

మెయిన్ గేటు వైపు నడుస్తూన్న ముగ్గురు వ్యక్తులూ అతడికి పరిచితులే!

కుమార్, మహేష్, శివరాం!

వారు సరిగా గేటుకు చాటుతున్న సమయంలో శరవేగంతో ఒకకారు వచ్చి వారి ముందు ఆగడం, ముగ్గురూ అందులో కూర్చొనగానే అది వచ్చినంత వేగంగానూ వరుగిడడం— తృటిలో జరిగి పోయింది.

సాగిపోతున్న కారులోనుండి, చివరగా కూర్చున్న కుమార్ ముఖం ఒక్కసారి బయటకు పెట్టి బిల్డింగ్ వెన చూడడం శ్రీమంత్ స్పష్టంగా చూచాడు కిడికినుండి.

“దుష్టత్రయం!”

అస్పష్టంగా ఉచ్చరించాయి అతడి పెదవులు.

ఏ మాత్రం అలస్యం కాకుండా త్వర త్వరగా మేడ దిగి అతడూ బయ

టకు వచ్చాడు.

తాను వారిని వెంబడిచాలంటే తనవద్ద ఏనాహసమూలేదు, కంపెనీ జీప్‌లన్నీ పెన్సైలోనే వున్నాయి. అయితే ఉద్యోగులు స్వయంగా నడవరాదు, డ్రైవరు ఉండాలి. కానీ రాత్రి వగలా ఎప్పుడూ అక్కడ వుండవలసిన డ్రైవర్లు ముగ్గురిలో ఒక్కడు కూడా లేడు!

ఇంతకుముందు లారీలో ఆ డ్రైవర్లను చూచి వుండడం మాత్రాత్తుగా గుర్తుకు వచ్చింది.

శ్రీమంత్‌లో పంతుం పెరిగింది. ఒక వాద్యతగల ఉద్యోగిగా తన కర్తవ్యం నెరవేర్చాడనే డీక్ష కలిగింది.

అప్రయత్నంగా పైకి చూచాడు.

మేడ బాల్కనీలో నిలబడి కళ్ళద్దాలు సవరించుకుంటూ తననే దేగచూపులు చూస్తున్న హెడ్ క్లర్క్ కన్పించాడు.

“ఇతడిని నాపై నిఘా వుంచారన్నమాట! ఏదో జరుగుతోంది ఏమిట?”

రెండు నిమిషాల అనంతరం దారినపోయే బాక్సీని పిలిచి బయటదేరాడు.

అయితే, బిల్డింగ్ కన్స్ట్రక్షన్ ప్రదేశాన్ని జేరకొన్న అరడిగి అక్కడ ఏమీ సందడి కన్పించకపోగా భీకర నిశబ్దంతో, విద్యుత్ లోపంతో అందకారం వికృత నాట్యం చేస్తూన్నట్లునిపించింది.

టాక్సీని పంపివేసి, ఆలోచనా నిమగ్నుడై ■ అనంతపురం వున్న కట్టడం చూట్టూ తిరిగి చూస్తున్న శ్రీమంత్, ■ వెనుక భాగాన్ని జేరతూనే వున్నప్పుడై, సవ్యది సేయకుండా నిలిచిపోయాడు.

సినీడైరీ - తారల ఛాంబీలు

సినీనటీనటుల ఆశ్రయాలగురించి 2 రూ.
మీరు మెచ్చే ఒకనటీనటుడి ఫోటో సెట్ 5 రూ.
మీరు నచ్చే నలుగురి తారల సెక్స్ ఫోటో సెట్ 10 రూ.
* కవలైన వారు మనియర్లకు చేయండి.

వై.కె.మూర్తి, జనరలిస్టిక్, విజయవాడ 2

ఎవరో రహస్యంగా మాటలాడుకుంటూన్నట్లు చిన్నగా గుసగుసలు ఆగి ఆగి
వినవస్తున్నాయి

ఎవరై వుంటారు?

ఏమిటా మాట్లాడుకొనే సంగతులు?

"చిత్రంబాబూ....ఆ. ఆ. అట్లాగే.. ఆ. ఆ....ఎవ్వరికీ తెలిసు. ఎంత
మాట! హిహిహి. తమదయ.... "

అది అక్కడి కావలా దారుని కంఠస్వరంగా గుర్తించాడు శ్రీమంత్.

"ఉ. వెళ్తున్నాను. ఇది ఉంచు, జాగ్రత్త. లారీ వచ్చినప్పుడు, వెళ్ళి
నప్పుడూ... ఆ. . "

"అలాగే బాబూ."

వెళ్ళిపోతున్న ఆ పొడవాటి వ్యక్తి సిగరెట్ వలిగించుకోవడంతో, శ్రీమంత్
ఆ సెకను కాలంలో అవ్యక్తిని లీలగా గుర్తించ గలిగాడు.

"అతడు.....అతడు... .. మహేష్ కాదా?"

కన్ను పొడచుకున్నా కానరాకున్న ఆ చీకటిలో మరింత కన్నలు కిక్కిరించి
వరితగా గమనించిన శ్రీమంత్ అనుమానం నిజమే అయినది

కావలాదారుతో కలసి వీధి కవరి పటకూ నడచి అక్కడ ఆగివున్న కారులో
ఎక్కి వెళ్ళి పోయాడు.

కావలాదారు నిదానంగా నడచి వచ్చే వేళకు శ్రీమంత్ ఎవ్వరూ గుర్తించలేని
ఒక మూల భాగంలో దాగి వేచి వున్నాడు ఇ కా జనగణోయే దానికోసం.

వస నిముషాలు గడిచే సరికి ఒకలారీ రావడమూ అందలోనుంచి నలుగురు
మనుషులు దిగడం ఒరిగింది.

వారూ, కావలా మనిషీ రహస్యంగా అతి మెల్లగా మాట్లాడు కున్నారు
వెంటనే కావలా వ్యక్తి వారిని లోపలి భాగం లోనికి తీసుకు వెళ్ళి ఒక గది
తాళం తీశాడు.

కన్నించి కన్నించని ఓచిన్న గ్రుడ్డి దీపం వెలిగించాడు.

ఆవెలుగులో ఆ పెద్ద హాటలో వున్న సిమెంటు బస్తాలూ, వాష్ బేసిన్లూ,
స్టీలు వైపులూ, పాలరాతి పరికరాలూ స్పష్టంగా కాన వస్తున్నాయి.

ఆ అన్నిటినీ తప్పే గా కలయజూచుకున్నారు ఆగంతకులు

"హోరి ఈ గొప్పొట్ల నల్ల గుండ! ఈ నరుకు జేరినీ ఇయ్యాల ఒక్కోడు
వందరూపాయలు కళ్ళజూత్రాం. వ్యారెవ్వా! మజాయే మజారా గోవిందూ. నాలోజాల
దాక ఎవనీ జెయ్యక్క రేడు. హాయిగా సుక్కెసుకు పడుకోదవే!"

రైసర్ ముషాబుగా జెబ్బులు చరుచు కున్నాడు.

"మొదలెట్టండ్ర. యాభై సిమెంటు బస్తాలూ, రెండొందలు పాలరాయీ, ఆ
వైపులు వడ్డాలూ, ఆటోటిల. వడి—తొర తొరగా బండ్లో వదేయండి పొరపాటుని

అంతకు ముందు లారీకి ఎత్త బడిన సామానంతా పూర్తిగా అవరణలోని పెద్దలో భద్రపరచడమూ జరిగింది.

గేటు మూసుకన్నది.

లారీ వెళ్ళి పోయింది.

శ్రీమంత్ మెదడు మొద్దుబారి, మరి ఆలోచించే శక్తి లేదని మొరాయించింది.

కుమార్ మహేష్ రహస్యాల మరిన్ని తెలుసుకో గలరనీ, వారు ఈనడుకు నిలువజేసే చోటులనూ, ఈ దొంగ నడుకును కొనుగోలు జేసే అవినీతి పరులనూ వట్టుకో గలననే ఆశతో వచ్చాడు ఆలారీలో.

కానీ ఎక్కడికి వచ్చాడ? కక్కడకు తెచ్చింది ఆలారీ?

తనను తన ఇంటికి వదిలి గా జేప్పి వెళ్ళిపోయింది !

ఎంత అవమానం!

తన ఆశ క్రతకు కుమార్ మహేష్ శశిభలుకలని విగబడి నవ్వుతూన్నట్లు అర్పించి కుప్పకొండే పోయాడు.

మహేష్ వరలు మామయ్యకు తెలుసా? ఆయన ఎటువంటివారు?

భగవాన్! అన్నీ నమాధానం లేని వ్రళ్ళలే!

దాలానేవటికి తన ఆలోచనలకుండి లేక కొన్న శ్రీమంత్ వకళను గమనించాడ.

మంచం నడుమను మోకాల్లిపై గడ్డం అన్నీ, చేతిలను కాళ్ళచుట్టూ బంధించి పొంకగా కూర్చునివున్న వకుళ విశాలనేత్రంలో కోటి కోర్కెలు నాట్యమాడు తున్నాయి.

అంతకు మించిన వ్రళ్ళలు.

హృదయంగా వచ్చి చెంతకూర్చున్నా సేకానీ అది ఆలోచన తెలుసా?

“శ్రీమంట్!”

“హీ..”

ఇప్పటికే అతడిదృష్టి ఇటు తిరగలేదు. తన అలంకరణనుగాని, పూజదనుగానీ, అనలు తాన అతడి ఒడిలో వున్నట్లుగానీ అతడు గమనించగల స్థితిలో లేడని గ్రహించింది వకుళ.

మరలా శశిరేఖవల్లగానీ, మహేష్ వల్లగానీ ఆవమానించ ఇద్దాడా శ్రీమంట్? అటువంటి సమయాలలోనే అనడించ గంభీరంగా వుంటాడు.

ఏమయినా రావచ్చు.

కానీ ప్రతిదానికి మనస్సు ఇంతగా పాడచేసుకొని, జయశి విషయాలతో న్యజీవితాన్ని నిర్లక్ష్యం నిరర్థకం చేసుకొనే అతడి మనస్తత్వాన్ని ఏమని వ్యాఖ్యానించాలి?

రేయి మూడవ రూము గడచింది.

గోడనున్న పాత గడియారం కొట్టిన గంటలకు నుమప్పి నుండి మేల్కొంచి నట్టు. జాగ్రదవస్థకు వచ్చిన శ్రీమంత్ వివరీతమైన అలజడికి లోనైనాడు.

తన చేతులలో నిదురిస్తున్న వకుళ!

ఆమె కన్నె హృదయం ఎంతగా రోదించిందో ఆమె చెవలపై ఎండిన కన్నీటి సెలయేళ్ళ ఆనవాళ్ళే చెబుతున్నాయి.

వచ్చాల్సిన దగ్గమైన హృదయంలో ప్రేమతిశయం పొంగి పరవళ్లు త్రొక్కింది.

“వకుళా!”

చెవిలో ధ్వనించిన ఆ మధుర సంతోధనలో కురిసిన జన్మ జన్మం అనురాగం వకుళను ఆశ్చర్యచకితను చేసింది. కనులువిప్పి ఆశ్చర్యంగా-ఆశగాచూచింది.

“ఇది....ఇది కలా నిజమా శ్రీమంట్?”

“నిజం! నిలచి పోయే నిజం!”

అంటున్న ఆమెత్త చి కంఠంలో అనధుబలేని ఆర్ద్రతాన రాగాలు సంగీతమై విక వస్తున్నాయి.

వకుళ జీవితంలో వసంతోదయమైంది!

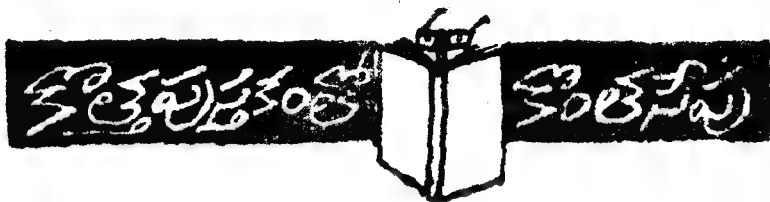
ఆమె ఎదురుచూచిన శుభం-అమూల్యమైన శుభం ఏకైంది, శాశ్వతమైంది!

ఆమె నిరీక్షణకు అవుదావమైన వరదాళం లభించింది.

“నేను....నేను ఎంత ఆదృష్టవంతురాలిని శ్రీమంట్!”

ఆమె చెదవులు అస్పష్టంగా ఉద్యరించాయి. ముకుళిత నేత్రాంశుండి ఆనందాశ్రువులు జాలు వారాయి.

“మనం... మనం అద్విష్టవంతులం అను వకుళా. ఇక నువ్వు నేనూ వేరు కాదు.”

మహాభాగవతం

భాగవతం అనగానే ఐమ్మెర పోతన్న గారే జ్ఞాపకం వస్తాయి. రామాయణం అనగానే బాట్మికి. భారతం అనగానే కవి త్రయం... విశేషం ఏమిటంటే కృష్ణ లీలలే భాగవతం అని చాలామంది అనుకోడం విన్నాను, వింటూ ఉంటాను. అలా ఆనేవారి అమాయకత్వానికి నవ్వుకుంటాను... గజేంద్ర మోక్షం, ప్రహ్లాద చరిత్ర, విలిచక్రవర్తిని ఆహ్వానంగా సర్వోత్తమ స్థాయిని నిలబెట్టిన వామనాచార కథ.... ఇవన్నీ భాగవతంలో! వే. అయితే ఆప్తుగాక! 'భాగవతం' అంటే కృష్ణలీలం....

ప్రస్తుతం నాలుగు మాటలు నాచేతి క్రాయించుకుంటూన్న యీ 'మహాభాగవతం' ఐమ్మెర పోతన పద్యకృతి వ్యావహారిక రూపం-ఈ రూపం నంత రిందిన వ్యక్తి (నా అభిప్రాయంలో అదృష్టవంతుడు) శ్రీ నాయుని కృష్ణమూర్తి. అడుగులోనే హంసపాదు కాదుగాని అనక తప్పదు భాగవతం కేవలం పద్యకృతి కాదు, గద్యకృతి కాదు. చంపువు. తరువాత వచ్చే భాగంలో 'గద్య వద్యాకృతికి' అని వెయ్యవంసీదని సంహయిస్తున్నాను.

మహాభాగవతం

(మొదటి భాగం)

రచయిత : నాయుని కృష్ణమూర్తి

విషయవాణి పబ్లిషర్స్

చౌడవల్లి-517257

ఓత్తురు జిల్లా, ఆం. ప్ర.

వెం : రూ. 15/-

అలాగే కృష్ణుణ్ణి వీలాంబరుడుగా చెప్పాలిగాని శ్వేతాంబరుడుగా చెప్పడం గ్రహ్యం కాదు. కృష్ణుని వీలాంబరత్వం అతి ప్రసిద్ధం.

మొదటిసారి ఏడు స్కంధాల భాగవతం వచనరూపంలో శ్రీ కృష్ణమూర్తి సంతరించడంలో కృతార్థుడైనాడని చెప్పడం సామాన్యోక్తి గోధుమనాగు నమ్రతలంలో సంచరించినట్టు క్రొక్కారు వచ్చిపై పనిడి వన్నెల మెరుపు ప్రసరించినట్టున్నూ భాషాయోష యీ కృతిలో చక్కని వాహ్యోపసాగించింది. భావ వ్యావహారికమైనా తగిన బరువునడచుకలిగి చదువరిని చల్లగా ముందుకి నడి

విస్తుంది.

భాగవతం తేవలం తత్పరగ్రంథం. కాదని ఎవరైనా అంటే చదివి చూడండి అని సమాధానం.

తాత్త్విక విషయం సంస్కృతభాషలో చెప్పడానికి తగిన పదాలున్నాయి. మిగతా దేశభాషలకు అంత పదనంపన్నత ఉందని నేననుకోలేను. అలాటి విషయం కూడా యీ కృష్ణమూర్తి సున్నితమైన పదబంధంలో న మనీంని సులువుగా గ్రహించడానికి చెప్పిన తీరు యీ రచనను మరల మరల ఆనక్తికో చదివిస్తుందని భాగవత రచయితగా నేను నిస్సందేహంగా చెప్పగలను.

భగవంతుని నాలుగురకాల పూహలనూ కృష్ణమూర్తి వివరించిన విధం మెచ్చదగినది.

అలాగే ఖగోళం వివరించిన తీరు ప్రశంసనీయం. ప్రహ్లాద చరిత్రలో పోత నామాత్యుడు చూపిన వాక్ప్రయోగ దక్షత కృష్ణమూర్తి అనువాదంలో సుగమ మయిందని తెలుసుకున్నాను.

అక్కడక్కడ మాటల వాటం పోతనగారి వద్యానికి దండాన్వయంలాగా వుంది. నరనర సాగే శక్తి మరికొంచెం కృషి చేస్తే ప్రస్ఫుటమవుతుంది.

ముందుముందు యచ్చట్ట తచ్చట్టాన్వయ భోరణి రాకుండా తెలుగుతనానికి సాజమైన త్రోవను వాక్స్థానిరూపం సాగిస్తే కృతి సువర్ణాకృతి అవుతుంది.

ప్రాకృతన, జన్మపుణ్య సంస్కారం వల్ల యీలాటి గ్రంథరచన చెయ్యాలనే నత్సంకల్పం కలుగుతుంది. ఈశ్వరుడు అనుగ్రహించి రెండవ భాగం కూడా

శ్రీ కృష్ణమూర్తిచే అచిరకాలంలో వ్రాయించగలడని భావిస్తున్నాను.

ఈ మొదటి భాగం అస్తికలతో కాకుండా నాస్తికలకు కూడా పఠన యోగ్యమని నా అభిప్రాయం. ముఖ చిత్రం ముద్దగా ఉంది.

-యామిజాల వద్ద నాభస్వామి

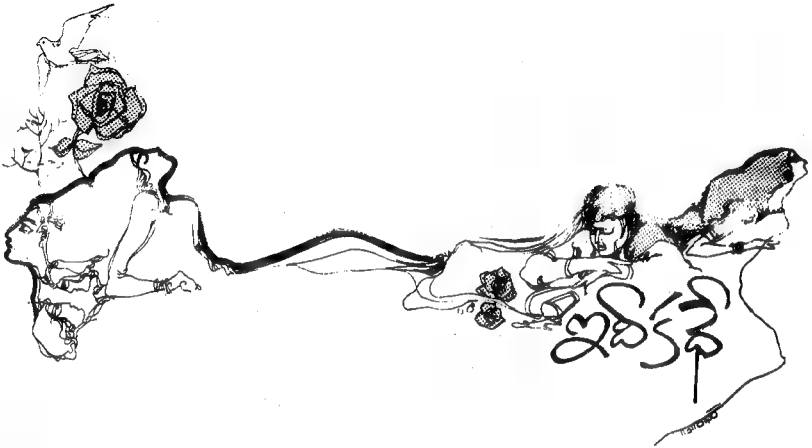
"జానపద రామాయణం"

శ్రీ బి. గోపాలకృష్ణారావుకు
డాక్టరేట్

"తెలుగు కన్నడ జానపద రామాయణాలు" అనే తులనాత్మక అంశం మీద నమర్పించిన సిద్ధాంత రచనకు మైనూరు విశ్వనిద్యాలయం డాక్టరేట్ ఇచ్చి, నత్కరించింది. చిత్రం ఏమంటే శ్రీరామాయణ మహాకావ్య రచనా త్సర్వమే రామాయణగాద జానపదులలో ప్రచారంలో వున్నదనీ, వాటిలోని మట్టాల్ని పరిష్కరించి వాల్మీకి మహర్షి వెలుగులోనికి తెచ్చాడనీ నిరూపణ చేయడం జరిగింది. నీత, శూర్పణఖ, ఊర్మిళ, మండోదరి మొదలయిన పాత్రలు జానపదుల ప్రత్యేకతని సూచిస్తాయనీ విశేషించారు. దేశ, విదేశ భాషల్లో వున్న రామాయణాల్నా పై ఆధారాలు లభిస్తాయని నిరూపణ చేయబడింది.

జ్యోతి

అమె చూచింది—నీగు వదాను
అమె నవ్వింది—వరవళించాను.
కన్నులెగ చేసింది—కలవరపడ్డాను.
కావ్య గీతం పాడింది—నతమతమ
య్యాను.

‘భగవాన్! ఈసారన్నా కరుణించు!’
ప్రార్థించాను మనసులో. కొల్లెరు చాంతా
సంత ఉందిక్కూ కి నరాలు లక్కూలా!!
“నెక్ట్...నెక్ట్...నెక్ట్!!!
నా ముందు నెక్ట్ అయింది-నావెనుక
నెక్ట్ అయింది.

ఫలితం—ఏమో—వరికో!!

కన్ను, కన్ను-కలిసింది.
మనసు, మనసు-కలిసింది.
వయసు, వయసు-కుదిరింది.

వంపు, వలపు-పెరిగింది.

“చూడు. మిస్టర్....!”
“నా పేరు ఆప్టికేషన్ లో వుంటుంది?”
“ఓ. ఐ నీ!”

“చూడు. మిస్టర్....!”
“చూస్తూనే ఉన్నాను!”
“ఐ. ఐ. ఆ చూడక కాదు, నరే!
చెట్టు మీద పడుతున్నట్టయ్యా”
“చెట్టు మీద ఉన్నాన్ని!”
‘నవ్వుక్కి వచ్చిన మెదెన్ను టాయి’!
“నెను దిగబోయేటన్నీ!”

“ఈ దేశంలో.... ఈరోజున.... ఈ
గంటలో. ఈనిముషంలో. ఈనెకనులో
....మనదేశ జనాభా ఎంత?”

“కొన్నికోట్లు.... కొన్నిలక్షలు.... కొన్ని
వేల.... కొన్నివందల.... కొన్నిచదల

ఎం. సుదర్శనరావు

కొన్ని ఒకటే!!”

“మనీషికి ఆకలి ఎంతంటుంది?”

“ఏ దిగ్గి సడిగినా చెబుతుంది!”

“నహోజ్-సిద్ధిగ్గి ఏమనిచెబుతుంది?”

“ఈ దిగ్గిలో వ్రాసివున్న ఒక్కొక్క అక్షరం... ఒక్కొక్క అన్నంమెతుకై; ఆ అన్నం మెతుకులన్నీ కలిపితే ఒక అన్నంముద్ద - అంటే అన్నంముద్దలు కడుపునిండేవరకూ తింటే, ఆ మనీషికి అంత ఆకలి ఉంటుందని నా అభిప్రాయం!”

“నవ్వు కమ్యూనిష్టువా!”

“కాదు... హ్యూమరిస్ట్ ని!”

“నీ వాచ్ లో టైమ్ ఎంతయింది?”

“ముందు మీ వాచ్ లో టైమ్ ఎంతో చెప్పండి!”

“వాడ్ ..అంటే....నీ ఉద్దేశ్యం!”

“ఈ ప్రపంచంలో ఏమనెడి భావాలు ఇంకో మనషి భావాలతో సరిపోనట్టే ఏ వానీ-ఇంకోవానీ టైంతో సమానంగా ఉండదు. ఖచ్చితమైన టైం కావాలంటే- ఒక స్టో వాచీకి, ఒక ఫ్యాన్ వాచీకి - నరానరి కట్టుకోవాలి.. ఏదైనా అంతే!

“అంటే.. నీకంటూ ఓ ఆఫ్ ప్రాయం లేదా!”

“నా ఆఫ్ ప్రాయానికి నేల్యాలేదని.... నా దిగ్గి చెబుతుంది!”

“నీ దిగ్గి ఎటువంటి?”

“ఓ, నెకను చలికాచునేంత!”

కొంతసేపు నెళ్ళబ్బం. ఆధికారపు ముసుగుల... ..ఆకారాలు కొంతసేపు తర్జన-భర్జనలు.

“చూడు మిస్టర్.. .!”

“యస్ సార్!”

“నౌ ...యూ ఆర్ నెలెక్టెడ్!!”

“ధ్యాంకూ... ధ్యాంకూ నర్!!”

○ ○ ○ ○

ఈల వేశాను... గోలవేశాను పాతాళాన్నంచి భూమిమీదకు వచ్చాను. హృదయం పొంగింది. అందతి ఆమెకో ఉత్సాహం, వ్రాశాను-ఆమెశూద్రావ్రాసింది. సీత్రాలతో ఓలో ఉత్తరాలు దొరికాయి. లలలా... లలలా!!

జొత్తు-బొత్తు పెరిగింది.

కిలోలు-క్వింటాలు!!

మత్తు-మత్తు కలిగింది.

గంజాయిలా-హైరెజన్ లా!!

○ ○ ○

అనందం-అనందం!!

నోట్లు-నోట్లు-పచ్చనోట్లు!!

ఆశ్చర్యం-ఆశ్చర్యం!!

మూడో అంతెలాముడుచుకున్న నాకు నాలుగంతెంజీతం.

జీతాల-జీవితాలు!

కాగితాల కొద్ది సరిదాలు!!

మధురం-మధురం-జీవితం మధురం

సుఖం-సుఖం-జీవితం సుఖమయం

ఆమె గుర్తుకొచ్చింది-నీదాను వడి.

వడిగా!!

ఆను పలికింది శారీరకం,

ఆమె వంగింది - కురంగం.

ఆమె నడిచింది-మరాళం.

ఆమె కులికింది-మయూరం.

○ ○ ○

అలా కొన్నేళ్ళు-!

కొన్నాళ్ళ తర్వాత!!

ఆశయానికి-ఆశ ఊపిరి.

త్యాగానికి-ప్రేమ ప్రాణం.

అందుకే ఆకర్షణ!

మనసు ప్రేరణ!!

కొన్ని అవయవాల సంమర్షణ

ప్రళయం కాని ప్రణయం!

అదే-న జీవితాళయం!!

దూరంగా-అమె!

దగ్గరకు వచ్చేస్తోంది!!

కళ్ళతో తాగే ఆదం!!

అమె వదనం-పాదరసం.

అమె ఆధరం-వదురసం.

అమె నయనం-హరిచందనం.

అమె గళం-శంఖం.

ఇంకా - - - ?

మనసుకో ఎక్స్‌రే!

వయసుకో సెక్స్‌రే!!

మోషన్-ప్రిమోషన్!

కాదు....కాదు....నాకొచ్చింది ప్రమోషన్!!

నా-అనందానికి-- హద్దులు---రేవు.

వరుగెత్తాను అమె దరికి!!

వీడడుగులు నడిస్తే-నడిచాను.

చేయి-చేయి కలిపితే-కలిపాను

తుజుమీద చేయివేస్తే-ఓపాట-పాడేను.

"ఐ లవ్ యూ యూ లవ్ మి!"

"ఐ లైక్ యూ-యూ లైక్ మి!"

"ఐ వాంట్ యూ-యూ వాంట్ మి!"

"ఐ కిస్ యూ-యూ కిస్ మి!!"

-అదేదో పాట-పాడేశాను.

నడుం మీద చేయి పెట్టే-ఓఆట ఆడే

బోయ్

శాను.

బాత్ రూమ్-బాత్ రూమ్

రాకెట్ రోల్- రోలు- రోకల్.
అదేదో ఆట-ఆడేశాను.

రంగు, రంగుల దీపాలు-మంగళ
తోరణాలు.

బాజా, భజంత్రీలమంగళ వాయి
ద్యాలు.

వేదమంత్రాలు-మంగళ సూత్రాలు!

మూడు ముట్ల-రాగ బంధాలు!!

ఆశీస్సులు-దీవెనలు,

అక్షరాలు-శ్రీరామరక్షలు.

అంగు ధూమాలు-మత్తు గొలిపే మరు
మల్లెలు.

అలంకారాలు-నూత్న వస్త్రాల రెవ
రెవలు.

అందించిన పాల్గొను!

నన సిగ్గు-చీడనపు!!

యవ్వనం-నవ యవ్వనం.

వలపుల తలపులు-మూసిన తలుపులు

అదో ఆనందం-అదో అనతి

ఈడేరే కోరికల వెచ్చని ఉత్సాహం!!

గుండె ఆగివంతగా.

చాలు-చాలు-చాలు

నాకీ జీవితం చాలు!

చాలు-చాలు-చాలు

నాకీ వణం వదివేలు!!

“చాలు-చాలు-చాలు!!”

“ఏం చాలురా!” రూమ్యేటు అరుపు

“చాలు-చాలు-చాలు!!”

“ఒరేయ్! నిన్నేరా! ఏంచాలురా!”

రూమ్యేటు అరిచింది

కల చెడిరింది-కథ మారింది.

అదిరివడి లేచాను అయిపోయింది.

అంతా అయిపోయింది. మామూలే! మళ్ళీ

మామూలే!!

స్థితి తెలిసింది-గతం మెదిలింది.

○ ○ ○

చదువు-యూనివర్సిటీ-డిగ్రీ- ఉద్యోగ
గాన్వేషణ.

“నో వేకేస్సీ” - “నో రికమండే
షన్స్” - “నో మామూల్స్!!!”

అదీ కథ-ఇదే వ్యథ.

○ ○ ○

“ఏం చాలురా!” “చెప్పవేం?”

“ఈ జీవితం చాలు!” ఎక్కడో
మత్తులో గిచ్చాడు-మత్తు వదిలింది.

“ఇదంతా కలా!”

“ఏం కలరా?”

“కాదు....కాదు....నిజం!”

“ఏం నిజం?”

“ఈ జీవితం!”

“ఏం జీవితం?”

“నా కల!”

“ఏం కల?”

“నా బొంద!!”

“అయితే వదుకో!!”

వదుకుంటూ పాడుకున్నాడు. కన్ను
మూసినా ఆమె రూపమే-కన్ను తెరిచినా
ఆమె రూపమే!”

టాకింగ్ - టాకింగ్ - టాకింగ్ - సో

నియర్!

వాకింగ్ - వాకింగ్ వాకింగ్ - సోఫార్!

డ్రీమింగ్ - డ్రీమింగ్ - డ్రీమింగ్ - సో

డియర్!!!

నిద్ర చెడిరిన నా రూమ్యేటు:-

బెగ్గింగ్ - బెగ్గింగ్ - బెగ్గింగ్ - నో

ఫియర్!?!

“నో, నెవర్ - నో, నెవర్ - నో,

నెవర్!!”

అరిచాను రూమ్ అదిరేలా! రూమ్యేటు
నవ్వుతూ నావంక చూచాడు-నేను సిన్న
హాయంగా చూచాను. నవ్వాడు-నవ్వాను-
నేనూ నవ్వాను.

యిరువురి కన్నుల్లో బాష్పబిందు
వులు.

అవి క్రిందకు జారవు-జారలేవు.

జారీ-జారీ-అవీ అరిచిపోయాయి.

ఆ చిరునవ్వుల వెనుక -

చెదరిన కలం-నిరుద్యోగ బ్రతుకుల-
దీనారావాలు!!

ఇలా-ఎన్నో, ఎన్నెన్నో, ఎన్నె
న్నెన్నో-!!

అలా-ఎందరో, ఎందరెందరో, ఎంద
రెందరెందరెంద....

కాని మీరు
వదిలించుకోవల్సింది ఓ పటాన
లోంగని, తీవ్రమైన చుండు
అయితే మీకు కావల్సిన
షాంపూ, క్లినిక్ ని మించినదై
ఉండాలి మరి

క్లినిక్ స్పెషల్

క్లినిక్ మీ చుండుపై పనిచేసిందని,
మీకు సరిగా సరిపడిందని మాకు
తెలుసు. అయితే ఓ పటాన లోంగని
తీవ్రమైన చుండుగల వారున్నారన్న
సంగతి మాకు తెలుసు.

అందుకే ఓ పటాన లోంగని, తీవ్ర
మైన చుండును తొలగించేందుకు
కొత్త సూత్రీకరణను ప్రవేశపెట్టాం.
క్లినిక్ మించినదది.. దాని పేరు
క్లినిక్ స్పెషల్. ఆ! ఇప్పుడు
రెండు క్లినిక్ షాంపూలు ఉన్నాయి.
మామూలు చుండుకు క్లినిక్...

ఓ పటాన లోంగని తీవ్రమైన
చుండుకు క్లినిక్ స్పెషల్. ఇక ఈ
రెండింటి కలయిక చుండు
సమస్యలన్నింటికీ నివారణే మరి.

హిందూస్థాన్ లిమిటెడ్ వారి
విశిష్ట ఉత్పాదక